

วิเคราะห์วิธีการรุกของทีมบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33

ปริญญานิพนธ์
ของ
วาสนา ศิริบัวพันธ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กันยายน 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วิเคราะห์วิธีการรุกของทีมบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33

บทคัดย่อ
ของ
วาสนา ศิริบัวพันธ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กันยายน 2546

๒ 250546

วาสนา ศิริบัวพันธ์. (2546). วิเคราะห์วิธีการรุกของทีมบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ธงชาติ พู่เจริญ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ.

จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อวิเคราะห์วิธีการรุกของทีมบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 วิธีการรุก 7 วิธีที่ใช้ ประกอบด้วย 1) ผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเอง 2) ผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะการหมุนตัวเพื่อยิงประตู 3) ผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู 4) ผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู 5) ผู้เล่นทำก้างให้เพื่อนร่วมทีมเข้ายิงประตู 6) การแย่งลูกบอลของฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตูไม่สำเร็จแล้วได้ลูกบอลยิงประตู 7) การยิงประตูโทษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นทีมนักกีฬามหาวิทยาลัยบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 ที่เขารอบ 4 ทีมสุดท้าย ได้แก่ ทีมกรุงเทพมหานคร ทีมราชวาส ทีมพัทลุง และทีมตาก

ผลการศึกษาพบว่า

1. วิธีการรุกที่ทุกทีมใช้มากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยใช้การรุก 256 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.60 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยใช้การรุกจำนวน 234 ครั้ง และ 121 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.71 และ 15.88 ตามลำดับ

2. วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยประสบผลสำเร็จ 76 ครั้ง จากทั้งหมด 121 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 62.81 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยการแย่งลูกบอลของฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตูไม่สำเร็จแล้วได้ลูกบอลยิงประตู และวิธีการรุกโดยผู้เล่นทำก้างให้เพื่อนร่วมทีมเข้ายิงประตู โดยประสบผลสำเร็จ 26 ครั้ง จากทั้งหมด 49 ครั้ง และ 8 ครั้ง จากทั้งหมด 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.06 และ 40.00 ตามลำดับ

3. วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู โดยไม่ประสบผลสำเร็จ 17 ครั้ง จากทั้งหมด 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.83 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยไม่ประสบผลสำเร็จ 161 ครั้ง จากทั้งหมด 234 ครั้ง และ 157 ครั้ง จากทั้งหมด 256 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.80 และ 61.33 ตามลำดับ

AN ANALYSIS OF THE OFFENSIVE STRATEGIES OF BASKETBALL TEAMS
IN THE 33th NATIONAL GAMES

AN ABSTRACT
BY
WASSANA SIRIBUAPHAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
September 2003

Wassana Siribuaphan. (2003). *An Analysis of the Offensive Strategies Basketball Teams in the 33th National Games*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Mr. Thongchat Phucharoen, Asst.Prof. Samatchai Noisiri.

The purpose of this study was to analyze the offensive strategies of basketball teams in the 33th National Games. Seven offensive strategies used in this study consisted of (1) Penetrate, (2) Roll, (3) Assist, (4) Cut, (5) Screen, (6) Rebound and (7) Free Throw. The subjects were the last 4 men basketball teams in the semifinal round of 33th National Games, which were teams, Bangkok, Narathiwat, Phatthalung and Tak.

The results were as follows.

1. The most offensive strategies used in this tournament were; Assist 256 times or (33.60%), Penetrate 234 times or (30.71%), and Free Throw 121 times or (15.88%) respectively.

2. The most successful offensive strategies were; Free Throw 76 of 121 times or (62.81%), Rebound 26 of 49 times or (53.06%), and Screen 8 of 20 times or (40.00%) respectively.

3. The most unsuccessful offensive strategies were; Cut 17 of 24 times or (70.83%), Penetrate 161 of 234 times or (68.80%), and Assist 157 of 256 times or (61.33%) respectively.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

วิเคราะห์วิธีการรุกของทีมบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33

ของ

นางสาววาสนา ศิริบัวพันธ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)

วันที่ 17 เดือนกันยายน พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....

ประธาน

(อาจารย์ ธงชาติ พู่เจริญ)

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมรรถชัย น้อยศิริ)

.....

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล)

.....

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์ชงชาติ พุ่เจริญ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ แนะนำ แก้ไขและปรับปรุง ข้อบกพร่องในส่วนต่างๆ ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในงานวิจัยฉบับนี้ทุกท่านที่ได้ให้การช่วยเหลือ อนุเคราะห์สถานที่ อุปกรณ์ในการวิจัย รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในช่วงที่ผู้วิจัย ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งทำให้การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำเร็จได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบระลึกถึงพระคุณของคุณพ่อสุนันท์ - คุณแม่บุญชู ศิริบัวพันธ์ คณาจารย์ ที่เคารพอย่างสูงทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอน และประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้แก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณญาติ พี่น้อง และเพื่อนทุกๆ คน ที่ช่วยส่งเสริม สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ ในทุกๆ ด้านและคอยเป็นกำลังใจให้ที่ดีเสมอมา จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปได้ด้วยดี

วาสนา ศิริบัวพันธ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
	ตัวแปรที่ศึกษา	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
	ทักษะพื้นฐานการเล่นเป็นทีม.	6
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในกีฬาบาสเกตบอล.....	15
	รูปแบบและวิธีการรุกเพื่อยิงประตู.....	16
	วิธีการรุก 7 รูปแบบ	32
	ข้อเสนอแนะสำหรับการรุก.....	36
	ข้อผิดพลาด 10 ประการเมื่อเป็นฝ่ายรุก.....	37
	ระเบียบการจัดการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลในการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33.	37
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
	งานวิจัยในต่างประเทศ.	38
	งานวิจัยในประเทศ	39
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	44
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	44
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	44
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
บทย่อ.....	67
ความมุ่งหมายของการวิจัย	67
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	67
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	67
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	67
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
อภิปรายผล	71
ข้อเสนอแนะ	75
บรรณานุกรม	76
ภาคผนวก.....	79
ประวัติย่อผู้วิจัย	83

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนครั้ง และคำร้อยละ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้า ยิงประตูเอง ของละทีมที่ใช้ในการแข่งขัน.....	47
2	แสดงจำนวนครั้ง คำร้อยละ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะ การหมุนตัวเพื่อยิงประตู ของละทีมที่ใช้ในการแข่งขัน.....	48
3	แสดงจำนวนครั้ง คำร้อยละ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่ อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู ของละทีมที่ใช้ใน การแข่งขัน	49
4	แสดงจำนวนครั้ง คำร้อยละ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับ ลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู ของละทีมที่ใช้ในการแข่งขัน.....	50
5	แสดงจำนวนครั้ง คำร้อยละ วิธีการรุกโดยผู้เล่นทำกำบังให้เพื่อนร่วมทีม เข้ายิงประตู ของละทีมที่ใช้ในการแข่งขัน	51
6	แสดงจำนวนครั้ง คำร้อยละ วิธีการรุกโดยการแย่งลูกบอลของฝ่ายรุกหลังจาก การยิงประตูทุกชนิดที่ไม่สำเร็จในจังหวะแรกแล้วขึ้นยิงประตูในจังหวะ ต่อไป ของละทีมที่ใช้ในการแข่งขัน.....	52
7	แสดงจำนวนครั้ง คำร้อยละ วิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ ของละทีมที่ใช้ใน การแข่งขัน	53
8	แสดงจำนวนครั้ง คำร้อยละ วิธีการรุกที่ใช้ในการแข่งขันรวมทุกทีม	54
9	แสดงจำนวนครั้ง คำร้อยละ วิธีการรุกที่ใช้ในการแข่งขันของทีมชนะ.....	57
10	แสดงจำนวนครั้ง คำร้อยละ วิธีการรุกที่ใช้ในการแข่งขันของทีมแพ้.....	60
11	แสดงค่าเฉลี่ย จำนวนครั้งของวิธีการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมชนะ.....	63
12	แสดงค่าเฉลี่ย จำนวนครั้งของวิธีการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมแพ้.....	64
13	แสดงค่าเฉลี่ยและคำร้อยละ จำนวนครั้งในการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขัน ของทีมชนะและทีมแพ้	65
14	แสดงค่าเฉลี่ยและคำร้อยละ จำนวนครั้งในการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขัน ของแต่ละทีม.....	66

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงการตั้งป้องกันแบบโซน 1-2-2 คवरุกแบบ 1-3-1 หรือ 2-3	8
2 แสดงการตั้งป้องกันแบบโซน 1-3-1 คवरุกแบบ 1-2-2 หรือ 2-1-2	8
3 แสดงการตั้งป้องกันแบบโซน 2-1-2 คवरุกแบบ 1-3-1 หรือ 1-2-2... ..	9
4 แสดงการตั้งป้องกันแบบโซน 2-3 คवरุกแบบ 1-3-1 หรือ 1-2-2	9
5 แสดงการตั้งป้องกันแบบโซน 1-2-2 คवरุกแบบ 1-3-1 หรือ 1-2-1... ..	10
6 แสดงการตั้งป้องกันแบบโซน 2-2-1 คवरุกแบบ 1-3-1 หรือ 1-2-2... ..	10
7 แสดงรูปแบบพื้นฐานการรุก 2-1-2... ..	16
8 แสดงรูปแบบพื้นฐานการรุก 2-2-1	16
9 รูปแบบการรุกแบบ 2-1-2 แบบที่ 1	17
10 รูปแบบการรุกแบบ 2-1-2 แบบที่ 2	17
11 รูปแบบการรุกแบบ 2-1-2 แบบที่ 3	18
12 รูปแบบการรุกแบบ 2-1-2 แบบที่ 4	18
13 รูปแบบการรุกแบบ 2-2-1 แบบที่ 1	19
14 รูปแบบการรุกแบบ 2-2-1 แบบที่ 2	19
15 แสดงรูปแบบพื้นฐานการรุก 1-2-2	20
16 รูปแบบการรุกแบบ 1-2-2 แบบที่ 1	20
17 รูปแบบการรุกแบบ 1-2-2 แบบที่ 2	21
18 รูปแบบการรุกแบบ 1-2-2 แบบที่ 3	21
19 รูปแบบการรุกแบบ 1-2-2 แบบที่ 4	22
20 แสดงรูปแบบพื้นฐานการรุกแบบ 1-3-1	22
21 รูปแบบการรุก 1-3-1 แบบที่ 1	23
22 รูปแบบการรุก 1-3-1 แบบที่ 2	23
23 รูปแบบการรุก 1-3-1 แบบที่ 3	24
24 รูปแบบการรุก 1-3-1 แบบที่ 4	24
25 แสดงรูปแบบพื้นฐานการรุกแบบ 1-4	25
26 รูปแบบการรุกแบบ 1-4 แบบที่ 1	25
27 รูปแบบการรุกแบบ 1-4 แบบที่ 2	26
28 รูปแบบการรุกแบบ 1-4 แบบที่ 3	26
29 รูปแบบการรุกแบบ 1-4 แบบที่ 4	27

บัญชีภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
30 แสดงรูปแบบพื้นฐานการรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง	27
31 รูปแบบการรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง แบบที่ 1	28
32 รูปแบบการรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง แบบที่ 2	28
33 รูปแบบการรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง แบบที่ 3	29
34 รูปแบบการรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง แบบที่ 4	29
35 แสดงรูปแบบพื้นฐานการรุกแบบรวดเร็วหรือ "ลักไก่"	30
36 รูปแบบการรุกแบบรวดเร็วแบบที่ 1	30
37 รูปแบบการรุกแบบรวดเร็วแบบที่ 2	31
38 รูปแบบการรุกแบบรวดเร็วแบบที่ 3	31
39 รูปแบบการรุกแบบรวดเร็วแบบที่ 4	32
40 แสดงวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเอง	32
41 แสดงวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะการหมุนตัวเพื่อยิงประตู	33
42 แสดงวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่ง ที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู	33
43 แสดงวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอล ส่งให้ยิงประตู	34
44 แสดงวิธีการรุกโดยผู้เล่นทำกำบังให้เพื่อนร่วมทีมเข้ายิงประตู	34
45 แสดงวิธีการรุกโดยการแย่งลูกบอลของผู้เล่นฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตู ไม่ประสบผลสำเร็จแล้วได้ลูกบอลยิงประตู	35
46 แสดงวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ	35
47 แสดงแสดงคำร้อยละ วิธีการรุกที่ใช้ในการแข่งขันรวมทุกทีม	55
48 แสดงคำร้อยละ วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จที่ใช้ใน การแข่งขันรวมทุกทีม	56
49 แสดงคำร้อยละ วิธีการรุกที่ใช้ในการแข่งขันของทีมชนะ	58
50 แสดงคำร้อยละ วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จที่ใช้ใน การแข่งขันของทีมชนะ	59
51 แสดงคำร้อยละ วิธีการรุกที่ใช้ในการแข่งขันของทีมแพ้	61
52 แสดงคำร้อยละ วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จที่ใช้ใน การแข่งขันของทีมแพ้	62

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

บาสเกตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมกันอย่างแพร่หลายทั่วโลก มีผู้ที่สนใจนำไปเล่น และฝึกหัดกันมาก เพราะเป็นเกมที่มีวิธีการเล่นที่สนุกสนาน ทำท่ายความสามารถ เราใจ ทั้งผู้เล่นและผู้ดู ใช้พื้นที่ไม่มาก ไม่สิ้นเปลืองอุปกรณ์และเสียค่าใช้จ่ายน้อย สามารถเล่นได้ทั้งภายในอาคารและกลางแจ้ง ดังที่ สมเกียรติ อักษรถึง (2529 : 1) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันเราจะเห็นสนามบาสเกตบอลมีอยู่ทั่วไปตามสถานที่ต่างๆ และจากความนิยมในกีฬาบาสเกตบอล ของประชาชนทั่วไป กระทรวงศึกษาธิการได้มองเห็นถึงประโยชน์และความสำคัญ จึงได้บรรจุ กีฬาบาสเกตบอลเข้าไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาต่างๆ บาสเกตบอล เป็นกิจกรรมช่วยส่งเสริมให้บุคคลได้มีการพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมถึงการช่วยส่งเสริมให้ผู้เล่นเป็นผู้มีคุณลักษณะที่ดี เช่น เป็นผู้มีความรัก สมัคสมานสามัคคี รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบต่อตนเองและการมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย (วิโรจน์ มฤตกัณฑ์. 2535 :1) ปัจจุบันกีฬาบาสเกตบอล จัดว่าเป็นกีฬาสากลที่ทุกประเทศให้ความสำคัญ ดังจะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันชิงชนะเลิศใน รายการต่างๆ ที่จัดขึ้นทั่วไปไม่ว่าจะเป็นในต่างประเทศหรือในประเทศไทยเองก็ตาม บาสเกตบอล เป็นกีฬาที่เล่นเป็นทีม และเกมการแข่งขันจะประกอบไปด้วยผู้เล่น 2 ทีม แต่ละทีมจะมีผู้เล่น ข้างละ 5 คนในสนามจุดมุ่งหมายในการแข่งขันของแต่ละทีมก็คือ พยายามเอาลูกบอลไปโยน ให้หลังห่วงประตูคู่ต่อสู้และขณะเดียวกันก็ต้องป้องกันไม่ให้อีกทีมได้ครอบครองลูกบอลหรือทำ คะแนนได้ ลูกบอลอาจส่งได้โดยการโยน การปัด การกลิ้งด้วยมือหรือการเลี้ยง เพื่อให้ลูกบอล ไปในทิศทางใดๆ ก็ได้ ภายใต้ข้อกำหนดของกติกา (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2539 :1) และ การเล่นเป็นทีมนั้นจำเป็นต้องมีแบบแผนของการเล่นมีตำแหน่งของการเล่น ซึ่งผู้เล่นแต่ละ ตำแหน่งจะต้องรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด และยังต้องอาศัยการประสานงานกัน และความสัมพันธ์ที่ดีภายในทีม รวมไปถึงการฝึกฝนทักษะเบื้องต้นในกีฬาบาสเกตบอล เช่น การรับลูกบาสเกตบอล การส่งลูกบาสเกตบอล การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล และการยิงประตู บาสเกตบอล เพื่อให้เกิดความชำนาญ เพราะทักษะความชำนาญเฉพาะบุคคลเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในการนำไปสู่การเล่นเป็นทีมหรือการทำงานเป็นทีมที่ดีอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับสมรรถชัย น้อยศิริ (2535 :125) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อนำไปใช้ในการเล่นทีม ต้องนำไปผสมผสานรวมทั้งต้องมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดีในการเล่นทีม นอกจากจะใช้ทักษะ พื้นฐานสำหรับผู้เล่นแต่เพียงผู้เดียวแล้วยังต้องนำไปประกอบกับผู้เล่นคนอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับทีมมากที่สุด

บาสเกตบอลเป็นกีฬาประเภททีมที่จะต้องประกอบด้วยฝ่ายรุกและฝ่ายป้องกัน ซึ่ง เทพรัตน์ วิโนทัย (2542 : 1) กล่าวว่า ในทันทีที่ลูกบอลตกไปอยู่ในมือของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแล้ว ฝ่ายนั้นก็จะมีสถานะเป็นฝ่ายรุกและต้องเริ่มใช้กลวิธีต่างๆ ในการนำลูกบอลเข้าไปยิงประตูเพื่อทำคะแนนให้เหนือกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง ในขณะที่เดียวกันนี้ฝ่ายป้องกันก็พยายามใช้ความสามารถในการป้องกันด้วยกลวิธีต่างๆ เพื่อไม่ให้ฝ่ายรุกเข้ามายิงประตูได้ ดังนั้นในการเล่นเป็นทีม จึงต้องอาศัยรูปแบบวิธีการรุกและการป้องกันที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทีมประสบผลสำเร็จในการเล่นหรือการแข่งขันนั้นๆ ซึ่งรูปแบบวิธีการรุกและการป้องกันในกีฬาสเกตบอลนั้นมีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน และรูปแบบวิธีการแต่ละอย่างนั้นก็มีความสำคัญเท่าเทียมกันขึ้นอยู่กับสถานการณ์เกมการแข่งขันในขณะนั้นๆ เป็นหน้าที่ที่ผู้เล่นในทีมและผู้ฝึกสอนจะต้องศึกษาให้รู้และให้เข้าใจในวิธีการเล่นแบบต่างๆ นั้น รวมถึงสามารถวางแผนและเลือกวิธีการเล่นได้อย่างเหมาะสม และการที่ต้องนำรูปแบบวิธีการต่างๆ มาใช้นั้นก็มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำให้ทีมได้เปรียบฝ่ายตรงข้าม ซึ่งในการเลือกใช้รูปแบบวิธีการรุกควรจะใช้วิธีการรุกลักษณะใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับฝ่ายป้องกันด้วยว่ามีการใช้ลักษณะการป้องกันอย่างไร และในการแข่งขันแต่ละครั้งอาจจะมีการใช้กลวิธีการเล่นที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในเกมการแข่งขันนั้นๆ ด้วย

การวิเคราะห์รูปแบบวิธีการเล่นบาสเกตบอลนั้นถือได้ว่ามีความสำคัญอย่างมากต่อนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและความสำเร็จของทีม ฉะนั้นแล้วรูปแบบวิธีการเล่นจึงเข้ามามีบทบาทอย่างมากในการแข่งขันบาสเกตบอล ซึ่งแต่ละรูปแบบวิธีการเล่นนั้นก็จะมีเทคนิคการฝึกและรายละเอียดปลีกย่อยอีกมากมาย ซึ่งผู้เล่นและผู้ฝึกสอนควรที่จะต้องศึกษาให้รู้และทำความเข้าใจกับวิธีการต่างๆ นั้นเป็นอย่างดี รวมไปถึงต้องให้ผู้เล่นฝึกฝนจนเกิดความชำนาญให้มากที่สุด เพื่อให้สามารถเลือกนำมาใช้ให้เหมาะสมกับผู้เล่นในทีมและสถานการณ์การแข่งขันมากที่สุด โดยเฉพาะในเรื่องของวิธีการรุกรุนั้น จะมีเทคนิคและวิธีการเล่นที่หลากหลายและเร้าใจ สามารถดึงดูดความสนใจและสร้างความกระตือรือร้นให้นักกีฬามีความอยากที่จะเล่นหรือฝึกซ้อมได้มากกว่าการฝึกการป้องกัน และถือได้ว่าวิธีการรุกรุนั้นมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากที่ทีมทุกทีมต้องนำมาใช้มากในการแข่งขัน เพราะลักษณะวิธีการเล่นของการรุกรุนั้น สามารถพัฒนา ปรับเปลี่ยนหรือพลิกแพลงวิธีการเล่นได้มากมายหลายวิธี เพื่อทำให้ทีมได้เปรียบคู่ต่อสู้ในสถานการณ์ต่างๆ ขณะทำการแข่งขันซึ่งก็ทำได้มากกว่ารูปแบบของการป้องกัน โดยส่วนมากแล้วรูปแบบการป้องกันนั้นจะไม่สามารถปรับเปลี่ยนวิธีการเล่นหรือการฝึกได้มากนัก ซึ่งสอดคล้องกับ พงษ์ศักดิ์ พลพงษ์ (2516 : 4) ที่กล่าวว่า การป้องกันเป็นแบบฝึกที่น่าเบื่อหน่ายและทำการฝึกได้ยากมาก ผู้ฝึกสอนแต่ละคนจะรู้สึกเอือมระอาและจนปัญญาที่จะหาหนทางเอาชนะใจผู้เล่นในทีมของตนเองได้ ฉะนั้นแล้วการฝึกการป้องกันจึงเป็นสิ่งที่นักกีฬาให้ความสนใยน้อยกว่าวิธีการรุกมากนัก ดังนั้นแล้ว การแข่งขันในเกมหนึ่งๆ ถ้าทีมใดมีความสามารถหรือความชำนาญในทักษะต่างๆ และวิธีการรุกที่ดีกว่าหรือมากกว่าอีกฝ่ายหนึ่งความน่าจะเป็นที่จะทำให้ทีมประสบผลสำเร็จใน

การแข่งขันหรือเป็นทีมที่ได้ชัยชนะก็น่าที่จะมีมากกว่าหรือเป็นไปได้มากกว่า ด้วยเหตุนี้วิธีการรุกจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จของทีม จึงเป็นสิ่งที่ผู้เล่นและผู้ฝึกสอนควรจะศึกษาวิธีการรุกให้เข้าใจเป็นอย่างดีและหมั่นฝึกซ้อมอยู่เสมอเพื่อให้เกิดความชำนาญ จึงจะทำให้ทีมมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จในการเล่นอย่างสูงสุด

การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 นี้ ได้มีการจัดการแข่งขันในรูปแบบใหม่ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2542 เห็นชอบและอนุมัติให้มีการแข่งขันขึ้นเป็น 2 ปีต่อครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการกีฬาให้ขยายไปทั่วทุกจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยแก่ประชาชนและปลูกฝังให้มีน้ำใจนักกีฬามีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เสริมสร้างประสบการณ์ การแข่งขันกีฬาให้กับประชาชน อันเป็นการเพิ่มพูนมาตรฐานการกีฬา เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการคัดเลือกเป็นผู้แทนของประเทศในอนาคต รวมทั้งเพื่อให้สามารถเตรียมไว้สำหรับการคัดเลือกเป็นผู้แทนไปเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศในโอกาสต่อไป โดยมีการแบ่งพื้นที่ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติออกเป็น 5 ภาค การแข่งขันกีฬาแห่งชาติให้ดำเนินการเป็นสามขั้นตอน คือ การแข่งขันระดับจังหวัด การแข่งขันระดับภาค และการแข่งขันระดับชาติ สำหรับชนิดและประเภทกีฬาที่จะจัดให้มีการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยและเจ้าภาพร่วมกันกำหนดเพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งให้มีรูปแบบการจัดการแข่งขันตามธรรมเนียมสากลในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ อาทิเช่น การแข่งขัน โอลิมปิกเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ เป็นต้น (ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 21 ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ. 2544 :1-2) ซึ่งกีฬาสเกตบอลเป็นกีฬานานาชาติที่มีการจัดการแข่งขันในกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 และมีจำนวนทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันโดยการคัดเลือกจาก 5 ภาคทั่วประเทศทั้งหมด 12 ทีม ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักกีฬาที่เป็นตัวแทนของจังหวัดเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถสูง มีเทคนิคและเทคนิคการเล่นทั้งการรุกและการป้องกันเป็นอย่างดี โดยเฉพาะ 4 ทีมที่เข้าถึงรอบรองชนะเลิศ จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาทีมบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันในครั้งนี้

จากเหตุผลดังกล่าวประกอบกับประสบการณ์ที่ผู้วิจัยผ่านการเป็นผู้เล่น ผู้ตัดสินและผู้ฝึกสอนกีฬาสเกตบอลมาแล้ว เห็นว่า วิธีการรุกในกีฬาสเกตบอลนั้นมีความสำคัญอย่างมากในการแข่งขันและผลสำเร็จของทีม ซึ่งผู้ฝึกสอนและนักกีฬาควรที่จะต้องศึกษาให้รู้ให้เข้าใจและหมั่นฝึกฝนในรูปแบบวิธีการต่างๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญและสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์กับทีมมากที่สุด ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิเคราะห์วิธีการรุกของทีมบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์วิธีการรุกของทีมบาสเกตบอลชายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อทราบวิธีการรุกของทีมบาสเกตบอลชายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ฝึกสอนและนักกีฬาในการพัฒนาการเล่นบาสเกตบอล สามารถนำไปใช้ฝึกฝน ปรับปรุงและพัฒนาทักษะกีฬาบาสเกตบอลให้สูงขึ้น เพื่อให้ทีมมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการแข่งขันมากขึ้น สามารถเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาค้นคว้ากีฬาประเภทอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 ณ สนามกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 12 ทีม รวมทั้งสิ้น 144 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 13 – 24 ธันวาคม 2545 ณ สนามกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการคัดเลือก 4 ทีมสุดท้าย ที่เข้ารอบรองชนะเลิศ ได้แก่ ทีมกรุงเทพมหานคร ทีมนครราชสีมา ทีมพัทลุง และทีมตาก

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ทีมนักกีฬาบาสเกตบอลชายจำแนกตามจังหวัด
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ วิธีการในการเล่นบาสเกตบอล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิเคราะห์ หมายถึง ศึกษาวิธีการรุกของทีมบาสเกตบอลชายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33
2. วิธีการรุก หมายถึง วิธีการเล่น เมื่อเป็นทีมรุกที่ใช้ความสามารถเฉพาะตัวและทักษะบาสเกตบอล ทำให้เกิดวิธีการโจมตี เพื่อนำลูกบาสเกตบอลหลบหลีกฝ่ายป้องกันเข้าไปยิงประตู โดยมีวิธีการเล่นในลักษณะดังต่อไปนี้
 - 2.1 ผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเอง (Penetrate)
 - 2.2 ผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะการหมุนตัวเพื่อยิงประตู (Roll)
 - 2.3 ผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู (Assist)

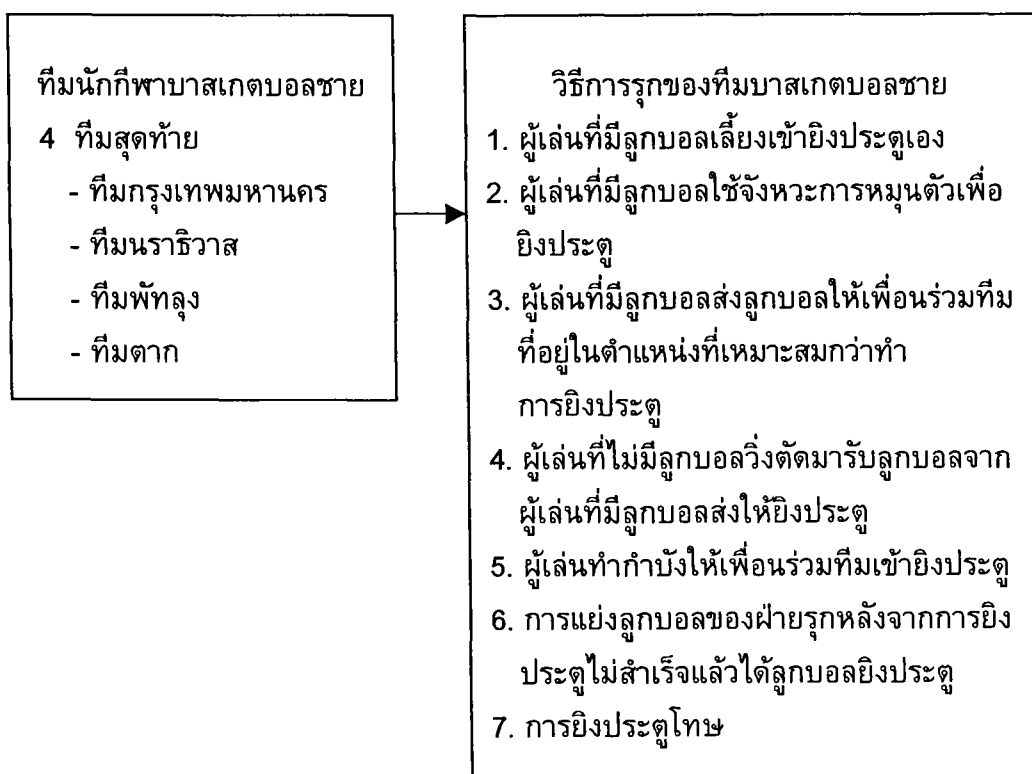
- 2.4 ผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้
ยิงประตู (Cut)
- 2.5 ผู้เล่นทำก้านักให้เพื่อนร่วมทีมเข้ายิงประตู (Screen)
- 2.6 การแย่งลูกบอลของฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตูไม่สำเร็จแล้วได้ลูกบอล
ยิงประตู (Rebound)
- 2.7 การยิงประตูโทษ (Free Throw)
3. ทีมบาสเกตบอล หมายถึง ทีมนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมในการแข่งขัน
กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33
4. กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 หมายถึง การแข่งขันกีฬาในระดับประเทศ
ประเภทประชาชน ซึ่งจัดการแข่งขันโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย ระหว่างวันที่ 13 – 24
ธันวาคม 2545 ณ สนามกีฬาจังหวัดเชียงใหม่

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็น
กรอบแนวคิด ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ทักษะพื้นฐานการเล่นเป็นทีม
2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในกีฬาบาสเกตบอล
3. รูปแบบและวิธีการรุกเพื่อยิงประตู
4. วิธีการรุก 7 แบบ
5. ข้อแนะนำสำหรับการรุก
6. ข้อผิดพลาด 10 ประการเมื่อเป็นฝ่ายรุก
7. ระเบียบการจัดการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลในแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยในประเทศไทย

ทักษะพื้นฐานการเล่นเป็นทีม

ในการเล่นเป็นทีมนั้น ผู้เรียน หรือผู้เล่นจะต้องรู้จักนำทักษะพื้นฐานต่างๆ ที่ได้เรียนรู้และฝึกหัดมาแล้วนำมาผสมผสานใช้ในโอกาสต่างๆ และมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดีกับผู้เล่นในทีมคนอื่นๆ เพื่อให้เกิดผลดีและเกิดประโยชน์กับทีมของตนเองมากที่สุด

ธงชัย เจริญทรัพย์มณี (2538 :151-152) กล่าวถึง ทักษะพื้นฐานการเล่นเป็นทีมไว้ดังนี้ การเล่นบาสเกตบอลเป็นเกมที่ต้องเล่นกันเป็นทีม ทีมละ 5 คน ในขณะที่กำลังเล่นหรือกำลังแข่งขันนั้น ทั้ง 2 ทีมจะผลัดเปลี่ยนกัน 2 สถานะ คือ สถานะที่เป็นฝ่ายรุกหรือฝ่ายได้ครอบครองบอล เพื่อหาโอกาสหรือช่องทางเข้ายิงประตูทำคะแนน และสถานะที่เป็นฝ่ายรับหรือฝ่ายป้องกันหรือฝ่ายแย่งลูก และปิดป้องไม่ให้ฝ่ายรุกที่มีลูกบอลอยู่ในมือเข้ายิงประตูเพื่อทำคะแนนได้

สมรรถชัย น้อยศิริ (2535 :125) ได้กล่าวไว้ว่า การเล่นบาสเกตบอลนั้นหลังจากที่ได้เรียนรู้ทักษะพื้นฐานต่างๆ แล้วก็จำเป็นที่จะต้องนำทักษะพื้นฐานต่างๆ เหล่านั้นนำมาผสมผสานใช้ในโอกาสต่างๆ เพื่อประกอบในการเล่นเป็นทีม นอกจากจะใช้ทักษะพื้นฐานสำหรับผู้เล่นแต่เพียงผู้เดียวแล้วยังจะต้องนำมาใช้ประกอบกับผู้เล่นคนอื่นๆ เพื่อให้เกิดผลดีและเกิดประโยชน์กับทีมมากที่สุดในการเล่นเป็นทีมนี้ต้องประกอบด้วยทีมรุกและทีมรับ ซึ่งมีวิธีการปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. การเล่นเป็นทีมรุก
2. การเล่นเป็นทีมรับ
3. การแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตู

1. การเล่นเป็นทีมรุก

การเล่นเป็นทีมรุก หมายถึง ฝ่ายที่ได้ครอบครองบอลและพยายามใช้กลยุทธ์หรือกลวิธีในการนำลูกบอลเข้าไปยิงประตูฝ่ายตรงข้าม โดยอาศัยทักษะการรับลูกบอล การส่งลูกบอล การเลี้ยงลูกบอลหลบหลีก การหลอกล่อ การยิงประตู และการกระโดดแย่งลูกบอล ในขณะที่เดียวกันนี้เองฝ่ายป้องกัน ซึ่งไม่มีลูกบอลอยู่ในมือ ก็พยายามใช้ความสามารถในการป้องกันด้วยกลวิธีต่างๆ รวมทั้งการเข้าแย่งลูกบอลมาเป็นของฝ่ายตนบ้างเช่นกัน

รูปแบบของการเล่นเป็นทีมฝ่ายรุกที่นิยมใช้โดยทั่วไปมีอยู่ 3 แบบ คือ

1. การรุกเมื่อฝ่ายป้องกันตั้งรับแบบโซน (Zone)
2. การรุกเร็วหรือการลักไก่ (Fast Break)
3. การรุกเมื่อฝ่ายป้องกันตั้งรับแบบตัวต่อตัว (Man to Man)

การรุกทั้ง 3 แบบผู้เล่นต้องอาศัยทักษะการรับ การส่งลูกบอล การเลี้ยงบอลหลบหลีก การหลอกล่อ และการยิงประตู อีกทั้งยังต้องพยายามใช้กลยุทธ์และเทคนิคต่างๆ เพื่อที่จะได้ครอบครองบอล เพราะเมื่อผู้เล่นทีมใดเป็นผู้ครอบครองบอลอยู่ในขณะนั้นถือว่าทีมนั้นเป็นผู้เล่นฝ่ายรุก

1. การรุกเมื่อฝ่ายป้องกันตั้งรับแบบโซน (Zone)

การรุกเมื่อฝ่ายป้องกันตั้งรับแบบโซนนี้ บางที่เรียกว่า “การตั้งโซนรุกซ้ำ” (Deliverate Attack) เป็นแบบที่ใช้กันมาก ลักษณะของการครอบครองบอลเคลื่อนที่ขึ้นไปทำประตูในแดนของคู่ต่อสู้ โดยที่คู่ต่อสู้มีการป้องกันแบบตั้งรับหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “การตั้งรับแบบโซน (Zone)” นั่นเอง ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้เล่นฝ่ายรุกที่ต้องหาโอกาสจังหวะหรือช่องทางที่จะเข้าไปทำประตูระยะใกล้ให้ได้

หลักในการรุกเมื่อฝ่ายป้องกันตั้งป้องกันแบบโซน

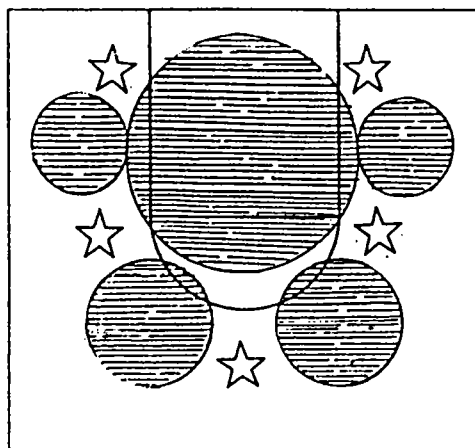
ในการรุกของการเล่นบาสเกตบอล เมื่อฝ่ายป้องกันตั้งรับแบบโซน ผู้เล่นฝ่ายรุกจะต้องมีวิธีการรุก ดังที่ เจลีย์ พิมพ์พันธุ์ (2529 :131-133) กล่าวไว้ดังนี้

1. ต้องแน่ใจว่าฝ่ายป้องกันทำการป้องกันแบบโซนเราจึงจะเล่นแผนการรุกที่เหมาะสมเมื่อฝ่ายป้องกันตั้งรับแบบโซน
2. พิจารณาให้แน่ใจว่าการตั้งป้องกันแบบโซนของคู่ต่อสู้เป็นแบบใด (3-2, 1-3-1, 2-1-2, 1-2-2 และ 2-2-1)
3. มองหาจุดอ่อนของฝ่ายป้องกันว่าอยู่ตรงไหน
4. วางจุดของผู้เล่นฝ่ายรุกตามรูปแบบของแผนการเล่นในลักษณะ

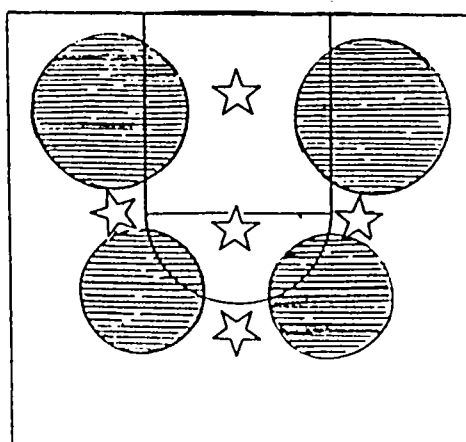
รูปสามเหลี่ยมเอาไว้

5. ต้องเคลื่อนที่ตลอดเวลาและพยายามสร้างสถานการณ์ให้ฝ่ายป้องกัน 2 คน ป้องกันเราคนเดียว
6. วิธีรุกเมื่อฝ่ายป้องกันตั้งรับแบบโซนที่ดีที่สุด คือ การเล่นเร็วหรือการลักไก่ (Fast Break) ก่อนที่ฝ่ายรับลงป้องกันทัน
7. พยายามส่งลูกบอลให้มากที่สุดพยายามทำให้ฝ่ายป้องกันเสียขบวนให้ได้
8. ต้องใจเย็นสุขุม เมื่อขึ้นยิงประตูต้องแน่ใจว่าจะต้องได้ประตูอย่างแน่นอน อย่าใจร้อนรีบด่วนยิงประตูเสียก่อนในระยะใกล้ การป้องกันแบบโซนแต่ละแบบจะมีจุดอ่อนที่นักกีฬาและผู้ฝึกสอนต้องเข้าใจอย่างถ่องแท้เพราะจุดอ่อนของฝ่ายป้องกันจะเด่นกว่าของฝ่ายรุก

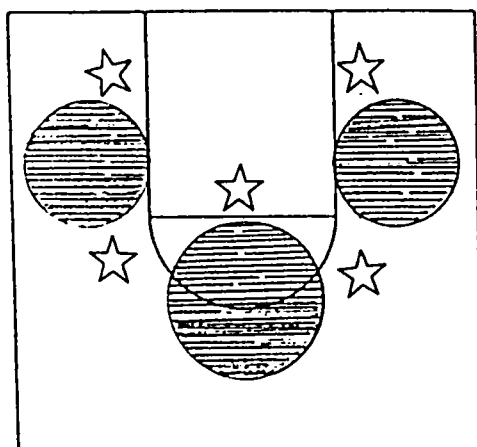
- แสดงถึงบริเวณจุดอ่อนที่ฝ่ายรุกสามารถเข้าทำประตูได้ ดังนี้
- ☆ แสดงถึงตำแหน่งของผู้เล่นฝ่ายป้องกัน

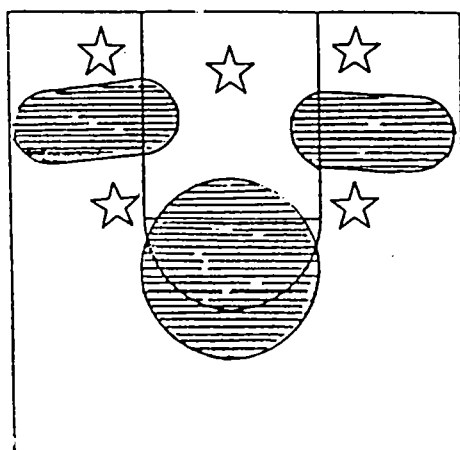
ภาพประกอบ 1 แสดงการตั้งป้องกันแบบโซน 1-2-2 ควรรุกแบบ 1-3-1 หรือ 2-3

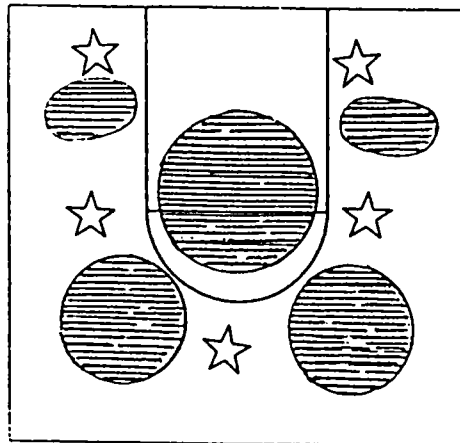
ภาพประกอบ 2 แสดงการตั้งป้องกันแบบโซน 1-3-1 ควรรุกแบบ 1-2-2 หรือ 2-1-2

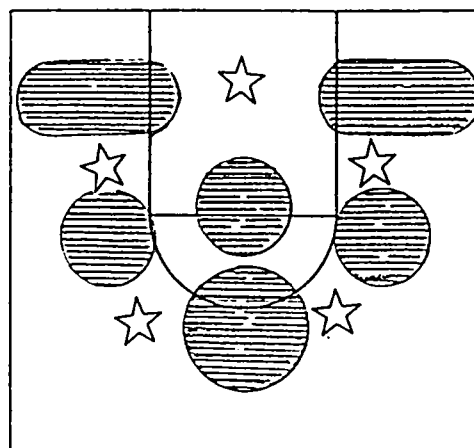
ภาพประกอบ 3 แสดงการตั้งป้องกันแบบโซน 2-1-2 ควรรุกแบบ 1-3-1 หรือ 1-2-2

ภาพประกอบ 4 แสดงการตั้งป้องกันแบบโซน 2-3 ควรรุกแบบ 1-3-1 หรือ 1-2-2

ภาพประกอบ 5 แสดงการตั้งป้องกันแบบโซน 1-2-2 คवरุกแบบ 1-3-1 หรือ 2-2-1

ภาพประกอบ 6 แสดงการตั้งป้องกันแบบโซน 2-2-1 คवरุกแบบ 1-3-1 หรือ 1-2-2

การรุกเมื่อฝ่ายป้องกันตั้งรับแบบโซนเป็นเรื่องที่ผู้เล่นและผู้ฝึกสอนจะต้องทำความเข้าใจให้ดี เพราะในสถานการณ์การเล่นและการแข่งขันย่อมเปลี่ยนแปลงไปได้ทุกขณะ ซึ่งขึ้นอยู่กับวิธีการแก้เกมของฝ่ายป้องกันที่จะพยายามป้องกันฝ่ายรุกไม่ให้ทำประตูได้โดยง่าย ฝ่ายรุกมักจะพบอยู่เสมอว่าฝ่ายป้องกันที่มีรูปร่างสูงใหญ่ และเข้าแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตูได้ดี ซึ่งมักจะใช้วิธีการป้องกันแบบโซน

2. การรุกเร็วหรือการลักไก่ (Fast Break)

การรุกเร็วหรือการลักไก่นี้ เป็นการรุกที่ผู้เล่นจะต้องนำลูกบอลจากแดนหลังไปสู่แดนหน้าให้เร็วที่สุดและแน่นอนที่สุด โดยการส่งลูกยาวในลักษณะของการส่งลูกมือเดียวเหนือไหล่ จึงจะได้ผลสูงสุด และผู้เล่นจะสามารถเล่นลูกลักไก่ได้ดีก็ต่อเมื่อฝ่ายรุกยิงประตูแล้วไม่ลงห่วง หรือผู้เล่นได้ลูกจากการโยนลูกกระโดดหรืออาจได้จากการส่งลูกเข้าเริ่มเล่น เพื่อเข้าทำประตู โดยที่คู่ต่อสู้ไม่ทันได้ระวังตัว และเมื่อมีที่ว่างผู้เล่นต้องรีบส่งลูกยาวให้เร็วและแรง โดยพยายามกระจายผู้เล่นให้เต็มสนาม

3. การรุกเมื่อฝ่ายป้องกันตั้งรับแบบคนต่อคน (Man to Man)

การรุกเมื่อฝ่ายป้องกันตั้งรับแบบคนต่อคน (Man to Man) นี้ เป็นการรุกโดยการพยายามหาวิธีการเล่นเพื่อหลบหลีกคู่ต่อสู้ ที่เข้ามาป้องกันผู้เล่นฝ่ายรุกอย่างประชิดตัว ดังนั้นการรุกแบบนี้จึงจำเป็นต้องอาศัยความรู้ ความสามารถเฉพาะตัวของผู้เล่นแต่ละคน เพื่อหาที่ว่างหรือหลบหลีกคู่ต่อสู้และหาจังหวะในการเล่นต่อไป ซึ่งผู้เล่นจะต้องอาศัยทักษะการเล่นดังต่อไปนี้

1. การกำบัง (Screen) คือ ลักษณะที่ผู้เล่นฝ่ายรุกยืนหรือเคลื่อนที่ไปปิดทิศทางการเล่นของฝ่ายป้องกัน เพื่อให้ฝ่ายตนเองสามารถเล่นบอลหรือเคลื่อนที่ได้สะดวก โดยผู้เล่นฝ่ายรุกอาจจะวิ่งเข้าไปกำบัง ส่งลูกให้เพื่อนกำบังให้ หรืออาจจะเลี้ยงลูกบอลเข้าไปกำบังเองก็ย่อมได้เช่นกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจังหวะและโอกาสในการเล่นขณะนั้น

2. การตัด (Cut) คือ ลักษณะที่ผู้เล่นวิ่งผ่านฝ่ายป้องกัน เพื่อไปรับลูกบอลจากผู้เล่นคนอื่นในทีมเข้ายิงประตูหรือเล่นในจังหวะต่อไป

3. การหมุน (Roll) คือ ลักษณะที่ผู้เล่นมีการเคลื่อนที่เป็นวงกลมหรืออาจจะก้าวเท้าหมุนตัวกลับเพื่อเล่นเกมต่อไป

4. การเจาะ (Penetrate) คือ ลักษณะที่ผู้เล่นพยายามหาทางเข้ายิงประตูในระยะใกล้หรือบริเวณใต้แป้น โดยอาจจะต้องอาศัยการกำบัง การตัด การหมุน หรือการเลี้ยงลูกหลบหลีกคู่ต่อสู้ผ่านเข้าไปยิงประตูนั่นเอง

หลักในการรุกเมื่อฝ่ายป้องกันแบบคนต่อคน

1. ต้องวางแผนในการโจมตีไว้ทั้งสองแบบ คือ ทั้งคนต่อคนและเป็นเขต
2. ผู้ที่จะส่งลูกบอลเข้าเล่นต้องมีความแน่ใจและมั่นใจในการส่งลูกบอลได้ดี
3. การเลี้ยงลูกบอลต้องมีการเลี้ยงให้น้อยที่สุด
4. เมื่อส่งลูกบอลแล้วควรหาทางวิ่งมารับลูกบอลเพื่อเล่นต่อไป
5. ถ้าฝ่ายป้องกันตั้งรับซ้ำให้ศูนย์หน้าโจมตีแบบรวดเร็ว
6. ในการแข่งขันที่ผ่านมา มีการส่งลูก การเลี้ยงลูก การยิงประตูได้ดีเพียงไร ก็นำมาใช้ได้ในเกมการแข่งขันต่อไป
7. มีการฝึกเป็นประจำเพื่อก่อให้เกิดความชำนาญ

แบบของการกำบัง ที่นิยมปฏิบัติกันอยู่มี 3 แบบด้วยกันคือ

1. กำบังให้กับคนที่มีลูกบอล (Ball Screen) หมายถึง ผู้เล่นคนใดคนหนึ่งหรือมากกว่าก็ได้ เคลื่อนที่ไปกำบังทางวิ่งของผู้ที่ป้องกันผู้เล่นที่มีลูกบอล
2. กำบังให้คนที่ไม่มีลูกบอล (Off Ball Screen) หมายถึง ผู้เล่นคนใดคนหนึ่งหรือมากกว่าก็ได้ เคลื่อนที่ไปกำบังทางวิ่งของผู้ที่ป้องกันผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอล
3. กำบังเป็นรูปตัววี (V Cut Screen) หมายถึง ผู้ที่จะได้รับการกำบังนี้จะเลี้ยงลูกบอลอยู่ก่อนแล้วผู้เล่นคนใดคนหนึ่งหรือมากกว่าก็ได้ เคลื่อนที่ไปกำบังทางวิ่งของผู้ที่ป้องกันผู้เล่นที่เลี้ยงลูกบอล หรือผู้เล่นที่เลี้ยงลูกบอลจะเลี้ยงลูกบอลพามาหาคนที่ไม่มีลูกบอลก็ได้

แบบฝึกที่จะเข้าโจมตีแบบคนต่อคน

การที่จะเล่นมีวิธีการและหลักอยู่หลายประการ เช่น การ์ดเล่นกับการ์ด การ์ดเล่นกับปีก การ์ดเล่นกับศูนย์หน้า ปีกเล่นกับปีก ปีกเล่นกับศูนย์หน้า อย่างไรก็ตามวิธีการเล่นที่ดีที่สุดในการเข้าโจมตีก็คือ ใช้การโจมตีจากด้านข้าง

1. ถ้าเข้าโจมตีตรงกึ่งกลางสนามจะทำให้ผู้ป้องกันๆ ได้ง่าย นั่นคือ ตำแหน่งของผู้ป้องกัน ผู้รุกและห่วงประตูเป็นเส้นตรงเดียวกัน ทำให้การหลบหลีกเข้ายิงประตูทำได้ง่าย
2. ตำแหน่งศูนย์หน้า เป็นตำแหน่งสำคัญในการยืนที่จะต้องส่งลูกบอลให้ แต่ถ้าส่งลูกบอลระหว่างกึ่งกลาง จะทำให้คู่ต่อสู้ป้องกันได้ง่าย ถ้าศูนย์หน้าไปอยู่ด้านข้าง ผู้ส่งก็ต้องส่งลูกบอลจากด้านข้างก็จะเป็นการง่ายมากขึ้น
3. เริ่มเล่นตามแบบฝึกโดยเริ่มทางด้านข้างเป็นหลัก ถ้าส่งให้ศูนย์หน้าไม่ได้ก็ยังมีโอกาสที่จะยิงประตูได้ แต่อย่าลืมว่าต้องกำบัง และพยายามเข้าโจมตีด้านที่อ่อนในระหว่างการเล่นส่งลูกบอล

วิธีที่จะเข้าโจมตีแบบคนต่อคน มีดังต่อไปนี้

1. กระจายออกเพื่อให้ที่ว่างสำหรับการบุกทะลวงเข้า
2. ผู้เล่นตำแหน่งการ์ดต้องหลอกล่อเข้า เพื่อทำประตู
3. ศูนย์หน้าพาคู่ต่อสู้หนี หรือติดตามไปทางด้านหลังมากๆ เพื่อให้โอกาสบุกเข้าใกล้กับห่วงประตู
4. ถ้าการ์ดผ่านเข้าไปได้แล้วยังไปเจอคู่ต่อสู้อีก ก็ต้องพยายามส่งให้ศูนย์หน้า
5. เมื่อศูนย์หน้าวิ่งเข้ามาทางด้านเส้นโยนโทษ การ์ดต้องพยายามมองหาฝ่ายเดียวกันที่ยืนอยู่บริเวณใกล้ๆ ห่วงประตู อย่าลืมว่าต้องอยู่ด้านข้าง
6. การ์ดกับศูนย์หน้าต้องพยายามกระจายออกให้ห่างๆ กัน

2. การเล่นเป็นทีมรับ

การเล่นทีมฝ่ายรับ ในกีฬาบาสเกตบอลก็เหมือนกับการเล่นทีมฝ่ายรับในกีฬาประเภทอื่นๆ ที่ต้องการผู้เล่นที่มีความสามารถในการป้องกันดี เพราะการป้องกันที่ดีจะนำมาแห่งชัยชนะ

ความมุ่งหมายของการป้องกัน คือ ไม่ให้ฝ่ายครอบครองลูกบอลยิงประตูได้ และในเวลาเดียวกันก็พยายามแย่งลูกบอลมาเป็นของฝ่ายตนเองให้ได้ด้วย สิ่งจำเป็นยิ่งสำหรับฝ่ายป้องกันก็คือ การควบคุมร่างกาย (Body Control) กล่าวคือ จะต้องมีการทรงตัวที่ถูกต้อง จึงจะช่วยให้การเคลื่อนไหวไปสู่ทิศทางต่างๆ ได้รวดเร็ว ความสามารถในการป้องกันของแต่ละบุคคลจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลัก 3 ประการ ดังนี้ การยืน (Stance) การเคลื่อนไหวของเท้า (Footwork) และตำแหน่งของการยืน (Position) รูปแบบของการเล่นเป็นทีมป้องกันที่นิยมใช้ มีอยู่ 2 แบบคือ

2.1 การป้องกันแบบเป็นโซน (Zone Defense)

การป้องกันเป็นเขต หมายถึง ผู้เล่นฝ่ายรับถูกให้รักษาหน้าที่ในขอบเขตที่กำหนดให้ อย่าไปยุ่งเกี่ยวหรือก้าวล่วงเขตของผู้อื่นที่กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ การป้องกันเป็นเขตนี้ฝ่ายป้องกันจะตั้งรับอยู่ภายในเขตพื้นที่เส้นโค้ง 3 คะแนน

หน้าที่ปฏิบัติของตำแหน่งในการยืนป้องกัน

การยืนป้องกันคนที่ถือลูกบอล (Guarding the man with the ball) จะต้องยืนอยู่ในตำแหน่งที่สามารถบีบบังคับให้คู่ต่อสู้เคลื่อนที่ไปในทิศทางที่ไม่ถนัดหรือในพื้นที่แคบหรือไปหาเพื่อนของเรา และจะต้องป้องกันอย่างรัดกุมที่สุด ผู้ถือลูกบอล ผู้ป้องกันและห่วงประตูควรเป็นเส้นตรงเดียวกัน

การยืนป้องกันคนที่ไม่ถือลูกบอล (Guarding the man without the ball) ผู้ป้องกันจะต้องระวังการถอยไปรับลูกบอลของฝ่ายรุก และจะต้องยืนอยู่ในลักษณะรูปสามเหลี่ยมเสมอ

แบบฝึกในการยืนป้องกันแบบเป็นโซนนั้น จะต้องดูวิธีการเล่นของฝ่ายรุกด้วย เช่น ฝ่ายรุกมีผู้เล่นที่รุกยิงประตูในระยะไกลแม่นยำหรือไม่ ถ้ามีผู้เล่นแบบนี้การป้องกันก็ต้องแตกต่างกันออกไป

2.2 การป้องกันแบบคนต่อคน (Man to Man Defense)

การป้องกันแบบตัวต่อตัวนั้น เป็นวิธีการที่ผู้ป้องกันแต่ละคนจะต้องเลือกจับคู่ที่มีความเหมาะสมหรือให้ได้เปรียบ เช่น ความสูง ความสามารถ ความเร็ว และนอกจากนี้แล้ว การตามคู่ต่อสู้จะต้องตามตลอดเวลา ซึ่งการป้องกันแบบนี้มีพื้นที่ที่จะป้องกันได้ตามแต่จะตกลงกันในทีม เช่น ป้องกันเต็มสนาม ป้องกันครึ่งสนาม เป็นต้น

การฝึกการป้องกันให้แก่ทีมเป็นการลำบากอย่างยิ่ง เพราะสถานการณ์ของการรุกมีหลายวิธี ถ้าเราป้องกันได้ดีคู่ต่อสู้ก็ไม่สามารถโจมตีได้ เปรียบเสมือนป้อมปราการที่ไม่ยอมให้ข้าศึกตีได้ มีแต่ตีข้าศึกให้ออกไป ข้าศึกจะเข้าตีด้วยกลยุทธ์ต่างๆ ต้องมีวิธีป้องกันหลายอย่าง เช่น ผู้ฝึกก็เปรียบเสมือนแสนการทหารที่คอยวางแผนแก้ไขให้ได้อยู่เสมอ ถ้าวางแผนไม่ดีแล้วข้าศึกก็จะบดขยี้ได้ง่ายดาย นั่นก็เปรียบเสมือนผู้ฝึกอาจจะไม่มีความสามารถเพียงพอ แต่อย่างไรก็ดีการป้องกันที่ดีนั้นต้องอาศัยความสามารถมองเห็นผู้เล่นแต่ละคน โดยฝึกกำลังกันเข้าเป็นปีกแผ่นที่เรียกกันว่า เป็นทีมที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

ผู้ฝึกหลายคนรู้สึกลำบากใจในการที่จะกำหนดผู้เล่นของตน ให้ทำการป้องกันผู้เล่นฝ่ายรุกที่มีความสูง ความเร็ว และผู้เล่นที่มีแรงปะทะดี โดยความเป็นจริงแล้วเรื่องเหล่านี้ไม่ค่อยจำเป็นเท่าไร ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เล่นแต่ละคน ซึ่งผู้ฝึกได้พิจารณาอย่างรอบคอบ และได้ประเมินผลไว้แล้วว่า ถึงแม้จะมีความสามารถดีเพียงใด บางครั้งก็ไปไม่รอด จะเห็นได้ว่าผู้เล่นที่สูงประมาณ 6 ฟุต เล่นได้ดีเท่าผู้เล่นที่มีความสูงประมาณ 4 หรือ 5 ฟุต และก็มีเสมอที่ผู้เล่นที่เล่นช้าๆ เล่นป้องกันดีกว่าผู้เล่นที่มีความเร็ว

3. การแย่งลูกบอลหลังการยิงประตู

การแย่งลูกบอลให้ได้หลังจากการยิงประตูที่ไม่ได้ผล เป็นเรื่องลำบากที่ผู้เล่นทั้งสองฝ่ายจะกระทำได้นั่นเอง เพราะทั้งสองฝ่ายต่างมีความปรารถนาที่จะได้ครอบครองลูกบอลนั้นในเวลาต่อมา เทคนิคเบื้องต้นของการแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตูที่ไม่ได้ผลที่สำคัญมี 2 ประการ คือ ตำแหน่งในการยืนและการกระโดดแย่งลูกบอล ซึ่งขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

- 3.1 ระยะทางของผู้เล่นจากห่วงประตู
- 3.2 ความแรงและความรวดเร็วของลูกบอลที่ถูกโยนขึ้นไปเพื่อทำประตู
- 3.3 มุมของลูกบอลที่กระดอนกลับมา และ / หรือ
- 3.4 เป็นผู้เล่นฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับ

สำหรับเรื่องมุมของการเข้าแย่งลูกบอลจะเหมือนกับมุมของลูกบอลที่กระดอนออกมา หลังจากกระแทกกระดานหลังหรือห่วงประตูสิ่งสำคัญที่สุด คือ ผู้เล่นจะต้องยืนอยู่ในตำแหน่งด้านในใกล้ห่วงประตูหรือมุมที่ลูกบอลจะกระดอนกลับมากกว่าผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม โดยใช้วิธีการหมุนตัวกลับหลังหันใช้ส่วนหลังกำบังคู่ต่อสู้ไว้

เจลีเย พิมพันท์ (2529 : 114 – 117) กล่าวว่า การแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตูจำแนกออกเป็น 3 อย่าง คือ

1. การแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตูของทีมรับ
2. การแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตูของทีมรุก
3. การแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตูโทษ

สำหรับรายละเอียดของการแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตู มีดังนี้

1. การแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตูของทีมรับ (Defensive Rebounding)

การแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตูของทีมรับ ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะว่า โดยเฉลี่ยแล้วการยิงประตูพลาดของทีมรุกจะคิดเป็นร้อยละ 60 ของการยิงประตูทุกชนิด และร้อยละ 35 ของการยิงประตูจากการโยนโทษ ดังนั้นผู้เล่นทีมรับที่มีรูปร่างสูงใหญ่และมีการกระโดดที่ดีจะได้เปรียบมาก ถ้าสามารถปรับปรุงแก้ไขตำแหน่งการยืนให้ถูกต้อง

2. การแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตูของทีมรุก (Offensive Rebounding)

หน้าที่ที่สำคัญของผู้เล่นทีมรุกประการหนึ่งคือ ต้องแย่งลูกบอลทันทีหลังจากทีมของตนขึ้นยิงประตู โดยเฉพาะผู้เล่นที่มีรูปร่างสูงใหญ่และถ้าเป็นผู้เล่นที่ขึ้นยิงประตูเอง

โอกาสที่จะแย่งลูกบอลได้นั้นมีมาก เพราะจะรู้ว่าลูกบอลที่ยิงประตูไปนั้นลงห่วงหรือไม่และทิศทางจะไปทางไหน ส่วนผู้เล่นคนอื่นจะต้องพยายามเข้าไปอยู่ในตำแหน่งที่จะแย่งลูกบอลให้ได้ก่อนที่มีการยิงประตูเกิดขึ้น มิฉะนั้นแล้วจะเข้าไปแย่งลูกบอลได้ยาก เพราะจะถูกสกัดกั้นเสียก่อน แต่ถ้ำสกัดกั้น (Blocking) ก็ต้องพยายามหลีกหนีโดยการเปลี่ยนทิศทางและวิ่งตัดทันที ดังนั้น ความฉลาดในการหลีกหนีและเปลี่ยนทิศทางจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จอันนี้

หลังจากผู้เล่นทีมรุกแย่งลูกบอลได้แล้ว จะมีทางเลือก 3 ทางคือ

1. บัดลูกบอลให้เข้าห่วงหรือพยายามยิงประตู
 2. ส่งลูกบอลไปให้เพื่อนร่วมทีม
 3. เลี้ยงลูกบอลออกมาให้ห่างห่วงประตูเพื่อเริ่มแผนใหม่
3. การแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตูโทษ (Free Throw Rebounding)

ตามกติกาของสหพันธ์บาสเกตบอลระหว่างประเทศ (F.I.B.A.) ข้อ 57.5 ผู้เล่นในช่องโยนโทษ

การยืนในช่องตามแนวโยนโทษ

1. มีผู้เล่นได้มากที่สุด 5 คน (3 คน จากฝ่ายป้องกันและ 2 คน จากฝ่ายรุก)
- ให้ช่องยืนมีความลึก 1 เมตร

2. ช่องยืนแรกทั้งสองข้างเป็นสิทธิ์ของผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามของผู้โยนโทษเท่านั้น
3. ผู้เล่นต้องยืนในช่องที่มีสิทธิ์เท่านั้น

ดังนั้น จะเห็นว่าผู้เล่นทีมตรงข้ามของผู้โยนโทษจะอยู่ในตำแหน่งที่ได้เปรียบในการแย่งลูกบอล เมื่อลูกบอลถูกปล่อยจากมือในขณะที่ยิงประตูของผู้โยนโทษ ผู้เล่นคนอื่นจะต้องรีบเคลื่อนตัวเพื่อแย่งลูกบาสเกตบอล

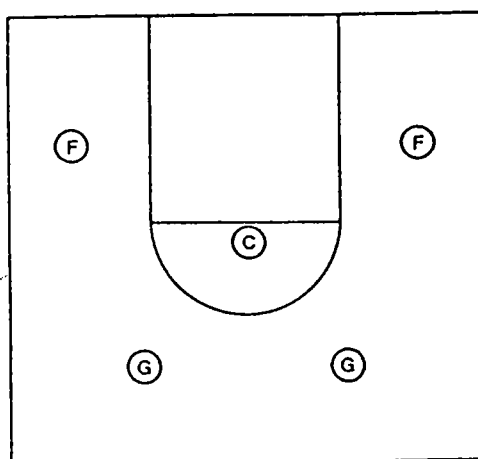
สัญลักษณ์ที่ใช้ในกีฬบาสเกตบอล

○	แทน	ผู้เล่น
————→	แทน	ทิศทางการวิ่ง
- - - - -→	แทน	ทิศทางการส่ง
~~~~~→	แทน	ทิศทางการเลี้ยง
————	แทน	การกำบัง
F,3,4	แทน	ผู้เล่นตำแหน่งปีก
C,5	แทน	ผู้เล่นตำแหน่งศูนย์หน้า
G,1,2	แทน	ผู้เล่นตำแหน่งการ์ด
B	แทน	ผู้เล่นที่ครอบครองลูกบอล

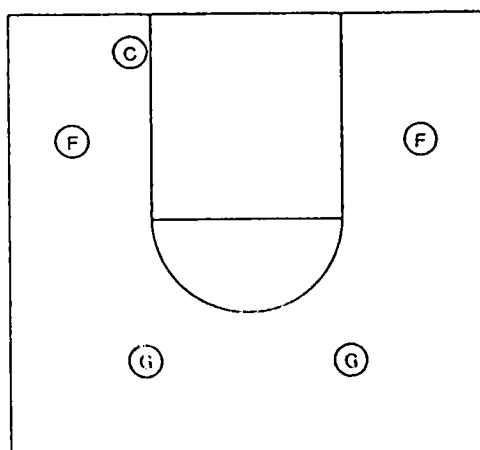
รูปแบบและวิธีการรุกเพื่อยิงประตู

วิลคส์ (Wilkes, 1982 : 121 – 307) ได้กล่าวว่าในการเล่นเป็นทีมรุก ในกีฬา บาสเกตบอลนั้นจะต้องมีรูปแบบและวิธีการรุกเพื่อยิงประตูแบบต่างๆ ดังนี้

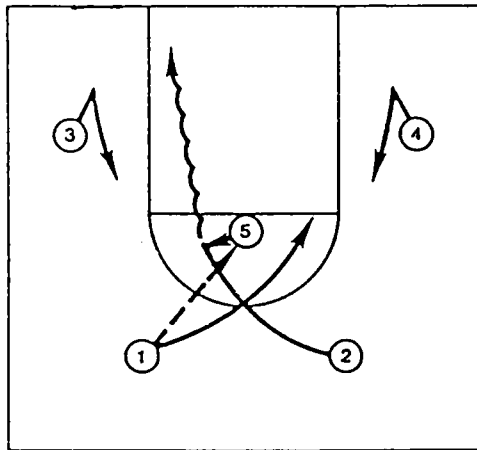
1. การรุกแบบ 2-1-2 หรือ 2-2-1 (The Single – Post Offense) คือ การรุก โดยมีผู้เล่นที่เล่นเป็นตัวกลางจะทำหน้าที่กำบังฝ่ายป้องกัน เพื่อป้อนลูกบอลให้ฝ่ายเดียวกันขึ้นยิงประตู และที่สำคัญก็คือ จะต้องเข้ามาแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตู

ภาพประกอบ 7 แสดงรูปแบบพื้นฐานการรุกแบบ 2-1-2

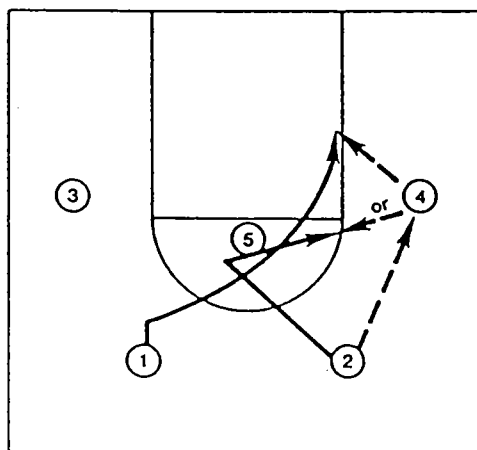

ภาพประกอบ 8 แสดงรูปแบบพื้นฐานการรุกแบบ 2-2-1

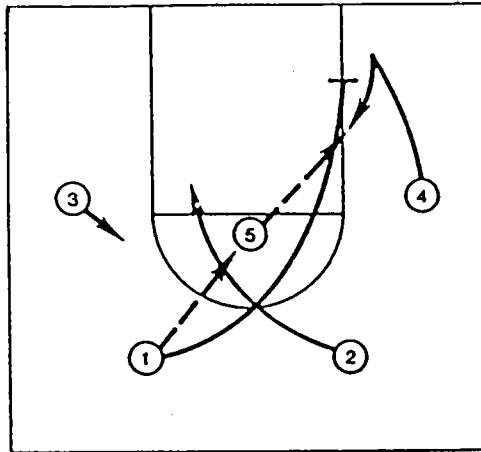
ภาพประกอบ 9 รูปแบบการรุกแบบ 2-1-2 แบบที่ 1

หมายเลข 1 ส่งลูกบอลให้กับหมายเลข 5 แล้ววิ่งตัดไปทางด้านขวาของหมายเลข 5
หมายเลข 2 วิ่งตัดไปทางด้านซ้ายของหมายเลข 5 เพื่อรับลูกบอลเข้ายิงประตู หมายเลข 3
และ 4 วิ่งหลอกแล้วเปลี่ยนทิศเข้าแย่งลูกบอล

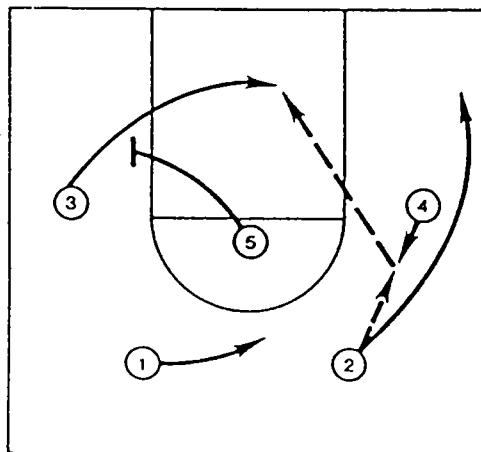
ภาพประกอบ 10 รูปแบบการรุกแบบ 2-1-2 แบบที่ 2

หมายเลข 2 ส่งลูกบอลให้กับหมายเลข 4 แล้ววิ่งหลอกเปลี่ยนทิศทางไปทางด้านขวา
ของหมายเลข 5 เพื่อรับลูกบอลจากหมายเลข 4 เข้ายิงประตู และหมายเลข 1 วิ่งหลอกไป
ทางซ้ายแล้วเปลี่ยนทิศทางมาด้านขวา เพื่อรับลูกบอลจากหมายเลข 4 ถ้าหมายเลข 4
ไม่สามารถส่งให้หมายเลข 1 ได้ ก็สามารถส่งให้หมายเลข 2 ยิงประตูได้อีกทางหนึ่ง

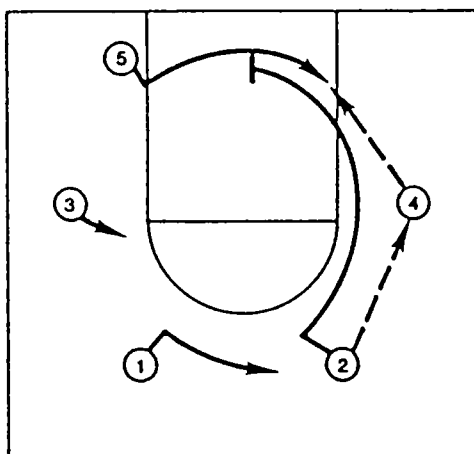
ภาพประกอบ 11 รูปแบบการรุกแบบ 2-1-2 แบบที่ 3

หมายเลข 1 ส่งลูกบอลให้กับหมายเลข 5 แล้ววิ่งกลับไปทางด้านขวาของหมายเลข 5 เพื่อทำก้าน้ำให้กับหมายเลข 4 หมายเลข 4 วิ่งหลอกแล้วเป็นทศไปทางขวาของหมายเลข 1 โดยให้หมายเลข 1 วิ่งทำก้าน้ำให้เพื่อเข้ายิงประตู และหมายเลข 2 วิ่งตัดไปทางซ้ายของหมายเลข 5 เพื่อเข้าแย่งลูกบอล หมายเลข 3 วิ่งไปแทนตำแหน่งของหมายเลข 1

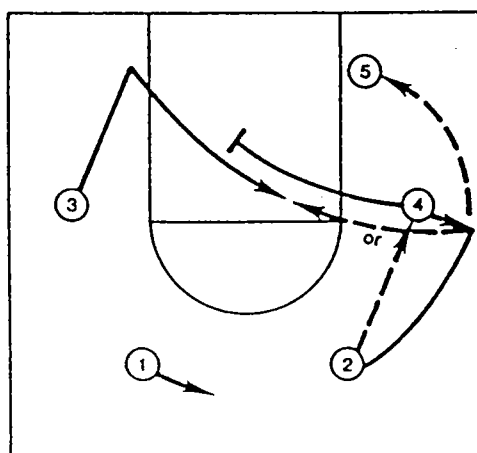
ภาพประกอบ 12 รูปแบบการรุกแบบ 2-1-2 แบบที่ 4

หมายเลข 2 ส่งลูกบอลให้กับหมายเลข 4 แล้ววิ่งอ้อมหมายเลข 4 หมายเลข 5 วิ่งไปทำก้าน้ำให้กับหมายเลข 3 วิ่งผ่านเข้าหาห่วงประตู แล้วหมายเลข 4 ส่งบอลให้กับหมายเลข 3 หรือหมายเลข 2 เข้ายิงประตู หมายเลข 1 วิ่งไปแทนตำแหน่งหมายเลข 2

ภาพประกอบ 13 รูปแบบการรุกแบบ 2-2-1 แบบที่ 1

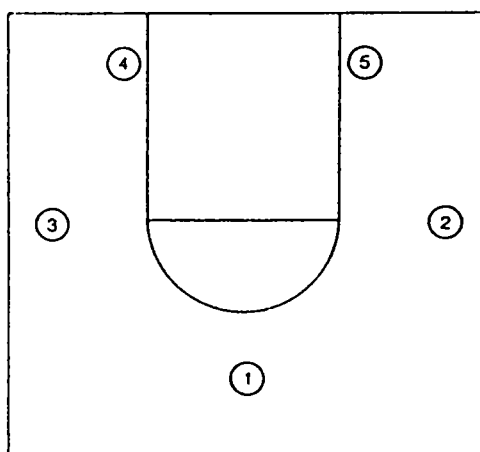
หมายเลข 2 ส่งลูกบอลให้กับหมายเลข 4 แล้ววิ่งหลอกไปทำการก้ำหมายเลข 5 หมายเลข 5 วิ่งตัดไปโต้เป็น แล้วหมายเลข 4 ส่งลูกบอลให้หมายเลข 5 ยิ่งประตู หมายเลข 1 วิ่งไปแทนตำแหน่งหมายเลข 2

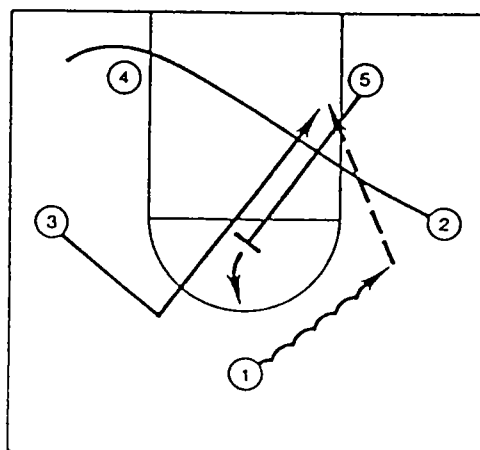
ภาพประกอบ 14 รูปแบบการรุกแบบ 2-2-1 แบบที่ 2

หมายเลข 2 ส่งลูกบอลให้หมายเลข 4 แล้ววิ่งไปรับลูกบอลจากหมายเลข 4 และ หมายเลข 4 วิ่งไปทำการก้ำให้หมายเลข 3 หมายเลข 3 วิ่งหลอกแล้วเปลี่ยนทิศทางเพื่อ รับลูกบอลจากหมายเลข 2 หมายเลข 2 สามารถส่งลูกบอลให้หมายเลข 3 หรือหมายเลข 5 ได้ทั้งสองทาง หมายเลข 1 วิ่งแทนตำแหน่งหมายเลข 2

2. การรุกแบบ 1-2-2 (The Double Post – Offense) คือ การรุกโดยมีผู้เล่นสูง 2 คน ยืนอยู่คนละข้างของเส้นหลัง เคลื่อนตัวเพื่อทำการก้ำบังให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกัน รับลูกบอล เพื่อยิงประตูและจึงเข้าแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตู

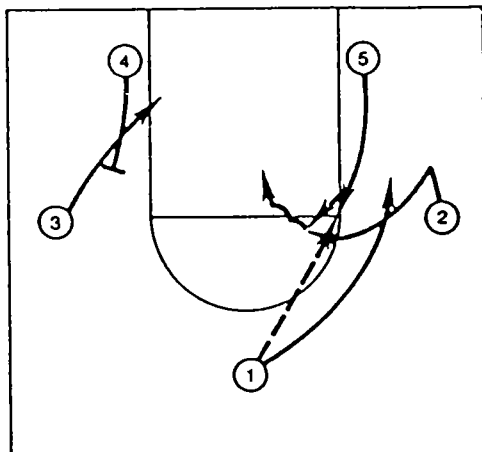

ภาพประกอบ 15 แสดงรูปแบบพื้นฐานการรุกแบบ 1-2-2

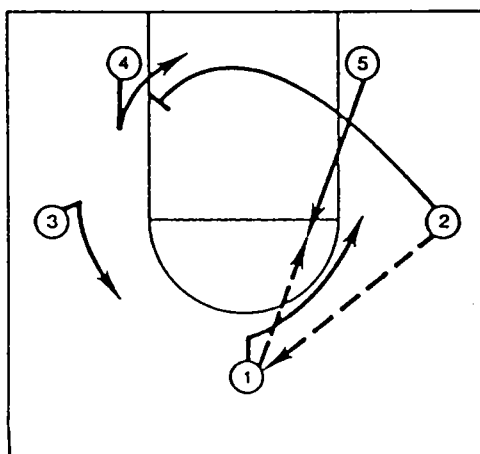
ภาพประกอบ 16 รูปแบบการรุกแบบ 1-2-2 แบบที่ 1

หมายเลข 1 เลี้ยงลูกบอลไปทางด้านขวาหมายเลข 2 แล้วหมายเลข 2 วิ่งตัดไป
อ้อมหมายเลข 4 หมายเลข 3 วิ่งหลอกแล้วเปลี่ยนทิศทางพร้อมกับหมายเลข 5 วิ่งทำก้ำบัง
ให้หมายเลข 3 แล้วหมายเลข 1 ส่งบอลให้หมายเลข 3 ยิงประตู

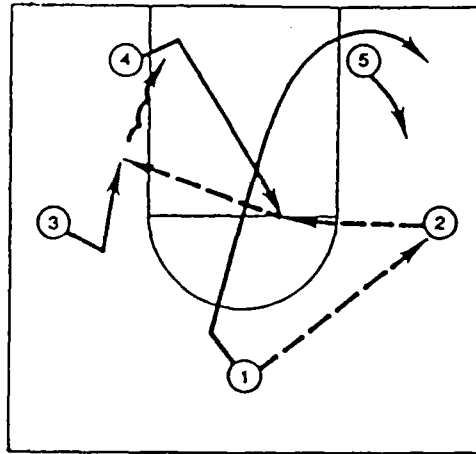
ภาพประกอบ 17 รูปแบบการรุกแบบ 1-2-2 แบบที่ 2

หมายเลข 1 ส่งลูกบอลให้กับหมายเลข 5 แล้ววิ่งไปแทนตำแหน่งหมายเลข 5 หมายเลข 5 เลี้ยงบอลขึ้นมาบริเวณเส้นโยนโทษ พร้อมกับหมายเลข 2 วิ่งหลอกแล้วเปลี่ยนทิศทางไปรับลูกบอลจากหมายเลข 5 เพื่อเข้ายิงประตู หมายเลข 4 ทำก้ำบังให้กับหมายเลข 3 เพื่อรอรับลูกบอลเข้ายิงประตู

ภาพประกอบ 18 รูปแบบการรุกแบบ 1-2-2 แบบที่ 3

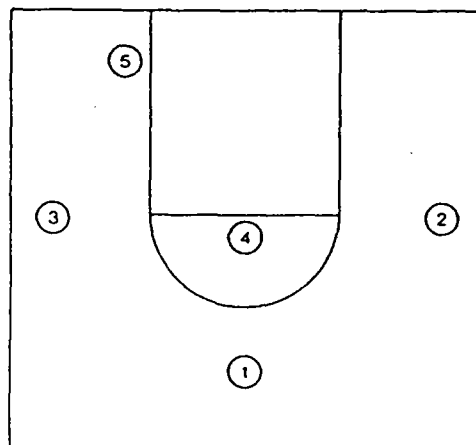
หมายเลข 2 ส่งลูกบอลให้กับหมายเลข 1 หมายเลข 5 วิ่งมารับลูกบอลจากหมายเลข 1 แล้วหมายเลข 1 วิ่งหลอกแล้วเปลี่ยนทิศทางไปรับลูกบอลจากหมายเลข 5 และหมายเลข 2 วิ่งตัดไปเพื่อทำก้ำบังให้หมายเลข 4 หมายเลข 4 วิ่งหลอกแล้วเปลี่ยนทิศทางเพื่อเข้ายิงประตู โดยรับลูกบอลจากหมายเลข 1 แล้วหมายเลข 3 วิ่งไปแทนตำแหน่งของหมายเลข 1

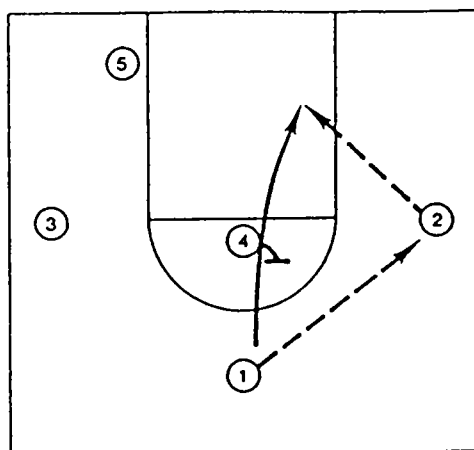
ภาพประกอบ 19 รูปแบบการรุกแบบ 1-2-2 แบบที่ 4

หมายเลข 1 ส่งลูกบอลให้กับหมายเลข 2 แล้วหมายเลข 1 วิ่งตัดไปอยู่ด้านเดียวกับหมายเลข 5 พร้อมหมายเลข 4 วิ่งหลอกแล้วเปลี่ยนทิศทางขึ้นมารับลูกบอลจากหมายเลข 2 ที่บริเวณเส้นโยนโทษ หมายเลข 3 วิ่งหลอกแล้วเปลี่ยนทิศทางไปรับลูกบอลจากหมายเลข 4 แล้วเลี้ยงลูกบอลเข้ายิงประตู

3. การรุกแบบ 1-3-1 (The Tendem Post 1-3-1 Offense) คือ การรุกโดยการยืนสูงหนึ่งคนและต่ำหนึ่งคน ผู้เล่นที่ยืนสูงจะอยู่บริเวณเส้นโยนโทษ และผู้เล่นที่ยืนต่ำจะยืนอยู่บริเวณเส้นหลัง

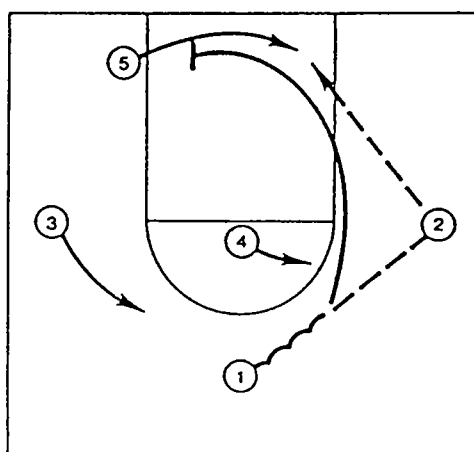

ภาพประกอบ 20 แสดงรูปแบบพื้นฐานการรุกแบบ 1-3-1

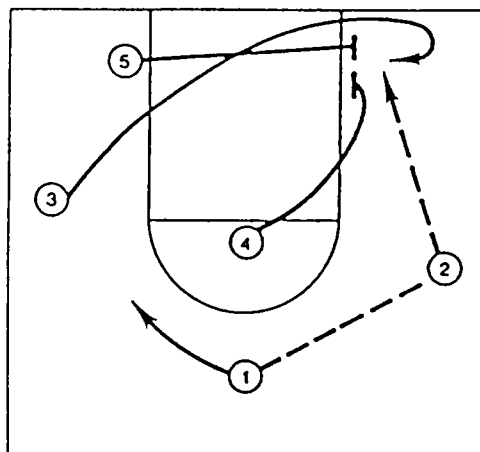
ภาพประกอบ 21 รูปแบบการรุกแบบ 1-3-1 แบบที่ 1

หมายเลข 1 ส่งลูกบอลให้หมายเลข 2 แล้ววิ่งตัดไปเพื่อยิงประตู โดยมีหมายเลข 4 ทำก้ำบังให้ แล้วหมายเลข 2 ส่งลูกบอลให้หมายเลข 1 ยิงประตู หมายเลข 5 รอแย่งลูกบอล หมายเลข 3 วิ่งไปแทนตำแหน่งหมายเลข 1

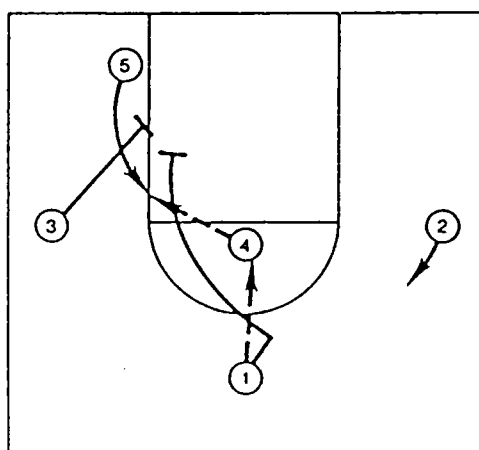
ภาพประกอบ 22 รูปแบบการรุกแบบ 1-3-1 แบบที่ 2

หมายเลข 1 เลี้ยงลูกบอลแล้วส่งลูกบอลให้กับหมายเลข 2 แล้ววิ่งตัดไปทางด้านซ้ายเพื่อทำก้ำบังให้หมายเลข 5 หมายเลข 2 ส่งลูกบอลให้หมายเลข 5 เพื่อยิงประตูโดย หมายเลข 3 วิ่งไปแทนตำแหน่งหมายเลข 1 และหมายเลข 4 เข้าแย่งลูกบอล

ภาพประกอบ 23 รูปแบบการรุกแบบ 1-3-1 แบบที่ 3

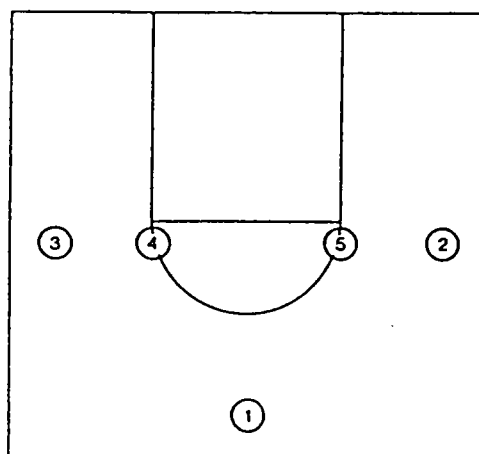
หมายเลข 1 ส่งลูกบอลให้หมายเลข 2 พร้อมกับหมายเลข 4 และหมายเลข 5 วิ่งเข้าไปเพื่อทำก้ำบังบริเวณเส้นหลังด้านขวา เพื่อให้หมายเลข 3 วิ่งหลอกแล้วเปลี่ยนทิศทางเพื่อยิงประตูโดยหมายเลข 2 ส่งลูกบอลให้ยิงประตู

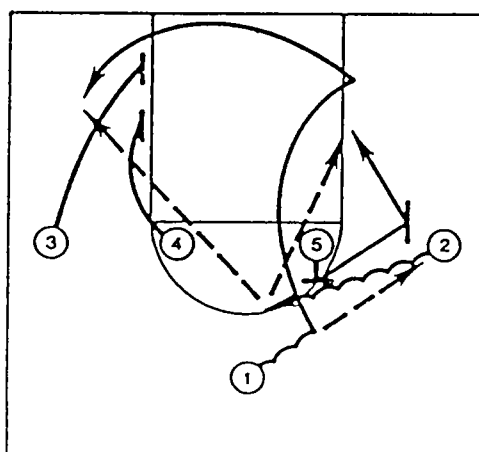
ภาพประกอบ 24 รูปแบบการรุกแบบ 1-3-1 แบบที่ 4

หมายเลข 1 ส่งลูกให้หมายเลข 4 บริเวณเส้นโยนโทษพร้อมกับหมายเลข 1 และหมายเลข 3 วิ่งไปเพื่อทำก้ำบังให้หมายเลข 5 วิ่งหลอกแล้วเปลี่ยนทิศทางเพื่อขึ้นมายิงประตูโดยหมายเลข 4 ส่งลูกบอลให้ยิงประตู และหมายเลข 2 วิ่งมาแทนตำแหน่งหมายเลข 1

4. การรุกแบบ 1-4 (The 1-4 Offense) คือ การรุกโดยใช้ผู้เล่นสูงสองคนยืนอยู่คนละข้างของเส้นโยนโทษแนวเดียวกับผู้เล่นฝ่ายเดียวกัน

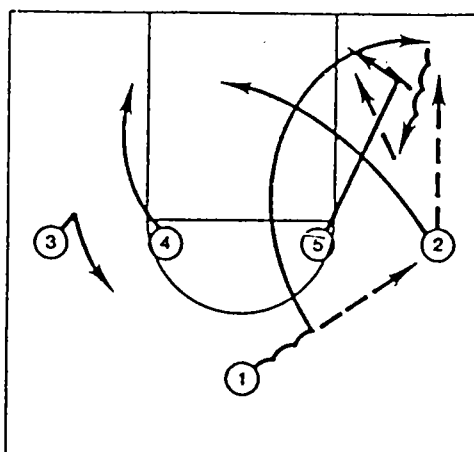

ภาพประกอบ 25 แสดงรูปแบบพื้นฐานการรุกแบบ 1-4

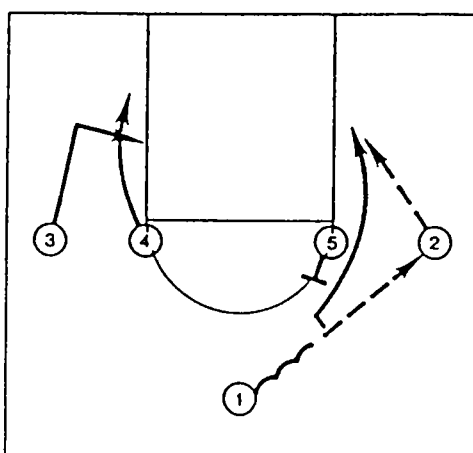
ภาพประกอบ 26 รูปแบบการรุกแบบ 1-4 แบบที่ 1

หมายเลข 1 เลี้ยงลูกบอลแล้วส่งลูกบอลให้หมายเลข 2 แล้ววิ่งตัดลงด้านล่างโดยมีหมายเลข 5 ทำก้ำบังให้พร้อมกับหมายเลข 3 และหมายเลข 4 ทำก้ำบังให้หมายเลข 1 ทางด้านซ้ายบริเวณเส้นหลัง หมายเลข 2 เลี้ยงลูกบอล โดยให้หมายเลข 5 ทำก้ำบังให้แล้วส่งลูกบอลให้หมายเลข 1 ยิ่งประตู

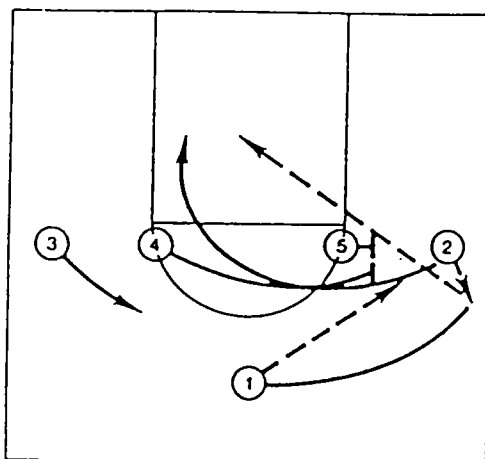
ภาพประกอบ 27 รูปแบบการรุกแบบ 1-4 แบบที่ 2

หมายเลข 1 เลี้ยงลูกบอลแล้วส่งลูกบอลให้กับหมายเลข 2 แล้ววิ่งตัดไปทางด้านขวาของสนาม หมายเลข 2 ส่งลูกบอลให้หมายเลข 1 แล้ววิ่งตัดไปทางด้านซ้ายของสนาม พร้อมกับหมายเลข 5 วิ่งลงไปทำก้านังให้หมายเลข 1 เพื่อให้หมายเลข 1 เลี้ยงลูกบอลหลบหลีกเข้ายิงประตู

ภาพประกอบ 28 รูปแบบการรุกแบบ 1-4 แบบที่ 3

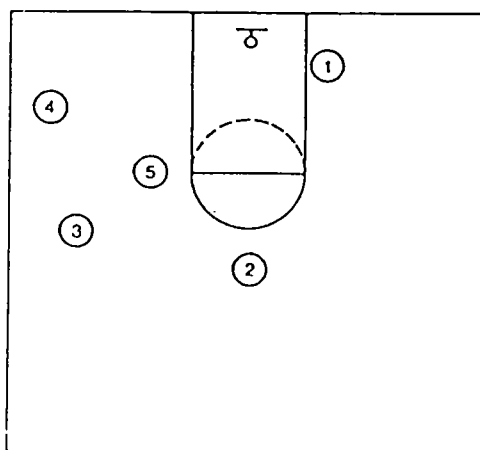
หมายเลข 1 เลี้ยงลูกบอลแล้วส่งให้เข้ากับหมายเลข 2 แล้ววิ่งตัดไปทางด้านขวาพร้อมกับหมายเลข 5 ทำก้านังให้กับหมายเลข 1 เพื่อเข้ายิงประตูโดย หมายเลข 2 ส่งลูกบอลให้ยิงประตู หมายเลข 3 และ 4 วิ่งเข้าแย่งบอล

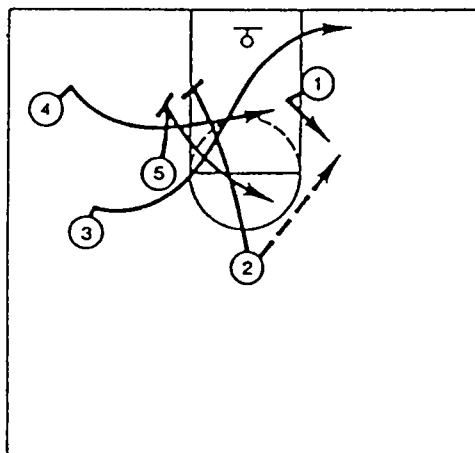
ภาพประกอบ 29 รูปแบบการรุกแบบ 1-4 แบบที่ 4

หมายเลข 1 ส่งลูกบอลให้กับหมายเลข 2 แล้ววิ่งไปรับลูกบอลจากหมายเลข 2 อีกครั้งหนึ่งที่ตำแหน่งของหมายเลข 2 แล้วหมายเลข 2 วิ่งตัดไปทางซ้ายโดยมีหมายเลข 4 และหมายเลข 5 ทำก้ำบังให้ แล้วหมายเลข 1 ส่งลูกบอลให้กับหมายเลข 2 เพื่อยิงประตู หมายเลข 3 วิ่งไปแทนตำแหน่งหมายเลข 1

5. การรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง (The Shuffle and Wheel Offense) คือ การรุกแบบนี้จะมีการรุกโดยหนักไปทางด้านใดด้านหนึ่งของสนามก่อน แล้วจึงเปลี่ยนทิศทางไปรุกรัดด้านตรงข้ามทันทีเมื่อมีโอกาส การรุกแบบนี้จะต้องมีผู้เล่นที่มีความสูงไล่เลี่ยกัน สามารถเล่นได้ทุกตำแหน่งและมีทักษะในการครอบครองลูกบอลและวิ่งตัดได้ดี

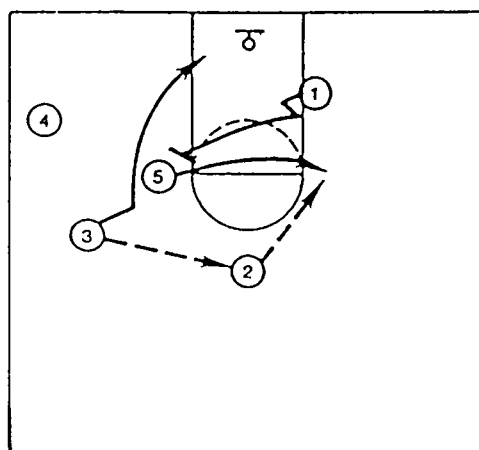

ภาพประกอบ 30 แสดงรูปแบบพื้นฐานการรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง

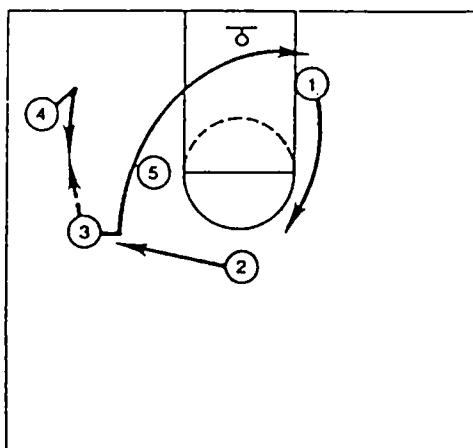
ภาพประกอบ 31 รูปแบบการรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง แบบที่ 1

หมายเลข 2 ส่งบอลให้หมายเลข 1 แล้วหมายเลข 3 วิ่งตัดไปด้านขวา หมายเลข 5 วิ่งลงไปทำกำบังให้หมายเลข 4 แล้วหมายเลข 4 วิ่งตัดไปทางขวา หมายเลข 2 วิ่งไปทำกำบังให้หมายเลข 5 วิ่งขึ้นมาเพื่อยิงประตู โดยรับลูกบอลจากหมายเลข 1

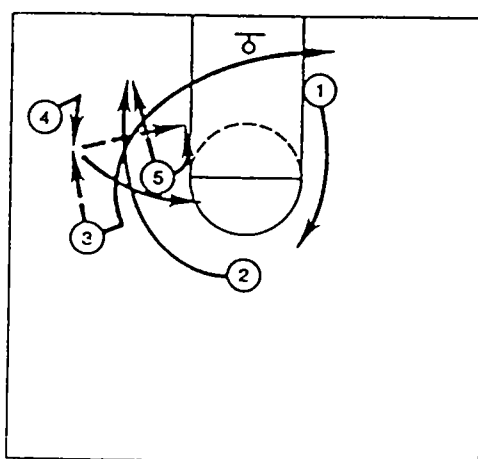
ภาพประกอบ 32 รูปแบบการรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง แบบที่ 2

หมายเลข 1 วิ่งไปทำกำบังให้กับหมายเลข 5 แล้วหมายเลข 3 ส่งบอลให้หมายเลข 2 แล้วหมายเลข 2 ส่งลูกบอลให้หมายเลข 5 หมายเลข 3 วิ่งตัดไปทางด้านขวาของสนาม แล้วหมายเลข 5 จะยิงประตูเองหรือส่งให้หมายเลข 3 ยิงประตูก็ได้

ภาพประกอบ 33 รูปแบบการรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง แบบที่ 3

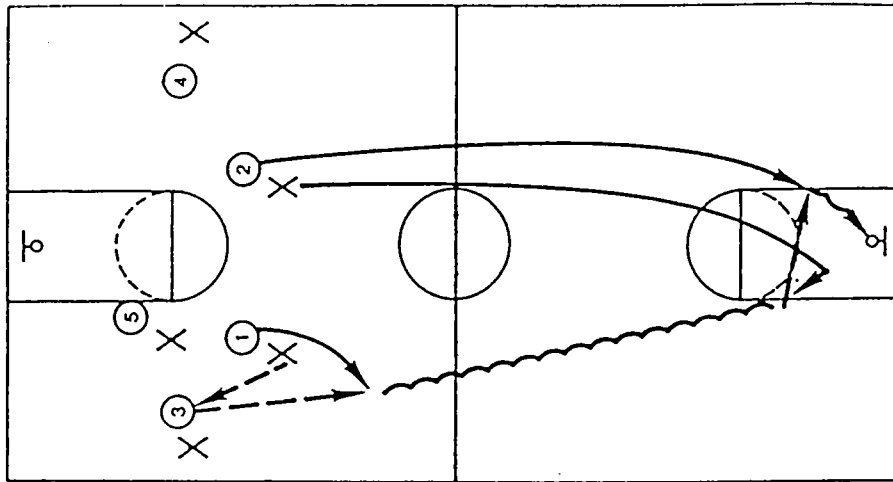
หมายเลข 3 ส่งลูกบอลให้หมายเลข 4 แล้ววิ่งหลอกแล้วเปลี่ยนทิศทางแทนที่
หมายเลข 1 หมายเลข 2 วิ่งไปแทนตำแหน่งหมายเลข 3 หมายเลข 1 วิ่งไปแทนตำแหน่ง
หมายเลข 2 แล้วหมายเลข 4 จะส่งบอลให้ใครก็ได้ยังประตู หมายเลข 5 เข้าแย่งลูกบอล

ภาพประกอบ 34 รูปแบบการรุกแบบหมุนสลับที่หรือสลับตำแหน่ง แบบที่ 4

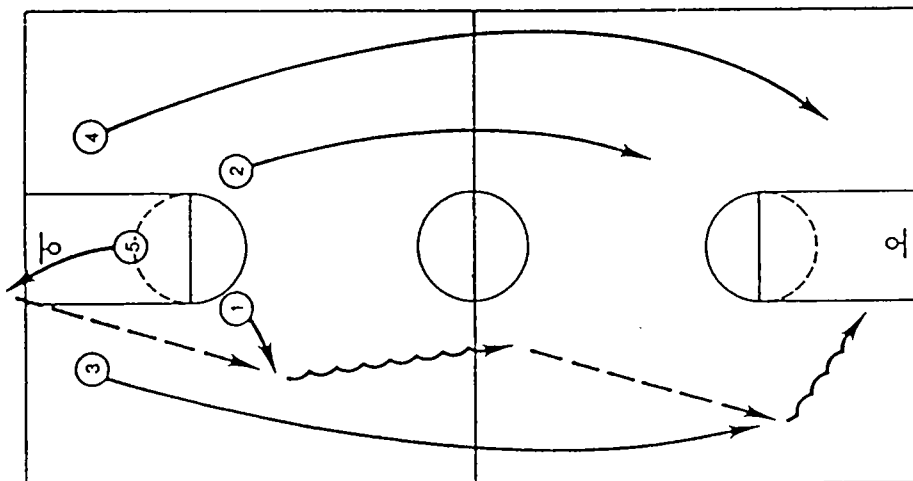
หมายเลข 3 ส่งลูกบอลให้หมายเลข 4 แล้ววิ่งตัดไปทางด้านขวาของเส้นหลัง
หมายเลข 4 ส่งลูกบอลให้หมายเลข 5 และหมายเลข 4 วิ่งตัดผ่านหมายเลข 5 ทาง
ด้านขวาและหมายเลข 2 วิ่งตัดผ่านหมายเลข 5 ทางด้านซ้าย เพื่อรับลูกบอลยังประตู
หมายเลข 1 วิ่งไปแทนตำแหน่งหมายเลข 2

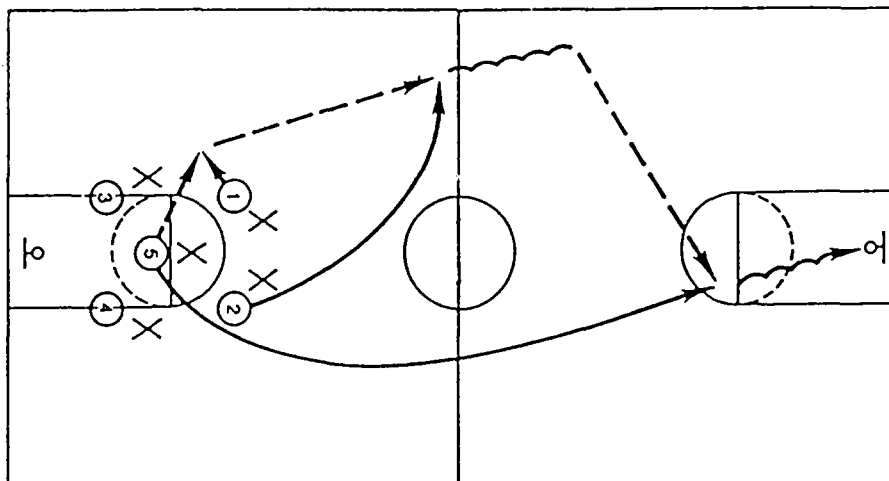
ภาพประกอบ 37 รูปแบบการรุกแบบรวดเร็ว แบบที่ 2

หมายเลข 3 แล่งลูกบอลได้จากการผิดพลาดของผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามแล้วส่งลูกบอลให้หมายเลข 1 หมายเลข 2 วิ่งขึ้นไปด้านตรงข้ามหมายเลข 1 หมายเลข 1 เลี้ยงลูกบอลอย่างรวดเร็ว เพื่อเข้ายิงประตูและเมื่อมีฝ่ายป้องกันเข้ามาป้องกันก็สามารถส่งลูกบอลให้กับหมายเลข 2 เพื่อเข้ายิงประตูได้

ภาพประกอบ 38 รูปแบบการรุกแบบรวดเร็ว แบบที่ 3

หลังจากที่ลูกบอลลงห่วงประตู หมายเลข 5 ส่งลูกบอลเข้าสู่สนามจากเส้นหลังให้กับหมายเลข 1 โดยหมายเลข 3 และ 4 วิ่งออกบริเวณด้านข้างสนามทั้งสองด้าน เพื่อเข้ายิงประตู เมื่อหมายเลข 1 ได้รับลูกบอลจากหมายเลข 5 แล้วเลี้ยงลูกบอลอย่างรวดเร็ว และส่งลูกบอลให้หมายเลข 3 หรือ 4 เข้ายิงประตู

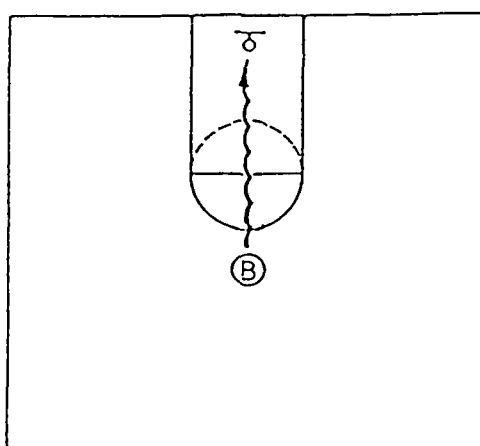
ภาพประกอบ 39 รูปแบบการรุกแบบเร็ว แบบที่ 4

หมายเลข 5 ปัดลูกบอลให้กับหมายเลข 1 หมายเลข 2 วิ่งตัดเข้ามารับลูกบอล ด้านเดียวกับหมายเลข 1 หมายเลข 5 วิ่งไปรุกเพื่อยิงประตู โดยหมายเลข 2 ได้รับลูกบอล จากหมายเลข 1 แล้วเลี้ยงลูกบอลอย่างรวดเร็วเพื่อส่งลูกบอลให้กับหมายเลข 5 เข้ายิงประตู

วิธีการรุก 7 รูปแบบ

บาร์ว (Herb Brown. 1995 : 47-53) ได้กล่าวว่า วิธีการรุก 7 รูปแบบนี้ เป็นวิธีการรุก ที่นักกีฬาส่วนใหญ่นำมาใช้ในขณะทำการแข่งขันหรือขณะฝึกซ้อมมาก ซึ่งมีดังภาพต่อไปนี้

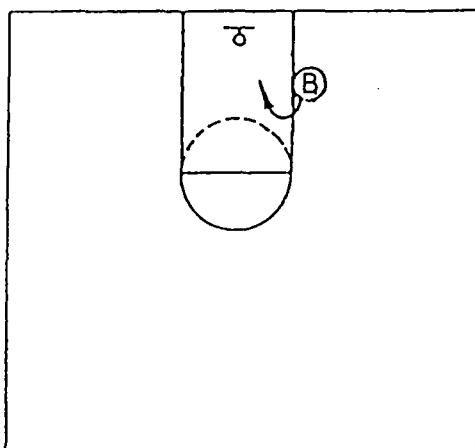
1. ผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเอง (Penetrate)

ภาพประกอบ 40 แสดงวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเอง

คำอธิบายภาพ. ผู้เล่นที่ครอบครองบอลใช้ความสามารถของตนเองในการเลี้ยงลูกบอล หลบหลีกหรือทะลุทะลวงผ่านฝ่ายป้องกันเข้าไปยิงประตู

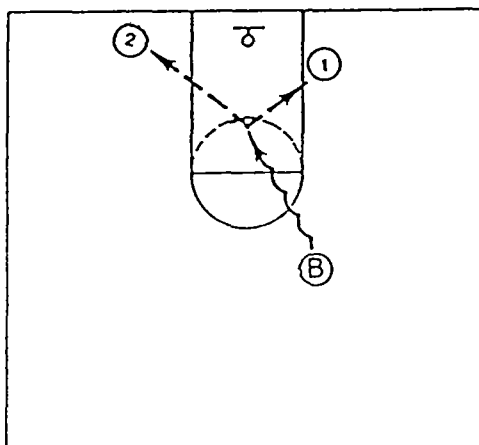
2. ผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะการหมุนตัวเพื่อยิงประตู (Roll)

ภาพประกอบ 41 แสดงวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะการหมุนตัวเพื่อยิงประตู

คำอธิบายภาพ. ผู้เล่นที่ครอบครองบอลอาจได้ลูกบอลมาจากการแย่งลูกบอลภายหลังการยิงประตูที่ไม่ประสบความสำเร็จหรือจากผู้เล่นฝ่ายเดียวกันส่งให้ แล้วทำการหมุนตัวเข้าหาห่วงเพื่อยิงประตู

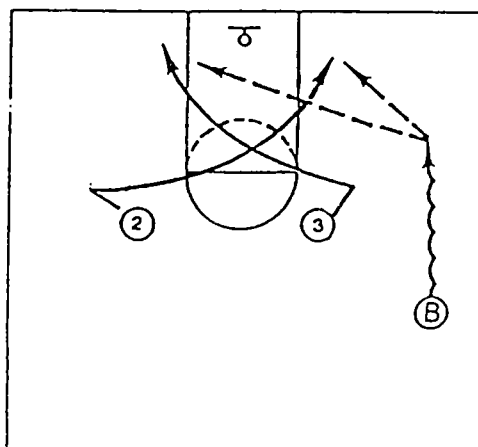
3. ผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู (Assist)

ภาพประกอบ 42 แสดงวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู

คำอธิบายภาพ. ผู้เล่นที่ครอบครองบอลใช้ความสามารถในการเลี้ยงลูกบอลเข้าโจมตีแล้วส่งลูกบอลให้ผู้เล่นคนอื่น คือ หมายเลข 1 หรือ 2 ที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าหรือสามารถยิงประตูได้ง่ายกว่า ทำการยิงประตู

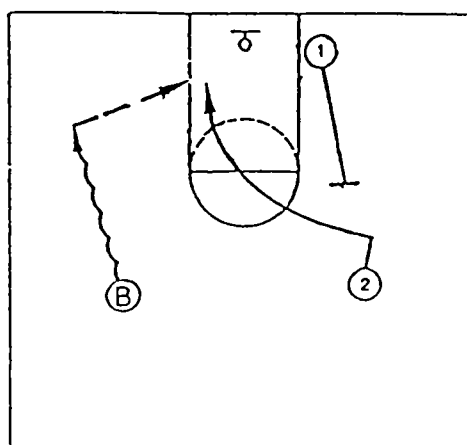
4. ผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู (Cut)

ภาพประกอบ 43 แสดงวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู

คำอธิบายภาพ. ผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอล คือ หมายเลข 2 หรือ 3 วิ่งตัดเข้าหาห่วงเพื่อรับลูกบอลจากผู้เล่นที่ครอบครองลูกบอล ส่งให้ยิงประตู

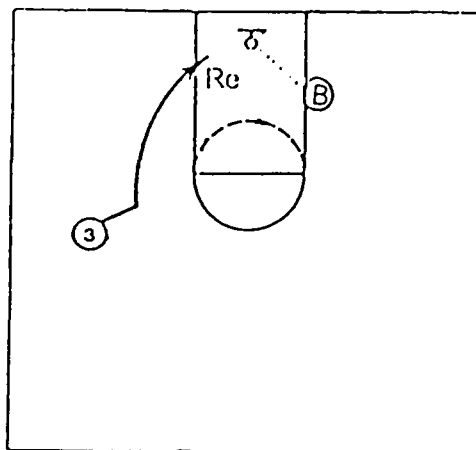
5. ผู้เล่นทำกำบังให้เพื่อนร่วมทีมเข้ายิงประตู (Screen)

ภาพประกอบ 44 แสดงวิธีการรุกโดยผู้เล่นทำกำบังให้เพื่อนร่วมทีมเข้ายิงประตู

คำอธิบายภาพ. ผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอล คือ หมายเลข 1 ทำกำบังให้ผู้เล่นที่ครอบครองลูกบอลหรือทำกำบังให้ผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอล คือ หมายเลข 2 วิ่งตัดเข้าไปรับลูกบอลเพื่อยิงประตู

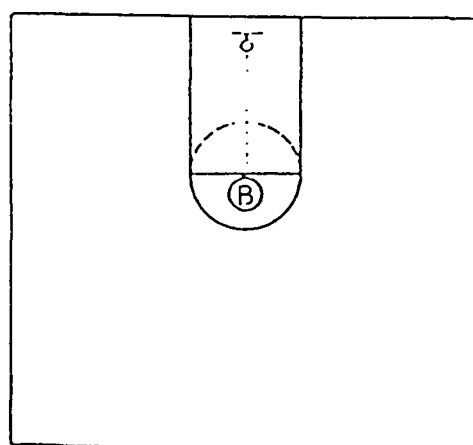
6. การแย่งลูกบอลของฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตูไม่สำเร็จแล้วได้ลูกบอลยิงประตู (Rebound)

ภาพประกอบ 45 แสดงวิธีการรุกโดยการแย่งลูกบอลของฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตูไม่สำเร็จแล้วได้ลูกบอลยิงประตู

คำอธิบายภาพ. ผู้เล่นที่ครอบครองลูกบอลยิงประตู แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ ผู้เล่นที่ยิงประตู และผู้เล่นคนอื่นๆ ในทีมเข้าไปกระโดดแย่งลูกบอลแล้วขึ้นยิงประตู

7. การยิงประตูโทษ (Free Throw)

ภาพประกอบ 46 แสดงวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ

คำอธิบายภาพ. ผู้เล่นที่ได้ยิงประตูโทษ เนื่องจากเกิดการกระทำฟาล์วในขณะที่ขึ้นยิงประตูหรือการฟาล์วในลักษณะอื่นที่ได้ยิงประตูโทษ ทำการยิงประตู ณ บริเวณเส้นโยนโทษ

ข้อเสนอแนะสำหรับการรุก

สมรรถชัย น้อยศิริ (2535 : 142 – 143) กล่าวถึงข้อเสนอแนะในการรุกไว้ดังนี้

1. การส่งลูกบอลทุกครั้งต้องดี มีที่หมายและแม่นยำ การส่งลูกบอลเสีย 1 ครั้งก็หมายถึง การเสียการครอบครอง
2. ยอมให้มีการเล่นลูกกระโดด ดีกว่าที่จะส่งลูกเสีย 1 ครั้ง
3. เมื่อรีบาวด์ได้ สิ่งแรกที่ต้องทำ คือ มองให้ทั่วเพื่อว่าท่านจะได้ส่งลูกบอลไปยังเพื่อนร่วมทีม ถ้าเป็นไปได้มองไปข้างหน้า ด้านข้างเพื่อเป็นการเปิดเกม และเลี้ยงลูกบอลไปยังที่ว่างได้
4. หลีกเลี้ยงการส่งลูกบอลข้ามคนหรือข้ามสนาม เพราะจะทำให้ฝ่ายตรงข้ามตัดลูกบอลได้ง่าย
5. เมื่อต้องการส่งบอลให้ฝ่ายเดียวกันต้องส่งให้สูง การส่งลูกบอลสูงนั้นทำให้การรับลูกบอลง่ายกว่าลูกต่ำ
6. การเล่นของทุกคนในทีมต้องสัมพันธ์กัน การพยายามที่จะส่ง ยิงประตู หรือเลี้ยงลูกยาวๆ เพียงคนเดียวนั้นไม่มีประโยชน์ ฉะนั้น ควรส่งลูกบอลให้เพื่อนในทีมที่มีโอกาสดีกว่าเราเองจึงจะเป็นการดี
7. การยิงประตูทุกครั้งต้องมีเปอร์เซ็นต์ลงห่วงอย่างน้อยร้อยละ 75 อย่างยิงประตูโดยปราศจากความหวัง
8. อย่างยิงประตูในระยะไกล นอกจากเพื่อนร่วมทีมจะอยู่ในตำแหน่งพร้อมที่จะรีบาวด์
9. การเล่นลูกเร็ว ควรมองดูว่ามีเพื่อนตามมาหรือไม่ ถ้าเขามีโอกาสดีกว่าควรให้ลูกบอลแก่เขาเพื่อยิงประตู ไม่ควรยิงประตูคนเดียวหากไม่แน่ใจ
10. วิ่งแยกกันทันที เพื่อหาโอกาสที่จะทำประตูเมื่อแย่งลูกได้
11. การเล่นแบบรวดเร็ว หลังจากส่งลูกบอลไปยังเพื่อนร่วมทีมแล้วให้เคลื่อนที่ตามอย่างรวดเร็ว และคอยมองดูเพื่อการส่งกลับมายังเรา
12. ระวังอย่าอยู่เสมอมัวๆขณะที่ท่านเป็นผู้ครอบครองลูกบอลคู่ต่อสู้ไม่มีโอกาสที่จะทำคะแนนได้
13. วิ่งไปข้างหน้าดีกว่าวิ่งหนีไปทีอื่น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการส่งลูกบอลได้ง่าย
14. หลังจากท่านแย่งลูกบอลได้จากการรีบาวด์ และไม่อยู่ในตำแหน่งการยิงที่ดี ควรมองหาเพื่อนร่วมทีมทางเส้นโยนโทษ เพื่อโอกาสในการยิงประตูง่ายขึ้น
15. ทำการเคลื่อนที่อยู่เสมอ หลีกเลี้ยงการวิ่งอย่างไม่มีจุดหมาย ต้องเป็นผู้เล่นที่ฉลาด
16. ศึกษาคู่ต่อสู้ของท่านตั้งแต่เริ่มเล่น และจะทำให้ได้เปรียบเมื่อเข้าใจจุดอ่อนของคู่ต่อสู้ได้
17. ผู้เล่นทุกคนต้องไม่ยืนนิ่งอยู่กับที่
18. ควรเล่นแบบรวดเร็วทุกครั้งเมื่อมีโอกาส
19. ผู้เล่นตำแหน่งกลางต้องพร้อมที่จะเล่นลูกได้ทันทีทุกโอกาส
20. การวิ่งก็เพื่อหาโอกาสให้มีคนว่าง เมื่อว่างแล้วก็รีบส่งลูกให้ทันจังหวะเพื่อทำประตู

ข้อผิดพลาด 10 ประการเมื่อเป็นฝ่ายรุก (Ten Most Common Offensive Mistake)

พงษ์ศักดิ์ พละพงศ์ (2516 : 45) กล่าวว่า วิชาสอนและต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ นับเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เล่นฝ่ายรุกควรพยายามหลีกเลี่ยงหรือลดการกระทำเสีย เพราะนอกจากไม่เกิดผลดีแก่ทีมแล้วยังเป็นสิ่งที่ทำให้ ฝ่ายตรงข้ามมองเห็นปมด้อยอีกด้วย การที่โอกาสจะได้เป็นฝ่ายรุกรุนั้นมิใช่เป็นของง่าย และความหมายของการเป็นฝ่ายรุกรุนั้นก็คือ การเพิ่มคะแนนนั่นเอง ดังนั้น สิ่งที่ไม่ควรกระทำต่าง ๆ เหล่านี้ก็ควรละเว้นเสีย ซึ่งจะได้กล่าวเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. เลี้ยงลูกบอลทุกครั้งเมื่อได้ลูก บางกรณีไม่ควรเลี้ยงลูกบอลก็ควรดลเสีย การเลี้ยงลูกบอลควรทำได้ใน 2 กรณีเท่านั้น คือ การเลี้ยงลูกเร็ว เพื่อบุกเข้าไปยิงประตู อีกประการหนึ่ง การเลี้ยงลูกหนีคน และเพื่อเตรียมเล่นแบบ
2. หันหลังให้ลูกบอลเมื่อวิ่งขึ้นในแดนหน้า
3. ทำการยิงประตูเมื่อทีมไม่พร้อม
4. ทำการยิงประตูเมื่อมีเปอร์เซ็นต์ลงห่วงน้อย
5. ไม่วิ่งตามรีบาวด์หลังจากยิงประตูแล้ว
6. พยายามส่งลูกไปให้ผู้เล่นศูนย์หน้า ทั้ง ๆ ที่ผู้เล่นถูกป้องกันอย่างดี
7. ยืนอยู่กับที่ โดยไม่เคลื่อนไหว จนทำให้ฝ่ายป้องกันถอยห่างเพื่อสกัดได้
8. ไม่ใช่คนสกัดกัน คนกำบังในการยิงประตู และการส่งลูกบอล
9. ไม่ทำการหลอกหลอเสียก่อน ก่อนที่จะวิ่งไปรับลูกบอล
10. ยืนไม่ถูกตำแหน่งหรือวิ่งรวมกลุ่มกันขณะทำการรุก

ระเบียบการจัดการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33

วิธีการได้มาซึ่ง 4 ทีมสุดท้าย (จากระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย. 2545 : 5)

จากระเบียบการแข่งขัน 9 ว่าด้วยการจัดการแข่งขัน จาก 12 ทีมที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขัน จัดแบ่งการแข่งขันออกเป็น 4 สายๆ ละ 3 ทีม แข่งขันแบบพบกันหมดในสาย คัดเลือกทีมที่ได้คะแนนเป็นที่ 1 และที่ 2 เข้าไปแข่งขันในรอบที่ 2 จะได้จำนวนทีม 8 ทีม

ในรอบที่ 2 แบ่งการแข่งขันออกเป็น 2 สายๆ ละ 4 ทีม โดยมีการกำหนดสายดังนี้ สายที่ 1 ประกอบด้วยที่ 1 สาย 1, ที่ 2 สาย 2, ที่ 1 สาย 3 และที่ 2 สาย 4 และ สายที่ 2 ประกอบด้วยที่ 2 สาย 1, ที่ 1 สาย 2, ที่ 2 สาย 3 และที่ 1 สาย 4 แต่ละสายทำการแข่งขันแบบพบกันหมดในสาย คัดเลือกทีมที่ได้คะแนนเป็นที่ 1 และที่ 2 เข้าไปแข่งขันในรอบรองชนะเลิศ จะได้จำนวนทีม 4 ทีมสุดท้าย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮอปกินส์ (Hopkins. 1977 : 155) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์องค์ประกอบแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล (A Factor Analysis of Basketball Skill Tests) โดยการตรวจสอบแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอลทั้งหลายที่นิยมใช้แบบทดสอบความสามารถทางบาสเกตบอลและทำการพิสูจน์ความมีน้ำหนักของรายการทดสอบทักษะบาสเกตบอลที่ดีที่สุดในการขอบเขตของทักษะบาสเกตบอล ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานขอบเขตของทักษะบาสเกตบอลไว้ 5 ประการ คือ การยิงประตู การส่งลูกบาสเกตบอล กระโดด การเคลื่อนที่โดยปราศจากลูกบาสเกตบอล ตัวแปรในการทดสอบครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอลภายในขอบเขตของสมมุติฐานข้างต้น รวม 21 ตัวแปร (ข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอล) ทั้งนี้ได้รวมถึงข้อทดสอบทักษะบาสเกตบอล จำนวน 9 รายการ ของสมาคมสหศึกษา พลศึกษา และสหภาพการแห่งสหรัฐอเมริกา (AAHPER) ไว้ด้วย ผู้วิจัยนำข้อทดสอบทั้งหมดนี้ไปทดสอบนักเรียนชายระดับ 7 ถึง 12 ที่กำลังอยู่ค่ายฤดูร้อนในปี 1975 ที่มหาวิทยาลัยมิเนโซตา จำนวน 70 คน ผู้วิจัยทำการตรวจสอบสมมุติฐาน โดยการใช้รูปแบบการวิเคราะห์ 4 แบบ ดังนี้ การวิเคราะห์องค์ประกอบแอลฟา (Alpha Factor Analysis) การวิเคราะห์องค์ประกอบแบบโคโนนิคอน (Canonical Factor Analysis) การวิเคราะห์องค์ประกอบแบบอิมเมจ (Image Analysis) และการวิเคราะห์แบบองค์ประกอบหลัก (Principal -Components Analysis) ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบทักษะบาสเกตบอล ปรากฏว่า สมมุติฐานในขอบเขตทักษะของการกระโดด

ผลการวิจัยพบว่า

การกระโดดเอื้อมแตะเป็นการวัดผลที่ดีที่สุด สมมุติฐานในขอบเขตการเคลื่อนที่โดยปราศจากลูกบาสเกตบอลและการเคลื่อนที่ไปพร้อมกับลูกบาสเกตบอล พบว่า การวิ่งซิกแซกและการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล ซิกแซกเป็นการวัดผลที่ดีที่สุด สมมุติฐานในขอบเขตการยิงประตู พบว่า การยิงประตูด้านข้าง การยิงประตูด้านหน้าและการยิงลูกโทษ เป็นการวัดผลที่ดีที่สุด แต่การยิงประตูด้านข้างมีระยะไกล 20 ฟุต อาจยาวเกินไปสำหรับนักเรียนในระดับชั้น 7-8 การยิงประตูด้านหนึ่งเหมาะที่สุด ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาค้นคว้ารายการทดสอบทักษะบาสเกตบอลที่สามารถทดสอบได้รวดเร็วและวัดผลได้ตรงตามจุดประสงค์ ได้แก่ รายการทดสอบการกระโดดการเอื้อมแตะ การส่งลูกบาสเกตบอลเร็ว การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลและการยิงประตูด้านหน้าจึงเป็นข้อทดสอบที่ดีที่สุด

บาร์โรว์ (Barrow. 1979 : 232 – 233) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลมีวัตถุประสงค์เพื่อทำนายและประเมินผลทักษะในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลซึ่งประกอบด้วยทักษะต่างๆ คือ การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การยิงประตูและการกระโดดรับลูกบอล และความคล่องตัวในการเล่นบาสเกตบอลลักษณะของแบบทดสอบต้องทำติดต่อกัน

แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน การเลี้ยงลูกบาสเกตบอล การยิงประตูและการกระโดดรับลูกบอล การส่งและการรับโดยใช้นักศึกษาหญิง 26 คนที่กำลังเรียนวิชาบาสเกตบอลเป็นผู้รับการทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า

ผลรวมของคะแนนการทดสอบทั้งหมดกับเกณฑ์ที่ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนจะมีความสูงมากกว่าที่แบ่งแบบทดสอบออกเป็นส่วนๆ ความสอดคล้องของการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ มีค่า .87 ความเที่ยงตรงเท่ากับ .74 ความเชื่อมั่นเท่ากับ .82

เฮอรัลด์ (Hernandez. 1987 : 03 C) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ท่าทาง ของผู้เล่นในขณะแข่งขันในกีฬาประเภททีม ซึ่งประยุกต์ใช้กับกีฬาสเกตบอล จุดมุ่งหมาย ของการศึกษาครั้งนี้เพื่อวิเคราะห์ท่าทางของผู้เล่นในขณะแข่งขันเพื่อที่จะวางตำแหน่งการเล่น ได้เหมาะสม ซึ่งพิจารณาจาก 1. ความคล่องตัวในขณะเล่น 2. ความไม่คล่องตัวของผู้เล่น 3. เทคนิคเฉพาะตัวของผู้เล่น 4. การใช้พื้นที่ในการเล่น 5. แบบแผนของการเคลื่อนไหว การที่จะวางตำแหน่งการเล่น จะต้องศึกษารูปแบบของการวางตำแหน่งของฝ่ายตรงข้ามและ รูปแบบการวางตำแหน่งของทีมตนเองเป็นสำคัญ สิ่งที่โค้ชและผู้เล่นจะต้องปฏิบัติเป็นครั้งแรก คือ การศึกษารูปแบบการเล่น ข้อจำกัดของการเล่นที่ควรจะต้องคำนึงถึง คือ กติกาการแข่งขัน และความจำกัดทางรูปร่างที่ใช้ในการเล่นบาสเกตบอล เช่น รูปแบบของเทคนิคการเล่น ระบบ การโต้ตอบในการวางตำแหน่งของผู้เล่น ความคล่องตัว และความไม่คล่องตัวของผู้เล่น และ การใช้พื้นที่ในสนามแข่งขัน สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการเล่นบาสเกตบอล ผลจากการวิเคราะห์ ท่าทางของผู้เล่นในขณะแข่งขัน

ผลการวิจัยพบว่า

การศึกษารูปแบบของการเล่นและการฝึกซ้อมรูปแบบต่างๆ เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เล่น ภายในทีมมีการเล่นที่ประสานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี สิ่งนี้จึงเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้สามารถ อ่านแผนการเล่นของฝ่ายตรงข้ามได้เป็นอย่างดี และการฝึกซ้อมตามรูปแบบก็เป็นพื้นฐานของ การพัฒนาการแข่งขัน

งานวิจัยในประเทศ

นพดล เกตุประทุม (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์รูปแบบ การเล่นบาสเกตบอลในกีฬามหาวิทยาลัย ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้ เพื่อทราบ รูปแบบการรุกและการรับ เพื่อทราบขนาดรูปร่างนักกีฬาสเกตบอล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้เป็นนักกีฬาสเกตบอลทีมชายที่เข้าร่วมกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 19 ปี 2535 ระหว่าง วันที่ 8 – 15 มกราคม 2535 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยคัดเลือก 4 ทีมสุดท้ายที่เข้าชิงชนะเลิศของการแข่งขัน ทำการบันทึกวิดีโอในขณะทำ การแข่งขัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การรุกแบบรวดเร็ว เป็นแบบที่ใช้ในการรุกมากที่สุด สัดส่วนการรุกแบบรวดเร็วของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การรุกเมื่อฝ่ายป้องกันตั้งรับน้อยที่สุด ก็คือ การรุกแบบหมุนคู่
2. การตั้งรับแบบคนต่อคน เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับมากที่สุด สัดส่วนของการตั้งรับแบบคนต่อคนระหว่างทีมจุฬาภรณ์ศรีนครินทร์วิโรฒ และทีมจุฬาภรณ์ที่มีรามคำแหง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกันและน้อยที่สุดการตั้งรับแบบผสม
3. ขนาดของร่างกาย และประสบการณ์ในการแข่งขันของนักกีฬาบาสเกตบอลทีมชาย มีอายุเฉลี่ย 22 – 25 ปี น้ำหนักเฉลี่ย 71 – 76 กิโลกรัม ส่วนสูงเฉลี่ย 178 – 184 เซนติเมตร และมีประสบการณ์ในการแข่งขันบาสเกตบอลเฉลี่ย 5 – 7 ปี

เทพรัตน์ วิโนทัย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบการเล่นบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าเพื่อทราบรูปแบบการรุกและการป้องกันและผลสำเร็จในการรุกและการป้องกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 ระหว่างวันที่ 27 เมษายน – 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2540 ณ อาคารนิมิบุตร ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 6 ทีมในประเภทดิวิชั่น 1 ซึ่งทำการบันทึกสถิติขณะทำการแข่งขัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การรุกแบบ 1-2-2 เป็นแบบที่ใช้การรุกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.63 อันดับที่ 2 ได้แก่ การรุกแบบรวดเร็ว คิดเป็นร้อยละ 34.33 อันดับที่ 3 ได้แก่ การรุกแบบ 2-1-2 หรือ 2-2-1 คิดเป็นร้อยละ 12.62 ผลสำเร็จของการรุกมากที่สุด ได้แก่ การรุกแบบรวดเร็ว คิดเป็นร้อยละ 51.63 อันดับที่ 2 ได้แก่ การรุกแบบ 1-2-2 คิดเป็นร้อยละ 45.78 อันดับที่ 3 ได้แก่ การรุกแบบ 2-1-2 หรือ 2-2-1 คิดเป็นร้อยละ 43.79
2. การป้องกันแบบคนต่อคน เป็นแบบที่ใช้การตั้งรับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.54 อันดับที่ 2 ได้แก่ แบบโซน 1-3-1 คิดเป็นร้อยละ 1.57 อันดับที่ 3 ได้แก่ แบบบีบบังคับ คิดเป็นร้อยละ 0.88 ผลสำเร็จของการป้องกันมากที่สุด ได้แก่ การป้องกันแบบโซน 1-3-1 คิดเป็นร้อยละ 65.62 อันดับที่ 2 ได้แก่ แบบคนต่อคน คิดเป็นร้อยละ 51.96 อันดับที่ 3 ได้แก่ แบบบีบบังคับ คิดเป็นร้อยละ 50.00

กรุณฐ ฐไทย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษารูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประเทศที่เข้าร่วมการแข่งขันแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 โดยคัดเลือกจาก 4 ทีมสุดท้าย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ โดยหาความถี่และร้อยละของข้อมูลในแต่ละรูปแบบ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประเภทอิหร่านใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.08 และการป้องกันแบบ 5-1 มากที่สุด 42 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.41 ผลสัมฤทธิ์จากการรุก ลูกบอลเข้าประตูมากที่สุด จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.89 และลูกบอลไม่เข้าประตู คือ จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.77 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.10 และป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.41
2. ประเทศคูเวต ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด 43 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.18 การป้องกันแบบ 5-1 มากที่สุด จำนวน 72 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.17 ผลสัมฤทธิ์จากการรุกลูกบอลเข้าประตูมากที่สุด จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.56 และลูกบอลไม่เข้าประตูจำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.52 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด จำนวน 49 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.96 และการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ จำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.81
3. ประเทศญี่ปุ่น ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.37 การป้องกันแบบ 6-0 มากที่สุด 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.40 ผลสัมฤทธิ์จากการรุกลูกบอลเข้าประตูมากที่สุด จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.07 และลูกบอลไม่เข้าประตู จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.58 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.91 และการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ การป้องกันแบบอื่นๆ จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.58
4. ประเทศเกาหลี ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด 40 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.70 การป้องกันแบบ 3-2-1 มากที่สุด 84 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 49.70 ผลสัมฤทธิ์จากการรุก ลูกบอลเข้าประตูมากที่สุด จำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.94 และลูกบอลไม่เข้าประตู จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.78 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด จำนวน 68 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 54.84 และการป้องกันที่ไม่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.36
5. รูปแบบการรุกแบบต่างๆ ของ 4 ประเทศรวมกัน รูปแบบการรุกที่นำมาใช้มากที่สุด คือ การรุกแบบ 1-5 จำนวน 149 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.46 ผลสัมฤทธิ์จากการรุกลูกบอลเข้าประตูมากที่สุด จำนวน 65 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.46 ส่วนลูกบอลที่ยิงไม่เข้าประตู จำนวน 84 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.60 รองลงมา คือ การรุกแบบ 2-4 จำนวน 60 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.00
6. รูปแบบการป้องกันแบบต่างๆ ของ 4 ประเทศรวมกัน รูปแบบการป้องกันที่ได้นำมาใช้มากที่สุด คือ การป้องกันแบบ 5-1 จำนวน 190 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.87 ผลสัมฤทธิ์จากการศึกษาป้องกันประสบความสำเร็จมากที่สุด จากการป้องกันแบบ 5-1 จำนวน 132 ครั้ง

คิดเป็นร้อยละ 28.44 ส่วนการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จมากที่สุด คือ การป้องกันแบบ 5-1 จำนวน 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.89

สถาพร เกตุแก้ว (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบการเล่นเซปัก-ตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อทราบรูปแบบและทักษะการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อ ประเภททีมชุดชายที่ลงทำการแข่งขันรอบรองชนะเลิศ ระหว่างวันที่ 6 – 20 ธันวาคม 2541 ณ กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยศึกษาจากการบันทึกวีดิโอขณะแข่งขัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการเสิร์ฟข้างเท้าด้านในเป็นแบบที่ใช้ในการเสิร์ฟมากที่สุด และรองลงมาเป็นการเล่นเสิร์ฟด้วยหลังเท้า
2. รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในเป็นแบบที่ใช้ในการรับลูกเสิร์ฟมากที่สุด และรองลงมาเป็นการเล่นรับลูกเสิร์ฟด้วยศีรษะ
3. รูปแบบการรุกด้วยตำแหน่งหน้าขวา บริเวณพื้นที่หน้าซ้ายของสนามเป็นแบบใช้ในการรุกมากที่สุด และรองลงมาเป็นการเล่นรุกด้วยตำแหน่งหน้าขวาบริเวณพื้นที่กลางสนาม
4. รูปแบบการสกัดกันด้วยขาเป็นแบบที่ใช้มากที่สุดในการสกัดกัน และรองลงมาเป็นการเล่นสกัดกันด้วยขาและลำตัว
5. รูปแบบการรุกแบบเตะลังกาหลัง เป็นแบบที่ใช้มากที่สุดในการเตะตะกร้อ และรองลงมาเป็นการเล่นรุกแบบเตะสลับหลัง
6. การตั้งด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นแบบที่ใช้มากที่สุด ในการตั้งและรองลงมาเป็นการเล่นตั้งด้วยศีรษะ
7. การเสิร์ฟตะกร้อไปยังตำแหน่งหลังเป็นทิศทางที่ใช้มากที่สุด และรองลงมาเป็นการเล่นเสิร์ฟไปยังตำแหน่งหน้าซ้าย
8. การตั้งเสิร์ฟแบบบี เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับเสิร์ฟมากที่สุด และรองลงมาเป็นการเล่นตั้งเสิร์ฟแบบเอ

จันทร์เพ็ญ บัวแก้ว (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบการเล่นบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 17 จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษารูปแบบการเล่นบาสเกตบอลหญิงในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 17 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัยที่เข้ารอบ 4 ทีมสุดท้ายในการแข่งขัน ได้แก่ ทีมนครศรีธรรมราช ทีมอ่างทอง ทีมกรุงเทพมหานคร และทีมนครสวรรค์

ผลการวิจัยพบว่า

รูปแบบการรุกรวมทั้ง 4 ทีม

1. ใช้รูปแบบการรุกรแบบ 2-1-2 หรือ 2-2-1 จำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 54.6 ประสบผลสำเร็จ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.66 โดยใช้การยิงประตูแบบ เลย์ อัพ ชีต จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.42 และใช้แบบ จัม ชีต จำนวน 83 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.57

2. ใช้รูปแบบการรุกรแบบ 1-2-2 จำนวน 296 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.91 ประสบผลสำเร็จ 115 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.20 โดยใช้การยิงประตูแบบ เลย์ อัพ ชีต จำนวน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.82 และใช้แบบ จัม ชีต จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 72.17

3. ใช้รูปแบบการรุกรแบบ 1-3-1 จำนวน 106 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.30 ประสบผลสำเร็จ 38 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.84 โดยใช้การยิงประตูแบบ เลย์ อัพ ชีต จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.31 และใช้แบบ จัม ชีต จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 73.68

4. ใช้รูปแบบการรุกรแบบรวดเร็ว จำนวน 117 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.31 ประสบผลสำเร็จ 63 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.84 โดยใช้การยิงประตูแบบ เลย์ อัพ ชีต จำนวน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.79 และใช้แบบ จัม ชีต จำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 49.20

รูปแบบการป้องกันรวมทั้ง 4 ทีม

1. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบคนต่อคน จำนวน 345 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.20 ประสบผลสำเร็จ 206 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 59.71

2. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 2-3 จำนวน 135 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.60 ประสบผลสำเร็จ 86 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 63.70

3. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1-2-2 จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.20 ประสบผลสำเร็จ 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00

4. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1-3-1 จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.56 ประสบผลสำเร็จ 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00

5. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบบีบบังคับแบบโซน 1-2-2 ครึ่งสนาม จำนวน 39 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.24 ประสบผลสำเร็จ 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 76.92

6. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 2-2-1 เต็มสนาม จำนวน 70 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.20 ประสบผลสำเร็จ 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.57

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 ณ สนามกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 12 ทีม รวมทั้งสิ้น 144 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 13 – 24 ธันวาคม 2545 ณ สนามกีฬา จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการคัดเลือก 4 ทีมสุดท้าย ที่เข้ารอบรองชนะเลิศ ได้แก่ ทีมกรุงเทพมหานคร ทีมนครราชสีมา ทีมพัทลุง และทีมตาก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ใบบันทึกวิธีการรุก
2. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ได้แก่
  - 1.1 เครื่องถ่ายวิดีโอ
  - 1.2 ม้วนเทปวิดีโอ
  - 1.3 เครื่องเล่นวิดีโอ
  - 1.4 เครื่องรับโทรทัศน์

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการทำงานวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ไปติดต่อขอความอนุเคราะห์จากนักกีฬาท้องถิ่นเพื่อขอความร่วมมือในการทำงานวิจัยครั้งนี้

2. ศึกษารายละเอียดของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
  3. เตรียมเครื่องมือ อุปกรณ์ สถานที่และจุดที่กำหนดไว้ในการบินที่ภาพ (ภาคผนวก)
  4. ดำเนินการบันทึกภาพวิดีโอตลอดการแข่งขัน โดยผู้เชี่ยวชาญในการถ่ายภาพวิดีโอ
  5. นำวิดีโอที่บันทึกภาพการแข่งขัน ไปวิเคราะห์วิธีการรุกของทีมบาสเกตบอลชาย
- โดยทำการวิเคราะห์ในรอบรองชนะเลิศ รอบชิงชนะเลิศอันดับที่ 1 และอันดับที่ 3 รวมทั้งสิ้น 4 เกมการแข่งขัน

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ วิธีการรุกที่ใช้ในการแข่งขันของแต่ละวิธีการรุก และรวมทุกวิธีการรุก
2. แจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ วิธีการรุกที่ใช้ในการแข่งขันของทีมชนะและทีมแพ้
3. หาค่าเฉลี่ย จำนวนครั้งวิธีการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมชนะและทีมแพ้
4. หาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ จำนวนครั้งในการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมชนะ ทีมแพ้และแต่ละทีม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

P	แทน	ผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเอง (Penetrate)
R	แทน	ผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะการหมุนตัวเพื่อยิงประตู (Roll)
AS	แทน	ผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู (Assist)
C	แทน	ผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู (Cut)
Sc	แทน	ผู้เล่นทำก้างให้เพื่อนร่วมทีมเข้ายิงประตู (Screen)
Re	แทน	การแย่งลูกบอลของฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตูไม่สำเร็จแล้วได้ลูกบอลยิงประตู (Rebound)
FT	แทน	การยิงประตูโทษ (Free Throw)
OF	แทน	วิธีการรุก
M	แทน	วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จ
F	แทน	วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
f	แทน	ความถี่ของการรุก
%	แทน	ค่าร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการรุกของทีมบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 33 ได้นำเสนอในรูปของตารางดังต่อไปนี้

1. แจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ วิธีการรุกที่ใช้ในการแข่งขันของแต่ละวิธีการรุก และรวมทุกวิธีการรุก
2. แจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ วิธีการรุกที่ใช้ในการแข่งขันของทีมชนะและทีมแพ้
3. หาค่าเฉลี่ย จำนวนครั้งวิธีการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมชนะและทีมแพ้
4. หาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ จำนวนครั้งในการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมชนะ ทีมแพ้และแต่ละทีม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนครั้ง และค่าร้อยละ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเอง ของแต่ละทีมที่ใช้ในการแข่งขัน

ทีม	OF		M		F	
	f	%	f	%	f	%
กรุงเทพมหานคร	61	26.07	19	31.15	42	68.85
นราธิวาส	74	31.62	20	27.03	54	72.97
พัทลุง	48	20.51	18	37.50	30	62.50
ตาก	51	21.80	16	31.37	35	68.63

จากตาราง 1 แสดงว่า

1. ทีมที่ใช้วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเอง มากที่สุด คือ ทีมนราธิวาส โดยใช้ในการรุก 74 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.62 รองลงมา คือ ทีมกรุงเทพมหานครและทีมตาก โดยใช้ในการรุก 61 ครั้ง และ 51 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.07 และ 21.80 ตามลำดับ
2. ทีมที่ใช้วิธีการรุกประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ ทีมพัทลุง โดยใช้ในการรุก 18 ครั้ง จากทั้งหมด 48 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา คือ ทีมตากและทีมกรุงเทพมหานคร โดยใช้ในการรุก 16 ครั้ง จากทั้งหมด 51 ครั้ง และ 19 ครั้ง จากทั้งหมด 61 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.37 และ 31.15 ตามลำดับ
3. ทีมที่ใช้วิธีการรุกไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ ทีมนราธิวาส โดยใช้ในการรุก 54 ครั้ง จากทั้งหมด 74 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 72.97 รองลงมา คือ ทีมกรุงเทพมหานคร และทีมตาก โดยใช้ในการรุก 42 ครั้ง จากทั้งหมด 61 ครั้ง และ 35 ครั้ง จากทั้งหมด 51 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.85 และ 68.63 ตามลำดับ

ตาราง 2 แสดงจำนวนครั้ง ค่าร้อยละ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะการหมุนตัว เพื่อยิงประตู ของแต่ละทีมที่ใช้ในการแข่งขัน

ทีม	OF		M		F	
	f	%	f	%	f	%
กรุงเทพมหานคร	11	18.97	7	63.64	4	36.36
นราธิวาส	7	12.07	3	42.86	4	57.14
พัทลุง	15	25.86	5	33.33	10	66.67
ตาก	25	43.10	8	32.00	17	68.00

จากตาราง 2 แสดงว่า

1. ทีมที่ใช้วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะการหมุนตัวเพื่อยิงประตู มากที่สุด คือ ทีมตาก โดยใช้การรุก 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.10 รองลงมา คือ ทีมพัทลุงและ กรุงเทพมหานคร โดยใช้การรุก 15 ครั้ง และ 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.86 และ 18.97 ตามลำดับ
2. ทีมที่ใช้วิธีการรุกประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ ทีมกรุงเทพมหานคร โดยใช้การรุก 7 ครั้ง จากทั้งหมด 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 63.64 รองลงมา คือ ทีมนราธิวาสและทีมพัทลุง โดยใช้การรุก 3 ครั้ง จากทั้งหมด 7 ครั้ง และ 5 ครั้ง จากทั้งหมด 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.86 และ 33.33 ตามลำดับ
3. ทีมที่ใช้วิธีการรุกไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ ทีมตาก โดยใช้การรุก 17 ครั้ง จากทั้งหมด 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.00 รองลงมา คือ ทีมพัทลุงและทีมนราธิวาส โดย ใช้การรุก 10 ครั้ง จากทั้งหมด 15 ครั้ง และ 4 ครั้ง จากทั้งหมด 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 57.14 ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงจำนวนครั้ง ค่าร้อยละ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู ของแต่ละทีมที่ใช้ในการแข่งขัน

ทีม	OF		M		F	
	f	%	f	%	f	%
กรุงเทพมหานคร	65	25.39	25	38.46	40	61.54
นราธิวาส	73	28.52	34	46.58	39	53.42
พัทลุง	69	26.95	24	34.78	45	65.22
ตาก	49	19.14	16	32.65	33	67.35

จากตาราง 3 แสดงว่า

1. ทีมที่ใช้วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู มากที่สุด คือ ทีมนราธิวาส โดยใช้การรุก 73 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.52 รองลงมา คือ ทีมพัทลุงและทีมกรุงเทพมหานคร โดยใช้การรุก 69 ครั้ง และ 65 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.95 และ 25.39 ตามลำดับ
2. ทีมที่ใช้วิธีการรุกประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ ทีมนราธิวาส โดยใช้การรุก 34 ครั้ง จากทั้งหมด 73 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.58 รองลงมา คือ ทีมกรุงเทพมหานคร และทีมพัทลุง โดยใช้การรุก 25 ครั้ง จากทั้งหมด 65 ครั้ง และ 24 ครั้ง จากทั้งหมด 69 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.46 และ 34.78 ตามลำดับ
3. ทีมที่ใช้วิธีการรุกไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ ทีมตาก โดยใช้การรุก 33 ครั้ง จากทั้งหมด 49 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 67.35 รองลงมา คือ ทีมพัทลุงและทีมกรุงเทพมหานคร โดยใช้การรุก 45 ครั้ง จากทั้งหมด 69 ครั้ง และ 40 ครั้ง จากทั้งหมด 65 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 65.22 และ 61.54 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงจำนวนครั้ง ค่าร้อยละ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอล จากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู ของแต่ละทีมที่ใช้ในการแข่งขัน

ทีม	OF		M		F	
	f	%	f	%	f	%
กรุงเทพมหานคร	4	16.67	2	50.00	2	50.00
นราธิวาส	4	16.67	1	25.00	3	75.00
พัทลุง	8	33.33	1	12.50	7	87.50
ตาก	8	33.33	3	37.50	5	62.50

จากตาราง 4 แสดงว่า

1. ทีมที่ใช้วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู มากที่สุด คือ ทีมตากและทีมพัทลุง โดยใช้การรุก 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ ทีมกรุงเทพมหานครและทีมนราธิวาส โดยใช้ การรุก 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.67
2. ทีมที่ใช้วิธีการรุกประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ ทีมกรุงเทพมหานคร โดยใช้การรุก 2 ครั้ง จากทั้งหมด 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ ทีมตากและทีมนราธิวาส โดยใช้การรุก 3 ครั้ง จากทั้งหมด 8 ครั้ง และ 1 ครั้ง จากทั้งหมด 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.50 และ 25.00 ตามลำดับ
3. ทีมที่ใช้วิธีการรุกไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ ทีมพัทลุง โดยใช้การรุก 7 ครั้ง จากทั้งหมด 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 87.50 รองลงมา คือ ทีมนราธิวาสและทีมตาก โดยใช้ การรุก 3 ครั้ง จากทั้งหมด 4 ครั้ง และ 5 ครั้ง จากทั้งหมด 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75.00 และ 62.50 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงจำนวนครั้ง ค่าร้อยละ วิธีการรุกโดยผู้เล่นทำกำบังให้เพื่อนร่วมทีมเข้า
ยิงประตู ของแต่ละทีมที่ใช้ในการแข่งขัน

ทีม	OF		M		F	
	f	%	f	%	f	%
กรุงเทพมหานคร	3	15.00	0	00.00	3	100.00
นราธิวาส	3	15.00	2	66.67	1	33.33
พัทลุง	9	45.00	3	33.33	6	66.67
ตาก	5	25.00	3	60.00	2	40.00

จากตาราง 5 แสดงว่า

1. ทีมที่ใช้วิธีการรุกโดยผู้เล่นทำกำบังให้เพื่อนร่วมทีมเข้ายิงประตู มากที่สุด คือ ทีมพัทลุง โดยใช้การรุก 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมา คือ ทีมตาก, ทีมกรุงเทพมหานคร และทีมนราธิวาส โดยใช้การรุก 5 ครั้ง และ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ 15.00 ตามลำดับ
2. ทีมที่ใช้วิธีการรุกประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ ทีมนราธิวาส โดยใช้การรุก 2 ครั้ง จากทั้งหมด 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมา คือ ทีมตาก ใช้การรุก 3 ครั้ง จากทั้งหมด 5 ครั้ง และทีมพัทลุง ใช้การรุก 3 ครั้ง จากทั้งหมด 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.00 และ 33.33 ตามลำดับ
3. ทีมที่ใช้วิธีการรุกไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ ทีมกรุงเทพมหานคร โดยใช้การรุก 3 ครั้ง จากทั้งหมด 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมา คือ ทีมพัทลุงและทีมตาก โดยใช้การรุก 6 ครั้ง จากทั้งหมด 9 ครั้ง และ 2 ครั้ง จากทั้งหมด 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 40.00 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงจำนวนครั้ง ค่าร้อยละ วิธีการรุกโดยการแย่งลูกบอลของฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตูไม่สำเร็จแล้วได้ลูกบอลยิงประตู ของแต่ละทีมที่ใช้ในการแข่งขัน

ทีม	OF		M		F	
	f	%	f	%	f	%
กรุงเทพมหานคร	14	28.57	10	71.43	4	28.57
นราธิวาส	10	20.41	3	30.00	7	70.00
พัทลุง	9	18.37	5	55.56	4	44.44
ตาก	16	32.65	8	50.00	8	50.00

จากตาราง 6 แสดงว่า

1. ทีมที่ใช้วิธีการรุกโดยการแย่งลูกบอลของฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตูไม่สำเร็จแล้วได้ลูกบอลยิงประตู มากที่สุด คือ ทีมตาก โดยใช้การรุก 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.65 รองลงมา คือ ทีมกรุงเทพมหานครและทีมนราธิวาส โดยใช้การรุก 14 ครั้ง และ 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.57 และ 20.41 ตามลำดับ
2. ทีมที่ใช้วิธีการรุกประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ ทีมกรุงเทพมหานคร โดยใช้การรุก 10 ครั้ง จากทั้งหมด 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมา คือ ทีมพัทลุงและทีมตาก โดยใช้การรุก 5 ครั้ง จากทั้งหมด 9 ครั้ง และ 8 ครั้ง จากทั้งหมด 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.56 และ 50.00 ตามลำดับ
3. ทีมที่ใช้วิธีการรุกไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ ทีมนราธิวาส โดยใช้การรุก 7 ครั้ง จากทั้งหมด 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมา คือ ทีมตากและทีมพัทลุง โดยใช้การรุก 8 ครั้ง จากทั้งหมด 16 ครั้ง และ 4 ครั้ง จากทั้งหมด 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 44.44 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงจำนวนครั้ง ค่าร้อยละ วิธีการรูกโดยการยิงประตู่โทษ ของแต่ละทีมที่ใช้ในการแข่งขัน

ทีม	OF		M		F	
	f	%	f	%	f	%
กรุงเทพมหานคร	34	28.10	18	52.94	16	47.06
นราธิวาส	34	28.10	22	64.71	12	35.29
พัทลุง	26	21.49	21	80.77	5	19.23
ตาก	27	22.31	15	55.56	12	44.44

จากตาราง 7 แสดงว่า

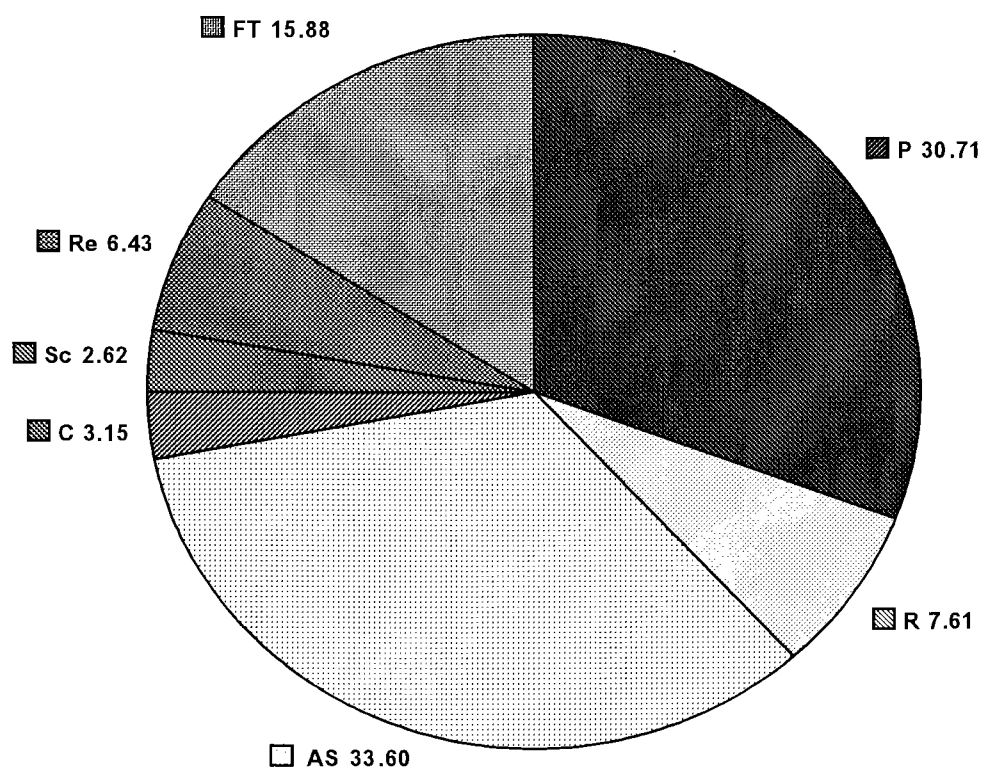
1. ทีมที่ใช้วิธีการรูกโดยการยิงประตู่โทษ มากที่สุด คือ ทีมกรุงเทพมหานครและทีมนราธิวาส โดยใช้การรูก 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.10 รองลงมา คือ ทีมตากและทีมพัทลุง โดยใช้การรูก 27 ครั้ง และ 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.31 และ 21.49 ตามลำดับ
2. ทีมที่ใช้วิธีการรูกประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ ทีมพัทลุง โดยใช้การรูก 21 ครั้ง จากทั้งหมด 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 80.77 รองลงมา คือ ทีมนราธิวาสและทีมตาก โดยใช้การรูก 22 ครั้ง จากทั้งหมด 34 ครั้ง และ 15 ครั้ง จากทั้งหมด 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 64.71 และ 55.56 ตามลำดับ
3. ทีมที่ใช้วิธีการรูกไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ ทีมกรุงเทพมหานคร โดยใช้การรูก 16 ครั้ง จากทั้งหมด 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.06 รองลงมา คือ ทีมตาก ใช้การรูก 12 ครั้ง จากทั้งหมด 27 ครั้ง และทีมนราธิวาส ใช้การรูก 12 ครั้ง จากทั้งหมด 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.44 และ 35.29 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงจำนวนครั้ง ค่าร้อยละ วิธีการรุกที่ใช้ในการแข่งขันรวมทุกทีม

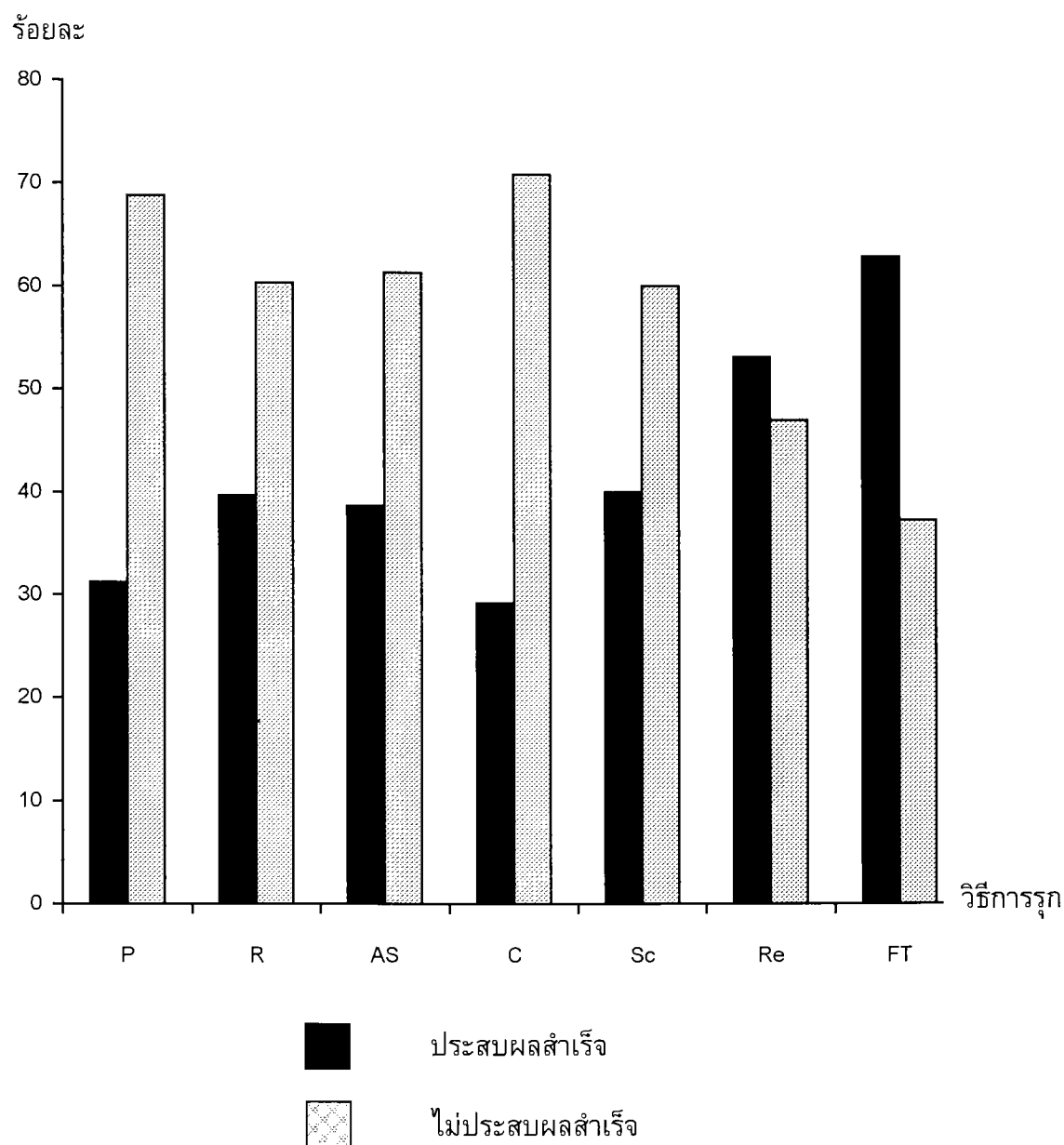
วิธีการรุก	OF		M		F	
	f	%	f	%	f	%
P	234	30.71	73	31.20	161	68.80
R	58	7.61	23	39.66	35	60.34
AS	256	33.60	99	38.67	157	61.33
C	24	3.15	7	29.17	17	70.83
Sc	20	2.62	8	40.00	12	60.00
Re	49	6.43	26	53.06	23	46.94
FT	121	15.88	76	62.81	45	37.19
รวม	762	100.00	312	40.94	450	59.06

จากตาราง 8 แสดงว่า

1. วิธีการรุกที่ทุกทีมใช้มากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยใช้การรุก 256 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.60 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยใช้การรุกจำนวน 234 ครั้ง และ 121 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.71 และ 15.88 ตามลำดับ
2. วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยประสบผลสำเร็จ 76 ครั้ง จากทั้งหมด 121 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 62.81 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยการแย่งลูกบอลของฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตูไม่สำเร็จแล้วได้ลูกบอลยิงประตูและวิธีการรุกโดยผู้เล่นทำก้านักให้เพื่อนร่วมทีมเข้ายิงประตู โดยประสบผลสำเร็จ 26 ครั้ง จากทั้งหมด 49 ครั้ง และ 8 ครั้ง จากทั้งหมด 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.06 และ 40.00 ตามลำดับ
3. วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู โดยไม่ประสบผลสำเร็จ 17 ครั้ง จากทั้งหมด 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.83 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยไม่ประสบผลสำเร็จ 161 ครั้ง จากทั้งหมด 234 ครั้ง และ 157 ครั้ง จากทั้งหมด 256 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.80 และ 61.33 ตามลำดับ
4. วิธีการรุกของทุกทีมที่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 312 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.94 และไม่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 450 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 59.06

ภาพประกอบ 47 แสดงค่าร้อยละ วิธีการรุกที่ใช้ในการแข่งขันรวมทุกทีม

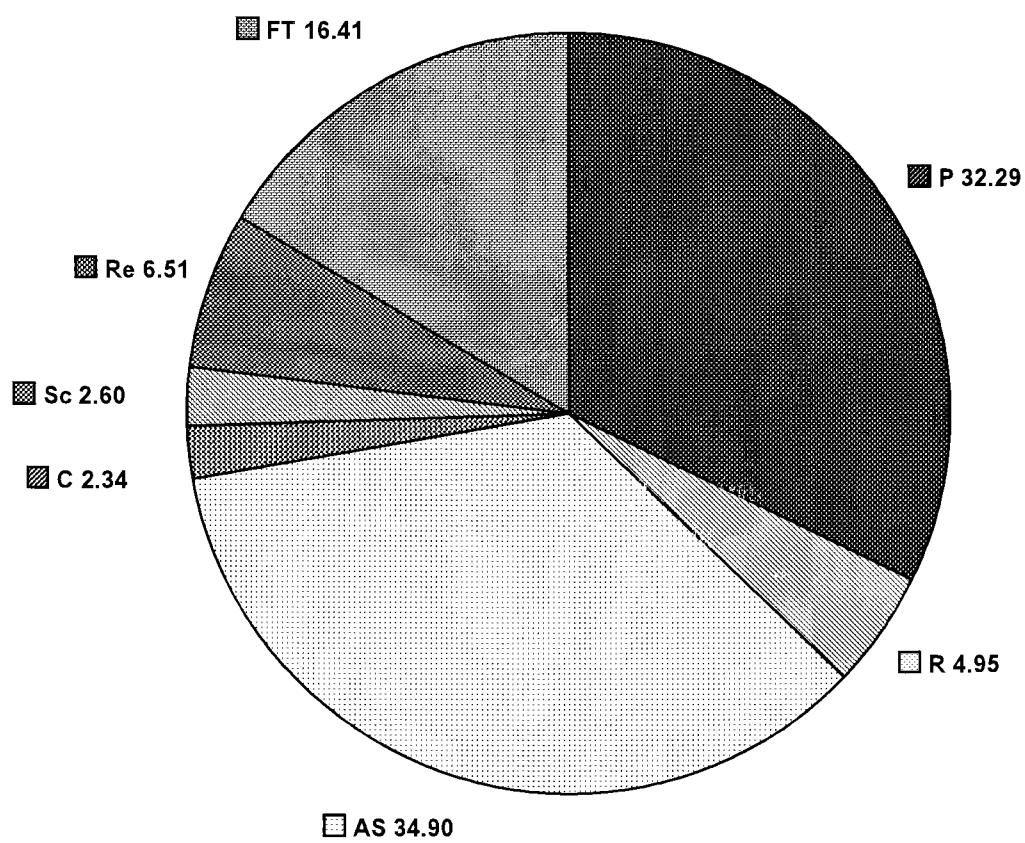
ภาพประกอบ 48 แสดงค่าร้อยละ วิธีการรูกที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จที่ใช้ในการแข่งขันรวมทุกทีม

ตาราง 9 แสดงจำนวนครั้ง ค่าร้อยละ วิธีการรุกที่ใช้ในการแข่งขันของทีมชนะ

วิธีการรุก	OF		M		F	
	f	%	f	%	f	%
P	124	32.29	39	31.45	85	68.55
R	19	4.95	11	57.89	8	42.11
AS	134	34.90	58	43.28	76	56.72
C	9	2.34	3	33.33	6	66.67
Sc	10	2.60	2	20.00	8	80.00
Re	25	6.51	16	64.00	9	36.00
FT	63	16.41	37	58.73	26	41.27
รวม	384	100.00	166	43.23	218	56.77

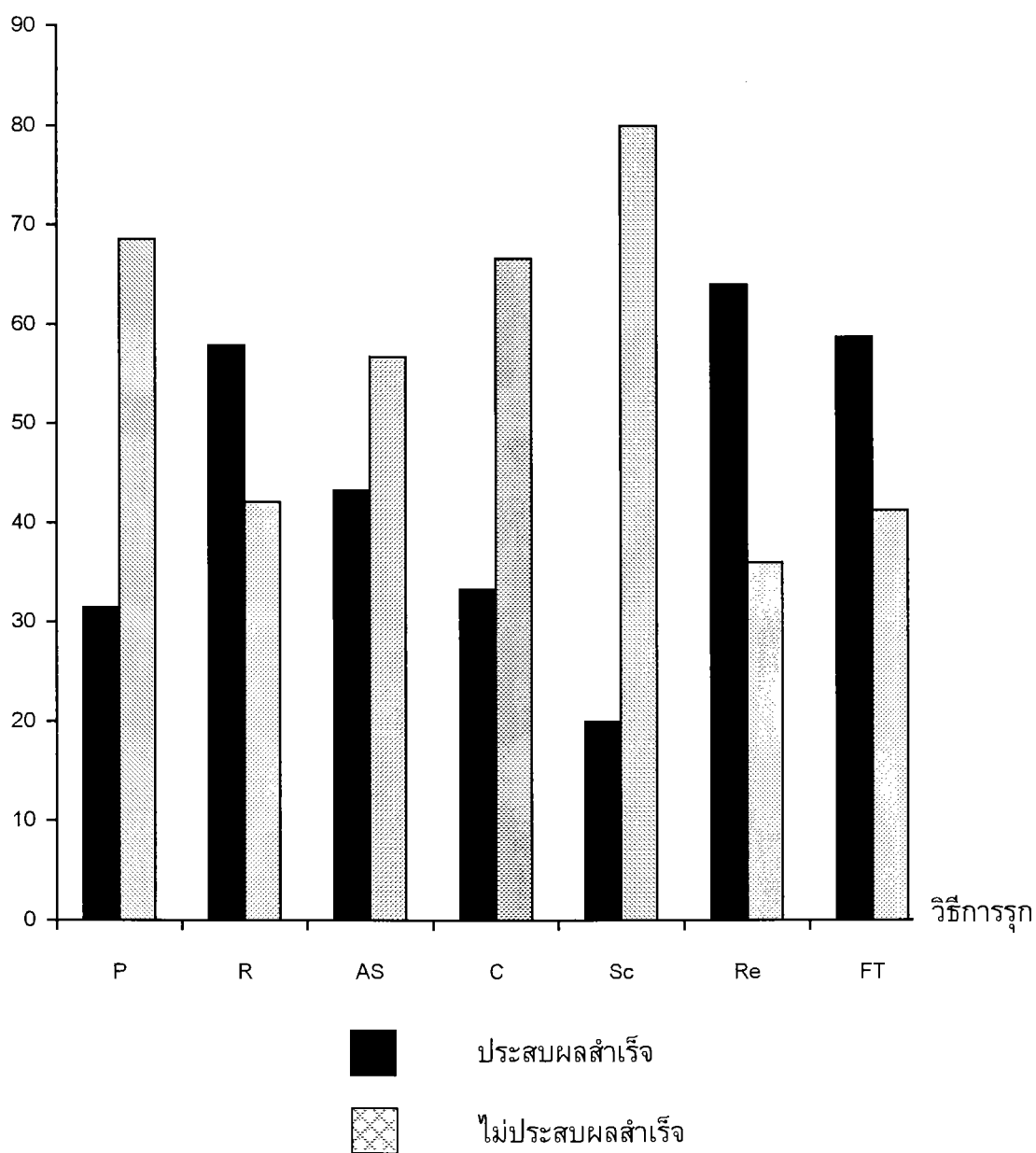
จากตาราง 9 แสดงว่า

1. วิธีการรุกที่ทีมชนะใช้มากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยใช้การรุก 134 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.90 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยใช้การรุกจำนวน 124 ครั้ง และ 63 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.29 และ 16.41 ตามลำดับ
2. วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดของทีมชนะ คือ วิธีการรุกโดยการแย่งลูกบอลของฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตูไม่สำเร็จแล้วได้ลูกบอลยิงประตู โดยประสบผลสำเร็จ 16 ครั้ง จากทั้งหมด 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 64.00 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ และวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะการหมุนตัวเพื่อยิงประตู โดยประสบผลสำเร็จ 37 ครั้ง จากทั้งหมด 63 ครั้ง และ 11 ครั้ง จากทั้งหมด 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.73 และ 57.89 ตามลำดับ
3. วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดของทีมชนะ คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นทำก้ำบังให้เพื่อนร่วมทีมเข้ายิงประตู โดยไม่ประสบผลสำเร็จ 8 ครั้ง จากทั้งหมด 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู โดยไม่ประสบผลสำเร็จ 85 ครั้ง จากทั้งหมด 124 ครั้ง และ 6 ครั้ง จากทั้งหมด 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.55 และ 66.67 ตามลำดับ
4. วิธีการรุกของทีมชนะที่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 166 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.23 และไม่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 218 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.77

ภาพประกอบ 49 แสดงค่าร้อยละ วิธีการที่ใช้ในการแข่งขันของทีมชนะ

ร้อยละ

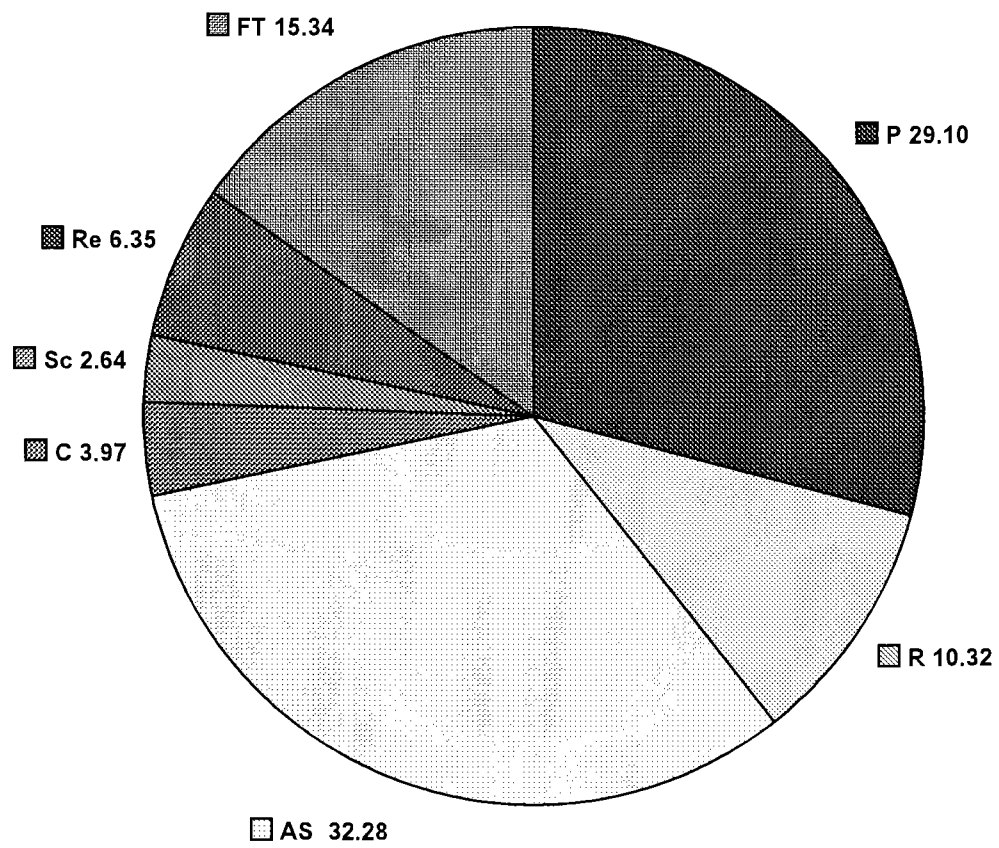
ภาพประกอบ 50 แสดงค่าร้อยละ วิธีการรูกที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ
ที่ใช้ในการแข่งขันของทีมชนะ

ตาราง 10 แสดงจำนวนครั้ง ค่าร้อยละ วิธีการรุกที่ใช้ในการแข่งขันของทีมแพ่

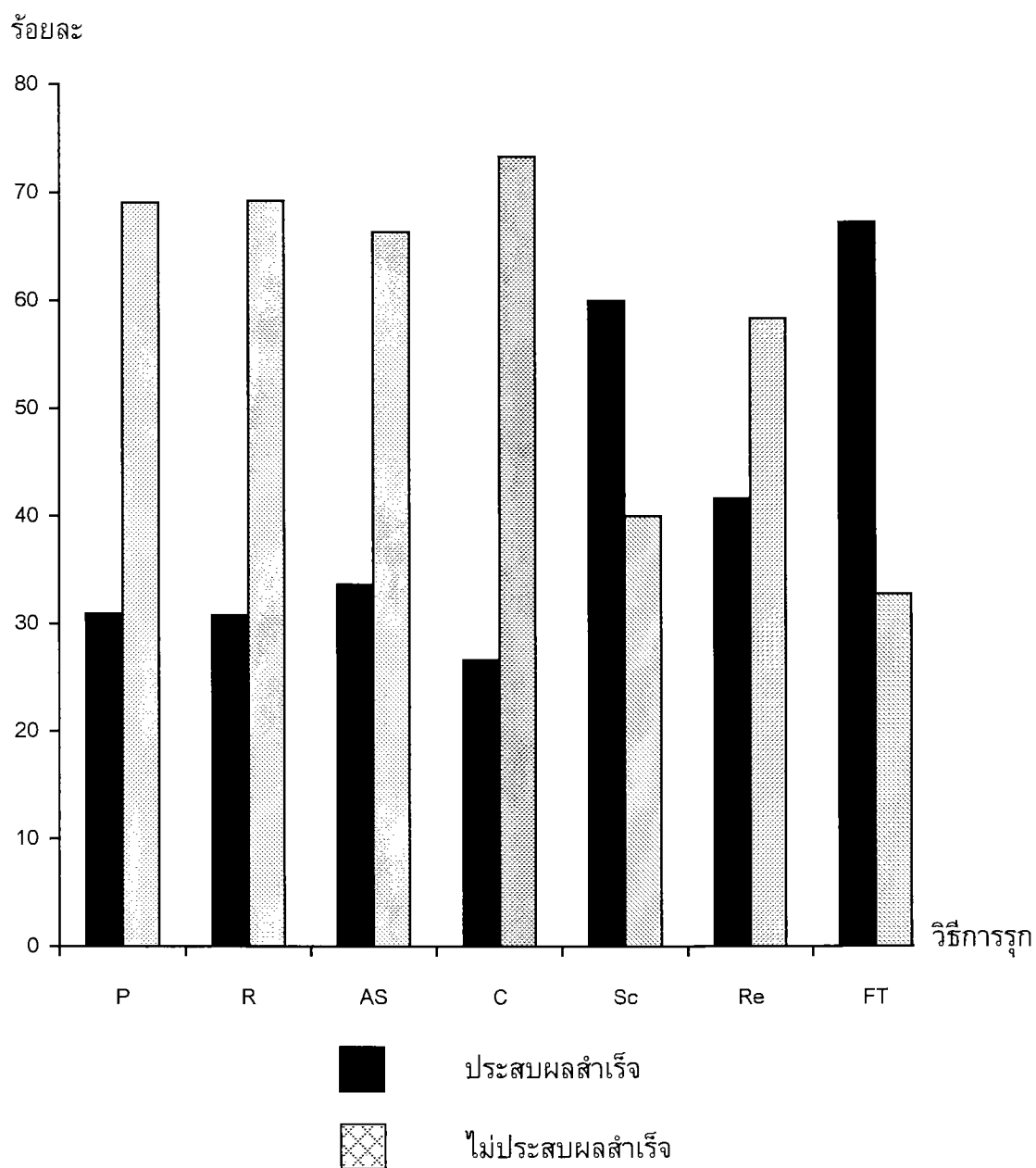
วิธีการรุก	OF		M		F	
	f	%	f	%	f	%
P	110	29.10	34	30.91	76	69.09
R	39	10.32	12	30.77	27	69.23
AS	122	32.28	41	33.61	81	66.39
C	15	3.97	4	26.67	11	73.33
Sc	10	2.64	6	60.00	4	40.00
Re	24	6.35	10	41.67	14	58.33
FT	58	15.34	39	67.24	19	32.76
รวม	378	100.00	146	38.62	232	61.38

จากตาราง 10 แสดงว่า

1. วิธีการรุกที่ทีมแพ่ใช้มากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยใช้การรุก 122 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.28 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยใช้การรุกจำนวน 110 ครั้ง และ 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.10 และ 15.34 ตามลำดับ
2. วิธีการรุกที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดของทีมแพ่ คือ วิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยประสบความสำเร็จ 39 ครั้ง จากทั้งหมด 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 67.24 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นทำก้านักให้เพื่อนร่วมทีมเข้ายิงประตูและวิธีการรุกโดยการแย่งลูกบอลของฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตูไม่สำเร็จแล้วได้ลูกบอลยิงประตู โดยประสบความสำเร็จ 6 ครั้ง จากทั้งหมด 10 ครั้ง และ 10 ครั้ง จากทั้งหมด 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.00 และ 41.67 ตามลำดับ
3. วิธีการรุกที่ไม่ประสบความสำเร็จมากที่สุดของทีมแพ่ คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู โดยไม่ประสบความสำเร็จ 11 ครั้ง จากทั้งหมด 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะการหมุนตัวเพื่อยิงประตูและวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเอง โดยไม่ประสบความสำเร็จ 27 ครั้ง จากทั้งหมด 39 ครั้ง และ 76 ครั้ง จากทั้งหมด 110 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.23 และ 69.09 ตามลำดับ
4. วิธีการรุกของทีมแพ่ที่ประสบความสำเร็จ จำนวน 146 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.62 และไม่ประสบความสำเร็จ จำนวน 232 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.38

ภาพประกอบ 51 แสดงค่าร้อยละ วิธีการที่ใช้ในการแข่งขันของทีมแพ้

ภาพประกอบ 52 แสดงค่าร้อยละ วิธีการรุกที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ
ที่ใช้ในการแข่งขันของทีมแพ้

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย จำนวนครั้งของวิธีการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมชนะ

วิธีการรุก	$\bar{X}$	M	F
P	31.00	9.75	21.25
R	4.75	2.75	2.00
AS	33.50	14.50	19.00
C	2.25	0.75	1.50
Sc	2.50	0.50	2.00
Re	6.25	4.00	2.25
FT	15.75	9.25	6.50

จากตาราง 11 แสดงว่า

1. วิธีการรุกที่ทีมชนะใช้มากที่สุดต่อ 1 เกมการแข่งขัน คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.50 ครั้ง รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31 ครั้ง และ 15.75 ครั้ง ตามลำดับ
2. วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมชนะ คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.50 ครั้ง รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.75 ครั้ง และ 9.25 ครั้ง ตามลำดับ
3. วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมชนะ คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเอง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.25 ครั้ง รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตูและวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.00 ครั้ง และ 6.50 ครั้ง ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย จำนวนครั้งของวิธีการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมแพ้

วิธีการรุก	$\bar{X}$	M	F
P	27.50	8.50	19.00
R	9.75	3.00	6.75
AS	30.50	10.25	20.25
C	3.75	1.00	2.75
Sc	2.50	1.50	1.00
Re	6.00	2.50	3.50
FT	14.50	9.75	4.75

จากตาราง 12 แสดงว่า

1. วิธีการรุกที่ทีมแพ้ใช้มากที่สุดต่อ 1 เกมการแข่งขัน คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 30.50 ครั้ง รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.50 ครั้ง และ 14.50 ครั้ง ตามลำดับ
2. วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมแพ้ คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.25 ครั้ง รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษและวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเอง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.75 ครั้ง และ 8.50 ครั้ง ตามลำดับ
3. วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมแพ้ คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.25 ครั้ง รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะการหมุนตัวเพื่อยิงประตู โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.00 ครั้ง และ 6.75 ครั้ง ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ จำนวนครั้งในการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันของ
ทีมชนะและทีมแพ้

ทีม	OF		M		F	
	$\bar{X}$	%	$\bar{X}$	%	$\bar{X}$	%
ทีมชนะ	96.00	50.40	41.50	43.23	54.50	56.77
ทีมแพ้	94.50	49.60	36.50	38.62	58.00	61.38

จากตาราง 13 แสดงว่า

1. ทีมชนะมีค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่ใช้ในการรุกต่อ 1 เกมการแข่งขัน เท่ากับ 96.00 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.40 ประสบผลสำเร็จ 41.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.23 ไม่ประสบผลสำเร็จ 54.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.77
2. ทีมแพ้มียค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่ใช้ในการรุกต่อ 1 เกมการแข่งขัน เท่ากับ 94.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 49.60 ประสบผลสำเร็จ 36.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.62 ไม่ประสบผลสำเร็จ 58.00 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.38

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ จำนวนครั้งในการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันของแต่ละทีม

ทีม	OF		M		F	
	$\bar{X}$	%	$\bar{X}$	%	$\bar{X}$	%
ทีมกรุงเทพมหานคร	96.00	25.20	40.50	42.18	55.50	57.81
ทีมนครราชสีมา	102.50	26.90	42.50	41.46	60.00	58.54
ทีมพัทลุง	92.00	24.15	38.50	41.85	53.50	58.15
ทีมตาก	90.50	23.75	34.50	38.12	56.00	61.88
รวม	381.00	100.00	156.00	40.94	225.00	59.06

จากตาราง 14 แสดงว่า

1. ทีมกรุงเทพมหานครมีค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่ใช้ในการรุกต่อ 1 เกมการแข่งขัน เท่ากับ 96.00 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.20 ประสบผลสำเร็จ 40.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.18 ไม่ประสบผลสำเร็จ 55.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.81
2. ทีมนครราชสีมามีค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่ใช้ในการรุกต่อ 1 เกมการแข่งขัน เท่ากับ 102.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.90 ประสบผลสำเร็จ 42.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.46 ไม่ประสบผลสำเร็จ 60.00 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.54
3. ทีมพัทลุงมีค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่ใช้ในการรุกต่อ 1 เกมการแข่งขัน เท่ากับ 92.00 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.15 ประสบผลสำเร็จ 38.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.85 ไม่ประสบผลสำเร็จ 53.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.15
4. ทีมตากมีค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่ใช้ในการรุกต่อ 1 เกมการแข่งขัน เท่ากับ 90.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.75 ประสบผลสำเร็จ 34.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.12 ไม่ประสบผลสำเร็จ 56.00 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.88

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิธีการรุกของทีมบาสเกตบอลชายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 ขั้นตอนการศึกษาและผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์วิธีการรุกของทีมบาสเกตบอลชายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 13 – 24 ธันวาคม 2545 ณ สนามกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการคัดเลือก 4 ทีมสุดท้าย ที่เข้ารอบรองชนะเลิศ ได้แก่ ทีมกรุงเทพมหานคร ทีมราชวาส ทีมพัทลุง และทีมตาก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ใบบันทึกวิธีการรุก
2. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ได้แก่
  - 1.1 เครื่องถ่ายวิดีโอ
  - 1.2 ม้วนเทปวิดีโอ
  - 1.3 เครื่องเล่นวิดีโอ
  - 1.4 เครื่องรับโทรทัศน์

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ วิธีการรุกที่ใช้ในการแข่งขันของแต่ละวิธีการรุก และรวมทุกวิธีการรุก
2. แจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ วิธีการรุกที่ใช้ในการแข่งขันของทีมชนะและทีมแพ้
3. หาค่าเฉลี่ย จำนวนครั้งวิธีการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมชนะและทีมแพ้
4. หาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ จำนวนครั้งในการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมชนะ ทีมแพ้และแต่ละทีม

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิธีการรุกที่ทีมบาสเกตบอลชายนำมาใช้ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 สรุปผลได้ดังนี้

1.1 วิธีการรุกที่ทุกทีมใช้มากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยใช้การรุก 256 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.60 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยใช้การรุกจำนวน 234 ครั้ง และ 121 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.71 และ 15.88 ตามลำดับ

1.2 วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยประสบผลสำเร็จ 76 ครั้ง จากทั้งหมด 121 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 62.81 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยการแย่งลูกบอลของฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตูไม่สำเร็จแล้วได้ลูกบอลยิงประตูและวิธีการรุกโดยผู้เล่นทำก้านักให้เพื่อนร่วมทีมเข้ายิงประตู โดยประสบผลสำเร็จ 26 ครั้ง จากทั้งหมด 49 ครั้ง และ 8 ครั้ง จากทั้งหมด 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.06 และ 40.00 ตามลำดับ

1.3 วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู โดยไม่ประสบผลสำเร็จ 17 ครั้ง จากทั้งหมด 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.83 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยไม่ประสบผลสำเร็จ 161 ครั้ง จากทั้งหมด 234 ครั้ง และ 157 ครั้ง จากทั้งหมด 256 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.80 และ 61.33 ตามลำดับ

1.4 วิธีการรุกของทุกทีมที่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 312 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.94 และไม่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 450 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 59.06

2. วิธีการรุกที่ทีมชนะเลิศนำมาใช้ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 สรุปผลได้ดังนี้

2.1 วิธีการรุกที่ทีมชนะเลิศใช้มากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยใช้การรุก 134 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.90 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยใช้การรุกจำนวน 124 ครั้ง และ 63 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.29 และ 16.41 ตามลำดับ

2.2 วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดของทีมชนะเลิศ คือ วิธีการรุกโดยการแย่งลูกบอลของฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตูไม่สำเร็จแล้วได้ลูกบอลยิงประตู โดยประสบผลสำเร็จ 16 ครั้ง จากทั้งหมด 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 64.00 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ และวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะการหมุนตัวเพื่อยิงประตู โดยประสบผลสำเร็จ 37 ครั้ง จากทั้งหมด 63 ครั้ง และ 11 ครั้ง จากทั้งหมด 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.73 และ 57.89 ตามลำดับ

2.3 วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดของทีมชนะ คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่น ทำกำบังให้เพื่อนร่วมทีมเข้ายิงประตู โดยไม่ประสบผลสำเร็จ 8 ครั้ง จากทั้งหมด 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู โดยไม่ประสบผลสำเร็จ 85 ครั้ง จากทั้งหมด 124 ครั้ง และ 6 ครั้ง จากทั้งหมด 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.55 และ 66.67 ตามลำดับ

2.4 วิธีการรุกของทีมชนะที่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 166 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.23 และไม่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 218 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.77

3. วิธีการรุกที่ทีมแพ้นำมาใช้ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 สรุปผลได้ดังนี้

3.1 วิธีการรุกที่ทีมแพ้ใช้มากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยใช้การรุก 122 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.28 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยใช้การรุกจำนวน 110 ครั้ง และ 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.10 และ 15.34 ตามลำดับ

3.2 วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดของทีมแพ้ คือ วิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยประสบผลสำเร็จ 39 ครั้ง จากทั้งหมด 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 67.24 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นทำกำบังให้เพื่อนร่วมทีมเข้ายิงประตูและวิธีการรุกโดยการแย่งลูกบอลของฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตูไม่สำเร็จแล้วได้ลูกบอลยิงประตู โดยประสบผลสำเร็จ 6 ครั้ง จากทั้งหมด 10 ครั้ง และ 10 ครั้ง จากทั้งหมด 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.00 และ 41.67 ตามลำดับ

3.3 วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดของทีมแพ้ คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู โดยไม่ประสบผลสำเร็จ 11 ครั้ง จากทั้งหมด 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะการหมุนตัวเพื่อยิงประตูและวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเอง โดยไม่ประสบผลสำเร็จ 27 ครั้ง จากทั้งหมด 39 ครั้ง และ 76 ครั้ง จากทั้งหมด 110 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.23 และ 69.09 ตามลำดับ

3.4 วิธีการรุกของทีมแพ้ที่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 146 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.62 และไม่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 232 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.38

4. ค่าเฉลี่ย จำนวนครั้งของแต่ละวิธีการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมชนะ

4.1 วิธีการรุกที่ทีมชนะใช้มากที่สุดต่อ 1 เกมการแข่งขัน คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.50 ครั้ง รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุก

โดยการยิงประตูโทษ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31 ครั้ง และ 15.75 ครั้ง ตามลำดับ

4.2 วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมชนะ คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.50 ครั้ง รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.75 ครั้ง และ 9.25 ครั้ง ตามลำดับ

4.3 วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมชนะ คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเอง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.25 ครั้ง รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู และวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.00 ครั้ง และ 6.50 ครั้ง ตามลำดับ

5. ค่าเฉลี่ย จำนวนครั้งของแต่ละวิธีการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมแพ้

5.1 วิธีการรุกที่ทีมแพ้ใช้มากที่สุดต่อ 1 เกมการแข่งขัน คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 30.50 ครั้ง รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.50 ครั้ง และ 14.50 ครั้ง ตามลำดับ

5.2 วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมแพ้ คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.25 ครั้ง รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษและวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเอง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.75 ครั้ง และ 8.50 ครั้ง ตามลำดับ

5.3 วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมแพ้ คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.25 ครั้ง รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเองและวิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะการหมุนตัวเพื่อยิงประตู โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.00 ครั้ง และ 6.75 ครั้ง ตามลำดับ

6. ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งและค่าร้อยละ ของวิธีการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมชนะ ทีมแพ้และแต่ละทีม สรุปได้ดังนี้

6.1 ทีมชนะมีค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่ใช้ในการรุกต่อ 1 เกมการแข่งขัน เท่ากับ 96.00 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.40 ประสบผลสำเร็จ 41.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.23 ไม่ประสบผลสำเร็จ 54.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.77

6.2 ทีมแพมมีค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่ใช้ในการรูกต่อ 1 เกมการแข่งขัน เท่ากับ 94.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 49.60 ประสบผลสำเร็จ 36.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.62 ไม่ประสบผลสำเร็จ 58.00 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.38

6.3 ทีมกรุงเทพมหานครมีค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่ใช้ในการรูกต่อ 1 เกมการแข่งขัน เท่ากับ 96.00 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.20 ประสบผลสำเร็จ 40.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.18 ไม่ประสบผลสำเร็จ 55.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.81

6.4 ทีมนครราชสีมามีค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่ใช้ในการรูกต่อ 1 เกมการแข่งขัน เท่ากับ 102.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.90 ประสบผลสำเร็จ 42.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.46 ไม่ประสบผลสำเร็จ 60.00 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.54

6.5 ทีมพัทลุงมีค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่ใช้ในการรูกต่อ 1 เกมการแข่งขัน เท่ากับ 92.00 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.15 ประสบผลสำเร็จ 38.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.85 ไม่ประสบผลสำเร็จ 53.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.15

6.6 ทีมตากมีค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่ใช้ในการรูกต่อ 1 เกมการแข่งขัน เท่ากับ 90.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.75 ประสบผลสำเร็จ 34.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.12 ไม่ประสบผลสำเร็จ 56.00 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.88

อภิปรายผล

1. จากการวิเคราะห์วิธีการรูกของทีมบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 พบว่า วิธีการรูกที่ใช้มากที่สุดคือ วิธีการรูกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีม ที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู รองลงมา คือ วิธีการรูกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอล เลี้ยงเข้ายิงประตูเอง จะเห็นได้ว่า ทุกทีมใช้วิธีการรูกทั้ง 2 วิธีนี้มากในทุกเกมการแข่งขัน เพราะจำเป็นจะต้องใช้จังหวะที่ต่อเนื่องกันในขณะที่ทำการรูกในขณะนั้น ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่า ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาตินี้ นักกีฬาส่วนใหญ่จะเป็นนักกีฬาสังกัดสโมสรต่างๆในประเทศไทย และอีกหลายคนก็เป็นนักกีฬาทีมชาติหรือเป็นอดีตทีมชาติกันเกือบทั้งนั้น ซึ่งนักกีฬาเหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลดีอยู่แล้ว จึงมีการใช้วิธีการรูกในลักษณะดังกล่าว เป็นจำนวนมาก ฉะนั้นจึงไม่ใช่เรื่องยากที่นักกีฬาเหล่านี้จะมีความรู้ ความชำนาญในทักษะพื้นฐาน ต่างๆ มีความสามารถเฉพาะตัวสูง และใช้ความสามารถต่างๆ ที่มีอยู่เหล่านั้นหาพื้นที่ว่างหรือ หลบหลีกคู่ต่อสู้และหาจังหวะในการเล่นและการรูกเข้าไปยังฝ่ายตรงข้ามเพื่อทำคะแนนต่อไป โดยส่วนมากแล้วถ้านักกีฬาคนใดมีความสามารถสูงในการเล่นบาสเกตบอลและเป็นผู้ทำคะแนน ได้มาก มักจะทำการรูกในลักษณะนี้มากและบ่อยครั้ง การทำลักษณะนี้บ่อยๆ จะทำให้ผู้เล่น ฝ่ายป้องกันต้องพยายามที่จะป้องกันผู้เล่นคนนี้เพื่อไม่ให้สามารถทำคะแนนได้ และจำเป็นต้อง

ใช้ผู้เล่นฝ่ายป้องกันอีกคนเข้ามาช่วยป้องกันผู้เล่นฝ่ายรุกคนนี้เพื่อให้ทำคะแนนได้ยากขึ้น จังหวะตรงนี้เองที่ทำให้ผู้เล่นฝ่ายรุกคนอื่นมีพื้นที่ว่างและไม่มีผู้เล่นฝ่ายป้องกันมาทำการป้องกัน จึงทำให้ผู้เล่นที่ครอบครองลูกบอลอยู่ เมื่อถูกป้องกันจนไม่สามารถยิงประตูได้ก็ จำเป็นจะต้องส่งลูกบอลไปยังเพื่อนร่วมทีมคนที่ว่างนั้นเป็นคนเข้าทำประตู การรุกในลักษณะนี้นอกจากจะต้องใช้ความชำนาญในทักษะต่างๆ ดี และความสามารถเฉพาะตัวของผู้เล่นแล้วยังต้องอาศัยการเล่นที่เป็นทีมที่ดีอีกด้วย เพราะถ้าผู้เล่นที่มีความสามารถต่างๆ ดี แต่ไม่สามารถเล่นให้สัมพันธ์กับเพื่อนร่วมทีมนั้นๆ หรือไม่มีการประสานงานกันภายในทีม ลักษณะการเล่นในวิธีการรุกนี้จะเกิดประโยชน์ต่อทีมของตนน้อยมาก ดังนั้น จึงจำเป็นที่ต้องมีการเล่นเป็นทีมที่ดีด้วยจึงจะทำให้ทีมประสบความสำเร็จในการรุกวิธีนี้มาก ซึ่งสอดคล้องกับสมรรถชัย น้อยศิริ (2535 : 125) กล่าวว่า ในการเล่นบาสเกตบอลนั้นหลังจากที่ได้เรียนรู้ทักษะพื้นฐานต่างๆ แล้วก็จำเป็นที่จะต้องนำทักษะพื้นฐานต่างๆ เหล่านั้นนำมาผสมผสานใช้ในโอกาสต่างๆ เพื่อประกอบในการเล่นเป็นทีม นอกจากจะใช้ทักษะพื้นฐานสำหรับผู้เล่นแต่เพียงคนเดียวแล้วยังจะต้องนำมาใช้ประกอบกับผู้เล่นคนอื่น ๆ เพื่อให้เกิดผลดีและเกิดประโยชน์กับทีมมากที่สุด

2. วิธีการรุกที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษ ซึ่งจะเห็นว่าทุกทีมใช้วิธีการรุกนี้แล้ว ประสบผลสำเร็จมากกว่าวิธีการรุกอื่น เมื่อเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์แล้ว ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าวิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษนี้เป็นวิธีที่ผู้เล่นฝ่ายรุกทำคะแนนได้ง่ายที่สุด แต่ก็ต้องอาศัย การฝึกฝนที่ดี ความชำนาญ และความแม่นยำในการยิงประตูเป็นสำคัญ จึงจะทำให้การรุกวิธีนี้สมบูรณ์และประสบผลสำเร็จอย่างดี และที่สำคัญการยิงประตูโทษนี้ผู้เล่นฝ่ายรับไม่สามารถมาป้องกันขณะเรายิงประตูได้และยังสามารถเล็งเป้าหมายได้นานถึง 5 วินาทีก่อนยิงประตู จึงทำให้ผู้เล่นที่ได้ยิงประตูโทษมีสมาธิในการยิงประตูมากขึ้นโดยทั่วไปแล้วการยิงประตูโทษเกือบทุกครั้งนักกีฬาส่วนมากจะใช้วิธีการยืนยิงประตู เพราะเป็นการยิงประตูในระยะปานกลางและต้องเคลื่อนไหวร่างกายให้น้อยที่สุดเพื่อไม่ให้เกิดการยิงประตูผิดพลาดและเพื่อที่จะกระชกให้ลูกบอลลงห่วงประตูพอดี จึงทำให้การรุกในลักษณะนี้เป็นวิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด และจะเห็นได้ว่าการแข่งขันครั้งนี้ ถ้าทีมที่ได้โอกาสในการยิงประตูโทษมากก็จะเป็นส่วนที่จะทำให้ได้คะแนนเพิ่มมากขึ้นและอาจจะเป็นการช่วยให้ทีมได้รับชัยชนะหรือประสบผลสำเร็จในการแข่งขันมากยิ่งขึ้นอีกด้วย ซึ่งถ้าดูจากทีมที่ได้อันดับที่ 1 และอันดับที่ 2 ของการแข่งขันครั้งนี้ มีการใช้วิธีการรุกโดยการยิงประตูโทษจำนวนมาก กว่าทีมที่ได้อันดับที่ 3 และอันดับที่ 4 อยู่พอสมควร จึงถือได้ว่าวิธีการรุกแบบนี้มีส่วนสำคัญอย่างมากกับทุกทีม และถ้าจะให้ทีมประสบความสำเร็จในการรุกแบบนี้มากๆ ผู้ฝึกสอนควรที่จะต้องให้ผู้เล่นฝึกฝนจนให้เกิดความชำนาญมากที่สุด จึงจะทำให้ทีมเกิดประโยชน์และประสบความสำเร็จมากที่สุดตามไปด้วย ส่วนวิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จ รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยการแย่งลูกบอลของฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตูไม่สำเร็จแล้วได้ลูกบอลยิงประตู

จะเห็นได้ว่าทุกทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันใช้วิธีการรุกในลักษณะนี้น้อยครั้ง แต่ประสบความสำเร็จมากเกิน 50 เปอร์เซ็นต์ของการรุก นั่นก็เป็นเพราะว่า การรุกแบบนี้ต้องมีผู้เล่นที่มีรูปร่างสูงใหญ่ และ/หรือผู้เล่นที่มีความสามารถในการกระโดดแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตูได้ดี สามารถหาจังหวะในการขึ้นทำประตูใกล้ห่วงได้ดีและเป็นผู้เล่นที่ยิงประตูได้แม่นยำ จึงสามารถทำการรุกในวิธีการนี้ประสบความสำเร็จมาก แต่ที่วิธีการรุกโดยการแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตูเกิดขึ้นน้อยครั้งเป็นเพราะ ฝ่ายป้องกันมักอยู่ในตำแหน่งที่ดีกว่าก่อนการแย่งลูกบอล จึงทำให้ฝ่ายรุกได้ครอบครองลูกบอลหลังจากการยิงประตูมีจำนวนน้อยครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับ วิลคส์ (Wilkes. 1967 :13 – 14) กล่าวว่า การแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตู (Rebounding) การที่ทีมจะสามารถแย่งลูกบอลได้นั้นผู้เล่นจะต้องอาศัยวิธีการแย่งลูกบอล ตำแหน่งที่เหมาะสม ทิศทางของลูกบอล การกระโดดที่ดีและต้องกระโดดให้ได้เปรียบ จึงจะสามารถกระโดดแย่งลูกบาสเกตบอลมาครอบครองและทำคะแนนได้ ดังที่ กูดริชและริช (Goodrich and Rich. 1976 : 16) ยังได้กล่าวว่า การกระโดดแย่งลูกบอลเป็นหัวใจสำคัญของการเล่นบาสเกตบอล ซึ่งเป็นเรื่องแน่นอนว่าถ้าทีมใดสามารถทำการแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตูได้มากหรือครอบครองลูกบอลได้มากกว่าก็จะมีโอกาสชนะมากเช่นเดียวกัน ดังนั้นในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งนี้ทุกทีมมีผู้เล่นที่มีรูปร่างสูงใหญ่และมีความสามารถในการกระโดดแย่งลูกบอลหลังจากการยิงประตูใกล้เคียงกัน จึงทำให้วิธีการรุกในลักษณะนี้มีการทำการรุกรุกกันน้อยครั้ง แต่ก็ประสบความสำเร็จกันมากในทุกทีม

3. วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู จะเห็นว่า ทุกทีมใช้วิธีการรุกแบบนี้จำนวนน้อยครั้ง ในเกมการแข่งขันและแต่ละครั้งที่รุกก็ไม่ค่อยประสบผลสำเร็จ ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่า นักกีฬาที่ร่วมการแข่งขันในครั้งนี้เป็นผู้เล่นที่มีความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลสูงเกินเกือบทุกคน วิธีการเล่นส่วนใหญ่ก็จะใช้การรุกเข้าไปทำประตูเองคนเดียว เมื่อผู้เล่นใช้การรุกแบบนี้บ่อยครั้งเกินไปทำให้เพื่อนร่วมทีมไม่มีค่อยมีโอกาสหรือไม่สามารถที่จะวิ่งตัดมารับลูกบอลเพื่อทำการยิงประตูได้ จึงทำให้การช่วยเหลือ การประสานงานหรือความสัมพันธ์ภายในทีมก็น้อยตามไปด้วย และที่สำคัญทีมป้องกันก็ใช้รูปแบบการป้องกันแบบผสม ซึ่งการป้องกันแบบนี้เป็นการผสมผสานกันระหว่างการป้องกันแบบคนต่อคนและการป้องกันแบบโซน ซึ่งทำให้ผู้เล่นฝ่ายรุกมีโอกาสในการใช้วิธีการวิ่งตัดมารับลูกบอลเพื่อทำการยิงประตูเกิดขึ้นได้น้อย ซึ่งสอดคล้องกับ เทพรัตน์ วิโนทัย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบการเล่นบาสเกตบอลของนักกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรชาญเขตเมืองบุรีรัมย์ พบว่า วิธีการป้องกันแบบคนต่อคนเป็นวิธีที่มีการตั้งรับมากที่สุด และวิธีการป้องกันแบบโซนเป็นรูปแบบการป้องกันที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด ซึ่งถ้าผู้เล่นฝ่ายป้องกันนำรูปแบบการป้องกันทั้ง 2 แบบนี้มาใช้รวมกันก็จะทำให้ฝ่ายรุกใช้วิธีการรุกในลักษณะนี้ทำการรุกได้ยาก และถ้ายิงรุกตรงกลางโซนแล้วก็จะยิงทำได้ยาก เพราะผู้เล่นฝ่าย

ป้องกันที่อยู่บริเวณนั้นโดยส่วนมากจะเป็นผู้เล่นที่มีรูปร่างสูงใหญ่ จึงทำให้การรุกในลักษณะนี้เกิดขึ้นน้อยครั้งและก็ประสบผลสำเร็จน้อยครั้งตามไปด้วย ซึ่งตรงนี้เองเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เล่นที่ได้ครอบครองลูกบอลไม่สามารถส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมได้ จึงจำเป็นต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัวที่ตนเองมีอยู่ พยายามหาพื้นที่ว่างและช่องทางหลบหลีกเข้าไปทำประตู จากเหตุผลดังกล่าวนี้จึงทำให้การรุกโดยผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอลวิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิ่งประตูยิ่งประตูจึงมีน้อยครั้งและก็ยังไม่ประสบความสำเร็จมากอีกด้วย

4. ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ จำนวนครั้งในการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันของทีมชนะและทีมแพ้ จะเห็นได้ว่า ทีมชนะและทีมแพ้ใช้วิธีการรุกเฉลี่ยแล้วมีจำนวนเท่าๆ กัน แต่ทีมชนะมีการใช้วิธีการรุกแล้วประสบผลสำเร็จมากกว่าและมีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จน้อยกว่า จึงทำให้ได้รับชัยชนะ ซึ่งทีมที่ได้อันดับที่ 1 และอันดับที่ 2 ของการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 นี้ ก็คือ ทีมกรุงเทพมหานครและทีมนครราชสีมา ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 2 ทีมก็มีค่าเฉลี่ยในการรุกที่ใช้ต่อ 1 เกมการแข่งขันที่มีค่าใกล้เคียงกันคือ ใช้การรุกเฉลี่ยจำนวน 96.00 ครั้ง และ 102.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.20 และ 26.90 ประสบผลสำเร็จ 40.50 ครั้ง และ 42.50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.18 และ 41.46 ไม่ประสบผลสำเร็จ 55.50 ครั้ง และ 60.00 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.81 และ 58.15 ตามลำดับ อาจกล่าวได้ว่าถ้าทีมใดสามารถใช้วิธีการรุกแบบต่างๆ มากกว่าก็มีโอกาสเป็นทีมที่ชนะมากกว่า และต้องรวมไปถึงการเตรียมทีมที่ดี การวางแผนการเล่นและการป้องกันที่ดี จึงจะทำให้ทีมมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ ดังนั้นถ้าผู้ฝึกสอนกีฬาเบสบอลท่านใดที่มีโอกาสส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติหรือรายการอื่นๆ ต่อไป และถ้าต้องการที่จะให้ทีมตนเองได้รับชัยชนะในการแข่งขันรายการนั้นๆ ก็ต้องพยายามฝึกฝนนักกีฬาของตนให้มีความรู้ ความชำนาญ ในทักษะพื้นฐานต่างๆ และนำเทคนิคหรือกลยุทธ์และวิธีการรุกที่หลากหลายมาฝึกฝนให้มาก และที่สำคัญต้องพยายามทำการรุกให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในขณะลงทำการแข่งขัน หรือเฉลี่ยต่อ 1 เกมการแข่งขันไม่ควรรุกต่ำกว่า 96 ครั้ง และต้องพยายามรุกให้ประสบผลสำเร็จมากที่สุดอย่างน้อยร้อยละ 43.23 จึงจะทำให้ทีมได้รับชนะหรือประสบผลสำเร็จ ซึ่งถ้าทีมใดทำการรุกได้มากกว่า ทำการยิงประตูได้มากกว่า และมีความแม่นยำในการยิงประตูดีกว่า ทีมนั้นก็จะเป็นฝ่ายชนะ ซึ่งสอดคล้องกับ ธงชัย เจริญทรัพย์มณี (2538 :113) กล่าวว่า การยิงประตูเป็นหัวใจสำคัญของการเล่นเบสบอลผู้เล่นทุกคนต้องฝึกฝนวิธีการยิงประตูแบบต่างๆ ให้เกิดความชำนาญและแม่นยำในทุกกระยะและทุกมุมจึงจะทำให้เกิดประโยชน์กับทีมมากที่สุด อย่างไรก็ตามที่จะสามารถเล่นกีฬาเบสบอลได้ดีจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ในทักษะพื้นฐานต่างๆ การมีสมรรถภาพทางกายที่ดี มีการใช้วิธีการรุกที่หลากหลายและรวมถึงความสามารถในการเล่นเป็นทีมที่ยอดเยียมด้วย ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญของนักกีฬาทุกคนที่จะต้องมีส่วนเหล่านี้ ดังนั้นการที่ทีมจะประสบความสำเร็จในการเล่นหรือการแข่งขัน จำเป็นที่จะต้องให้ทีมมี

ความสมบูรณ์และความพร้อมในหลายๆ ด้าน ดังนั้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการรุกในลักษณะต่างๆ ของทีมบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีประโยชน์มากต่อ นักกีฬาและผู้ฝึกสอน ถ้านำไปประยุกต์ใช้ผสมผสานกับรูปแบบการรุกเข้าทำประตูและรูปแบบการป้องกันที่ดีก็จะทำให้ทีมประสบความสำเร็จมากที่สุดในการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำการวิเคราะห์วิธีการรุกของทีมบาสเกตบอลหญิงหรือทีมในระดับเยาวชน
2. ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นของนักกีฬา เช่น อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ตำแหน่งการเล่น รวมไปถึงข้อมูลการแข่งขันทุกเกมการแข่งขัน แล้วจึงคัดเลือกเอา 4 ทีมสุดท้ายที่เข้ารอบชิงชนะเลิศจะทำให้ผลการวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
3. จากผลการวิจัยผู้ฝึกสอนควรนำไปปรับปรุงแก้ไขทีมให้มีเทคนิค กลยุทธ์ และวิธีการรุกที่หลากหลาย เพื่อทำให้ทีมเกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพมากที่สุด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2543). *ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 21 ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ : นิเวศมิตรการพิมพ์.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2545). *ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 จังหวัดเชียงใหม่ (บาสเกตบอล)*. กรุงเทพฯ : ประชาอุทิศการพิมพ์.
- กรุงธน ชูไทย. (2542). *รูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์เพ็ญ บัวแก้ว. (2544). *รูปแบบการเล่นบาสเกตบอลหญิงในการกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 17*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจื้อย พิมพ์พันธ์. (2529). *บาสเกตบอล*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เทพรัตน์ วิโนทัย. (2542). *รูปแบบการเล่นบาสเกตบอลของนักบาสเกตบอลหญิงชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธงชัย เจริญทรัพย์มณี. (2538). *บาสเกตบอล 1*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นพดล เกตุประทุม. (2536). *การวิเคราะห์รูปแบบการเล่นบาสเกตบอลในกีฬามหาวิทยาลัย ปี 2535*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์ศักดิ์ พลพะวงศ์. (2516). *บาสเกตบอลการฝึกและการตัดสิน ภาค 2*. ถ่ายเอกสาร.
- วิโรจน์ มุกกันต์. (2535). *บาสเกตบอล 1*. มหาสารคาม : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- สถาพร เกตุแก้ว. (2542). *รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมเกียรติ อักษรถึง. (2529). *บาสเกตบอล เอกสารประกอบการสอน*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมรรถชัย น้อยศิริ. (2535). *บาสเกตบอล 1*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). *หลักการฝึกการป้องกันในกีฬาบาสเกตบอล*. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Barrow, H.M. and McGree R. (1979). *A Practical Approach to Measurement in Physical Education Philadelphia* : Lea & Febger.

Goodrich, Gail and Rich, Levin Gail. (1976). *Goodrich' Winning Basketball*. Chicago,
Illinois: Contemporary Book, Inc.,

Herb, Brown. (1995). *Basketball's Box Offense*. Printed in the United States of America :
Masters Press (A Division of Howard W.Sams & Co.)

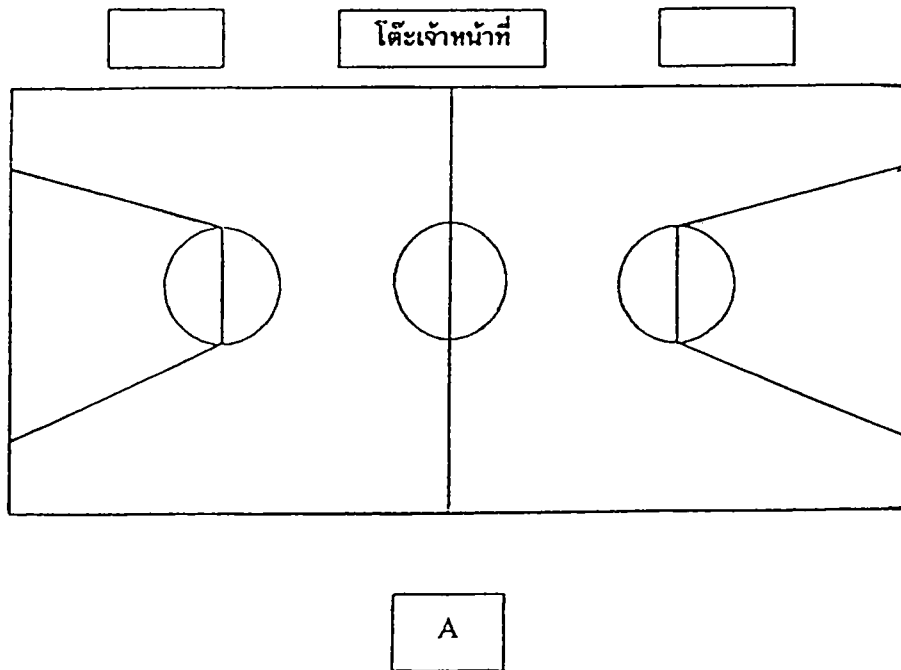
Hernandez, Moreno Jose. (1987, November). "Study About the Analysis of the Play's
Action in Team Sport Application to Basketball (Estudion sobrel el Analysis De
La Accion De Juego En los Deportes De Equipo : Su Apolication Al Baloncesto)," *Dissertation Abstracts International*. 50 : 03C.

Hopkins, David R. (1977, July). "A Factor Analysis of Selected Basketball Skill Tests," *Dissertation Abstracts International*. 38 : 155-A.

Wilkes, Glenn. (1982). *Fundamentals of Coaching Basketball*. Subuque, Iowa : WM.C.
Brown Company Publishers.

ภาคผนวก

ตำแหน่งการตั้งกล้องวิดีโอ

A คือตำแหน่งการตั้งกล้องวิดีโอ ซึ่งอยู่บริเวณกึ่งกลางสนาม กล้องวิดีโอสามารถมองเห็นสนามบาสเกตบอลได้อย่างชัดเจนและทั่วถึง

ใบบันทึกวิธีการรูก

วิธีการรูก	ทีมกรุงเทพมหานคร			ทีมธนรวิวาส			ทีมพัทลุง			ทีมตาก		
	M	F	OF	M	F	OF	M	F	OF	M	F	OF
P	19	42	61	20	54	74	18	30	48	16	35	51
R	7	4	11	3	4	7	5	10	15	8	17	25
AS	25	40	65	34	39	73	24	45	69	16	33	49
C	2	2	4	1	3	4	1	7	8	3	5	8
Sc	0	3	3	2	1	3	3	6	9	3	2	5
Re	10	4	14	3	7	10	5	4	9	8	8	16
FT	18	16	34	22	12	34	21	5	26	15	12	27
รวม	81	111	192	85	120	205	77	107	184	69	112	181

P = Penetrate   C = Cut   FT = Free Throw   OF = วิธีการรูก
 R = Roll   Sc = Screen   M = วิธีการรูกที่ประสบผลสำเร็จ
 AS = Assist   Re = Rebound   F = วิธีการรูกที่ไม่ประสบผลสำเร็จ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์อำนวยการ คเชนทร์เดชา
 ผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอลนานาชาติ (FIBA)
 อดีตผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอลทีมชาติไทย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ อักษรถึง
 ผู้ตัดสินกีฬาบาสเกตบอลนานาชาติ (FIBA)
 อดีตผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. รองศาสตราจารย์สุนทร แมนสงวน
 อาจารย์ประจำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 อดีตผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอล สมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทย
 ในพระบรมราชูปถัมภ์
4. อาจารย์สมชาย แสงจิตตพันธ์
 อาจารย์ประจำ ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	วาสนา ศิริบัวพันธ์
วันเดือนปีเกิด	2 กันยายน 2519
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
สถานที่ปัจจุบัน	96 หมู่ 9 ตำบลโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ 33000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 3
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ 36000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2530	ประถมศึกษา จากโรงเรียนเมือง อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. 2538	ประกาศนียบัตรชั้นสูง (พลศึกษา) จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. 2540	วิทยาศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตรการกีฬา) จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ